

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CVII

П'ЯТНИЦЯ, 19 ТРАВНЯ 2000

ЧИСЛО 20

VOL. CVII

FRIDAY, MAY 19, 2000

No. 20

День Матері відзначили в Україні

У неділю, 14 травня, в Києві широко відзначали ще не дуже звичне для громадян України свято – День Матері. Президент України Леонід Кучма, вітаючи всіх жінок і матерів України, сказав, що відтепер це свято стане в державі традиційним.

На фото: під час святкування Дня Матері і Дня сім'ї на Хрещатику.

Траурне віче у Биківнянському лісі

Одним з найбільших таємних поховань людей, закатованих комуністичним режимом, є Биківнянський ліс під Києвом. З 1937 по 1941 там було поховано 150 тисяч так званих "ворогів народу". Про це нагадують пам'ятники розташованого на місці злочину меморіального комплексу "Биківнянські могили". 14 травня тут відбулося траурне віче, присвячене вшануванню пам'яті жертв тоталітариз-

му. Участь у ньому взяли віцепрем'єр-міністр України Микола Жулинський, посадник Києва Олександр Омельченко, народні депутати України та активісти багатьох українських партій. Його організувало Всеукраїнське товариство "Меморіал" імені Василя Стуса. Послідовне знищення української інтелігенції – цвіту нашої

(Закінчення на стор. 2)

В. Ющенко назвав візиту до США "вдалою у всіх відношеннях"

КИЇВ. – "Вдалою у всіх відношеннях" назвав свою візиту до США прем'єр-міністр Віктор Ющенко. За його словами, Україна отримала підтримку в усіх сферах американсько-українського співробітництва, в тому числі на переговорах з керівництвом міжнародних фінансових організацій, штаб-квартири яких розташовані у Вашингтоні.

Зокрема під час зустрічі у Світовому банку (СБ) українська делегація отримала підтвердження, що СБ готовий втілити в життя проєкти, які з різних причин ще не були здійснені, та започаткувати

Керуючий директором МВФ Хьорст Кехлер (ліворуч) вітає прем'єр-міністра України Віктора Ющенка на початку переговорів у Вашингтоні.

Фото Асоційтед Пресс-УНІАН.

нові. Коментуючи результати зустрічі з керівництвом Міжнародного Валютного Фонду (МВФ),

(Закінчення на стор. 2)

Американець Юрій Гамота став українським академіком

Ростислав Хомяк

ВАШІНГТОН. – Американський науковець Юрій Гамота, який з перших років самостійної України висвітлює у Сполучених Штатах досягнення своїх українських колег, став закордонним членом Національної Академії Наук (НАН) України. Цими днями він одержав повідомлення про те, що на своєму засіданні 7 квітня Національна Академія Наук визнала його академіком за його наукову діяльність в університеті Мишигену, в Лябораторії Белла, та за його підтримку науковців України. Вже раніше Українське Фізичне Товариство обрало його своїм почесним членом. Він також вже багато років є членом Товариства Українських Інженерів Америки. Ще у 1992-93 роках д-р Гамота, як представник Американського Фізичного Товариства, організував гранти на дослідницьку діяльність для

875 молодих науковців в Україні. Тоді ж він зібрав матеріали і написав велику розвідку про потенціал України в галузі науки і техніки.

Останніми роками д-р Гамота відає проєктом, який утримує два бізнесові інкубатори — в Києві й Харкові, де науковці навчаються творити малі фірми для виробництва і продажу своїх винаходів. Для цього проєкту д-р Гамота здобув фонди від Агенції Міжнародного Розвитку США (USAID). Влітку цього року д-р Гамота починає свій черговий проєкт в Україні за фонди які він здобув від Державного департаменту США. "Це буде те, що в Америці називають 'навчання на віддаль,' або 'Distance Learning,' в скороченні ДЛ, – пояснює він. – Ми зв'яжемо десять міст України комп'ютерною мережею, в якій будуть застосовані сучасні технології ДЛ,

(Закінчення на стор. 13)

■ КОЛГОСПНИКИ
ВЧАТЬСЯ
ПРАЦЮВАТИ

Стор. 12

■ ПЛАЩАНИЦЮ,
ПОДАРОВАНУ МАЗЕПОЮ,
ВИНОСЯТЬ
НА ВЕЛИКДЕНЬ

Стор. 13

■ ТАЛАНТ,
ЗМАРНОВАНИЙ
РЕЖИМОМ

Стор. 16

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Львів готується до приїзду Папи Павла II

ЛьВІВ. – “Папа Павло II дуже хоче побувати у Львові і сподівається, що це трапиться найближчим часом”, – заявив президент папської ради з питань культури кардинал Пол Пуларо, який прибув до Львова на наукову конференцію “Християнство – основа європейської цивілізації”. Він висловив захоплення від оглядин головних святинь міста і умов, що їх створила влада для задоволення потреб віруючих, і висловив сподівання, що керівництво міста зробить усе можливе для прискорення знаменної події. До цієї візиту у Львові плянують перекласти з англійської й видати книгу про життєвий шлях Папи, його самовіддане служіння Богові та людству.

Посли скандинавських країн відвідали Карпати

ЧЕРНІВЦІ. – Надзвичайні та Повноважні послы Фінляндії та Швеції Мартті Соаро та Йоран Якобсон відвідали Буковину й ознайомилися зі станом „зеленого домашнього туризму“, що започатковується

у гірському регіоні краю при фінансовому сприянні програми Євросоюзу TACIS. Вони відвідали історичні та природні пам'ятки, побували у кожному з п'ятнадцяти “притулків”, облаштованих на гуцульських обійстях для місцевих та чужоземних мандрівників, і високо оцінили рівень створеного тут обслуговування.

87 родин загиблих шахтарів досі не отримали грошову допомогу

ЛУГАНСЬК. – 87 родин загиблих та постраждалих під час аварії гірників шахти ім.Баракова досі не отримали грошової та гуманітарної допомоги, що надійшла на спеціальний рахунок м.Краснодону. Схему розподілу гуманітарної допомоги, а це майже 7 млн. грн., було затверджено ще 14 квітня. Згідно зі схемою, по 5 тис. грн. отримують батьки загиблих шахтарів і по 15 тис. грн. – діти віком до 23 років. 1 млн. 050 тис. грн. виділено на придбання квартир, а решту грошей поділено порівну між 87 родинами. Кожна з родин ще до 1 травня мала отримати від 30 до 35 тис. грн.

Переговори про виробництво озброєнь за зразками НАТО

КИЇВ. – США зацікавилися можливістю України у виробництві озброєнь за зразками НАТО, зокрема 120-міліметрової танкової гармати. Представники військового аташе США ведуть переговори щодо глибшого ознайомлення військових експертів США з виробництвом озброєнь за натівськими стандартами на Харківському заводі ім. Малишева. Військові діячі США висловили бажання ознайомитися також з українськими програмами модернізації танків Т-84, Т-72 і бронетранспортера БТР-94.

Створюється оперативне з'єднання “За викликом”

ОДЕСА. – Відбулася перша зустріч військових експертів флотів причорноморських країн з метою угодження створення Чорноморської військово-морської спільної групи спеціального призначення. Підписати угоду домовилися близько місяця тому командувачі військово-морських сил України, Туреччини, Болгарії, Грузії, Румунії та Росії під час зустрічі у Стамбулі. Передбачається, що багатонаціональне оперативне з'єднання “За викликом” виконуватиме пошуково-рятувальні операції, операції з надання гуманітарної допомоги і захисту навколишнього середовища.

5-та річниця випуску першої пам'ятної монети

КИЇВ. – У травні 1995 року на нумізматичній карті світу з'явилась Українська держава. У квітні 1998 року відбулося урочисте відкриття Монетного двору. За 5 років НБУ випустив 3.680 тис. монет, реалізовано майже 1.5 млн. монет на суму близько 20 млн. грн., доходи від їх продажу становлять 13 млн. грн.
УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Страйкують шахтарі п'яти шахт Луганської області, вимагаючи погашення заборгованостей у платні, які на 1 квітня становили 10-15 місячних фондів.

Президент Леонід Кучма привітав колектив футбольного клубу “Динамо” з 25-річчям завоювання Чаші володарів чаш футбольних клубів Європи.

У програмі поширення досвіду міського водопостачання в Україні, яку фінансує Агенція міжнародного розвитку США, візьмуть участь Житомир, Кам'янець-Подільський, Тернопіль та Хмельницький.

У військових навчальних закладах України навчається понад 100 посланців Грузії, Азербайджану, Китаю, Пакистану, Анголі та деяких інших країн. Середня вартість одного року навчання одного чужоземця становить близько 10 тис. дол.

Уряд виділяє 4.5 млн. грн. для проведення невідкладних протиаварійних робіт на об'єктах Національного заповідника “Софія Київська”.

Вилучено ще одну (двадцять з черги) ракету СС-24 (“Скальпель”), згідно з Договором про скорочення стратегічних озброєнь (СНО-1). Україна має знищити останню ракету до 5 грудня 2001 року.

Від заморозків, що сталися вночі 2 травня, постраждали 86 відс. садів у Луганській області.

Курс валют НБУ на 16 травня:

1 долар США	– 5.40 грн.
1 євро	– 4.94 грн.
1 німецька марка	– 2.53 грн.
1 рубль Росії	– 0.19 грн.

Тризуб для будинку Верховної Ради

Робітники несуть тризуб (малий герб України) вагою 220 кілограмів до пам'ятника Тарасу Шевченку в неділю, 14 травня у Львові. В цей день було освячено малий герб України, який невдовзі буде встановлено на фасаді Верховної Ради України у Києві. Герб було виготовлено на Львівській експериментальній кераміко-скульптурній фабриці й освячено представниками різних церков у центрі Львова.

Фото УНІАН.

В.Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

В.Ющенко сказав, що наголос на переговорах було зроблено на майбутній співпраці, зокрема відновленні фінансування України за програмою EFF. За результатами проведеного аудиту у взаєминах між Україною та МВФ знято підозри щодо нецільового використання кредитів Фонду. Завищені дані щодо золото-валютних резервів України, що їх Національний Банк України подавав до МВФ з метою одержання кредитів, були не обманом, а помилкою. Україна, за його словами, в разі необхідності готова повернути 200 млн. дол., отриманих в 1997 році на основі некоректних даних про стан валютних

резервів України. Прем'єр особливо наголосив, що операції Національного банку не були формою кредитування президентських виборів або придушення у будь-якій формі вільної преси та демократії загалом. Під час зустрічі з керівництвом МВФ знайдено форму розб'юкування взаємин між Україною та Фондом, що відкриває шлях до переговорів з іншими кредиторами. Він також повідомив про майбутні візити до України президента Світового банку Джеймса Вульфенсона та його першого заступника Йоганнеса Лінна. Окрім того, невдовзі до України прибуде місія МВФ з новими ширшими повноваженнями, аж до права вносити зміни до передпрограмних умов розширеного фінансування.

Траурне віче...

(Закінчення зі стор. 1)

нації – тривало протягом усіх десятиріч існування комуністичного режиму, зазначив на вічі Микола Жулинський.

Це святе місце не було оплакане

рідними та друзями загиблих, тому що ніхто не знав, що сюди вивозили знищених у київських підвалах НКВС українських патріотів. Всі вони були закатовані безвинно, бо виконувалося завдання: через знищення еліти української нації підкорити весь народ.

Родичі і друзі розстріляних у Биковні тримають поминальні свічки під час траурного віча у Биківнянському лісі.

Фото УНІАН.

ТЕМА ТИЖНЯ

До липня – не страшно. А потім?

Андрій Миселюк,
газета "День"

22 – 26 травня Україну відвідає з візитом директор 2-го Європейського департаменту Міжнародного Валютного Фонду (МВФ) Джон Одлінг-Смит – він очолюватиме делегацію департаменту. Експерти МВФ планують провести консультації з урядом України з питань співпраці в рамках програми розширеного фінансування EFF, обговорити сучасну бюджетну ситуацію і обмінятися думками про шляхи поліпшення бюджетного і фінансового процесу. Зі слів Валерія Литвицького, керівника групи радників прем'єр-міністра, у складі делегації до Києва прибуде голова місії МВФ в Україні Джуліан Беренгот. Як зазначив В. Литвицький, "приїзд такої представницької делегації МВФ – це дуже добрий сигнал, адже вона приїждить усього через два тижні після візиту прем'єр-міністра Віктора Ющенка до Вашингтону, що свідчить про активний стан співпраці між Україною і Фондом".

Питання про поновлення кредитування України в рамках програми EFF вирішуватимуть у червні, коли в Києві розпочне працю чергова місія МВФ. Як відомо, українська сторона заявила після візиту В. Ющенка до Вашингтону 8-9

травня, що фінансування буде відновлене в липні поточного року. За офіційною версією, поновлення кредитування затримується у зв'язку з необхідністю проведення другого етапу аудиту використання Національним Банком України (НБУ) кредитів МВФ. Частина українських політиків вважає, що Україні буде дуже важко, якщо в найближчий час вона не отримає нових позичок. Зокрема, як уже відомо, Президент Кучма в інтерв'ю для Бі-Бі-Сі сказав, що "якщо чекати, коли пройде другий аудит НБУ, то можна й ноги простягнути в Україні". Тому багато хто сприйняв той факт, що під час візиту Ющенка до Вашингтону не було прийнято позитивного рішення щодо кредитування, як невдачу у взаєминах України з МВФ. Видно, візиту-відповідь експерту фонду можна розцінювати як своєрідну прелюдію до початку роботи в червні місії МВФ з метою отримати "живе" уявлення про соціально-економічну ситуацію в Україні.

Між іншим, виконання Україною умов кредитування багато в чому залежить від позиції парламенту. Враховуючи відому "нелюбів" лівих до МВФ, а також можливу нестійкість більшості,

(Закінчення на стор. 18)

Ці постаті час не зітре

У річницю вбивства Симона Петлюри та Євгена Коновальця

25 травня 1926 року біля входу до книжкової крамниці неподалік від свого помешкання в Парижі Головний Отаман Симон Петлюра став жертвою терористичного акту.

23 травня 1938 року на бульварі Колсінгел в Роттердамі від вибухівки загинув Голова Проводу Організації Українських Націоналістів Євген Коновалець.

Від моменту трагічної загибелі Петлюри і Коновальця минули десятиліття. Протягом такого періоду часу, звичайно, приходять до провладу нова генерація діячів із своїми інтересами, а минуле відходить у тінь... Але окремі постаті історії не стирає з пам'яті, а навпаки – уяскравлює, надає їм більшої виразності. Саме до цих безсмертних небіжчиків належать Симон Петлюра і Євген Коновалець.

Життя Симона Петлюри невіддільне від українського національного визвольного руху. У вирішальному періоді визвольної боротьби, коли з усіх боків наступали ворожі сили, Симон Петлюра не завагався стати на чолі держави, вийшовши зі складу партії, постанови якої не раз суперечили напрямкам державного провладу.

Одною з великих заслуг Симона Петлюри було те, що в тяжких часах, втративши надію на організацію постійного війська, – він зумів об'єднати кругом себе ті національні сили, що вміли вмирати зі зброєю в руках за українську державність. З тією малою, але відданою національній справі збройною силою незнаних вояків він проводив трирічну боротьбу з мос-

ковською навалою, покликуючи до життя національне українське військо.

Симон Петлюра вийшов з народу і на ньому відбилися всі питомі властивості тієї доби української історії. І тому, щоб зрозуміти як слід цю велику постать, треба бачити її на тлі тодішніх подій і настроїв, думок і переконань.

Євген Коновалець – одна з найвидатніших постатей української історії першої половини двадцятого століття. Як військовий, він відзначався організаційними здібностями й беззастережним послухом державній владі. Як політик, він умів з'єднати принциповість з дипломатичною гнучкістю, а творчу думку – з систематичністю і реалізмом, що забезпечило йому авторитет серед політичних противників.

Симон Петлюра та Євген Коновалець належать до тих, хто очолює націю у найстрашніші часи, беруть на себе відповідальність за її подальшу долю.

Вони загинули заради майбутнього прийдешніх поколінь, за честь і славу нашої держави.

І пам'ять про них житиме вічно.

Ярослав Колодій

АМЕРИКА І СВІТ

На диво емоційний
День Матері

ВАШІНГТОН. – У День Матері минулої неділі, 14 травня, до столиці країни прибули сотні тисяч матерів та інших прихильників суворішої контролю вогнепальної зброї, щоб демонстрацією домогтися „розумних законів щодо вогнепальної зброї“. Подібні багатолюдні демонстрації відбулися по багатьох містах Америки, де матері, як і у Вашингтоні оплакували дітей, котрі загинули в наслідок збройного насильства. Учасники цього Мільйонного маршу матерів з ентузіазмом оплескували тих промовців, які гостро критикували Крайову спілку стрільців і підкреслювали її вплив на Конгрес. Крім того, зі сльозами в очах слухали розповідей-споминів тих трагедій, що мали місце у Середній школі Колумбайн у Літлтоні, Колорадо, де минулого року загинуло 15 учнів, чи про вбивство шестирічної школярки у Мишиген її однокласником 29 лютого. Серед учасників маршу була Перша Лейді країни Гілларі Родгам-Клінтон та інші чільні матері та політики країни.

Японія прощається
з «містером Холодна піца»

У неділю, 14 травня, після важкої хвороби помер колишній прем'єр-міністр Японії 62-річний Кейдзо Обути. 2 квітня Обути терміново госпіталізували через інсульт, і відтоді він перебував у комі. На посаду прем'єра він вступив у липні 1998 року – після того, як пішов у відставку Рютаро Гасімото, а до цього був міністром закордонних справ. Своє прізвище «містер Холодна піца» Обути отримав після того, як на дуже важливій для Японії зустрічі зі закордонними журналістами гостям було подано холодну піцу. Обути плідно працював над подоланням затяжної кризи японської економіки. Через декілька днів після початку хвороби прем'єра кабінет міністрів змушений був оголосити про свою повну відставку. Наступником экс-прем'єра став Іосіро Морі, який був його найближчим помічником.

Де найбільш небезпечна
вогнепальна зброя

ВАШІНГТОН. – На підставі найновіших досліджень, уряд США стверджує, що, незважаючи на загальне зменшення злочинності у громадських комунальних житлових будинках, їхні мешканці вдвічі більше наражені на постріли, ніж де-будь у країні. Звіт щодо злочинності у згаданих приміщеннях, виготовлений Департаментом розвитку і розбудови міст, буде ужитий Президентом Біллом Клінтоном у поборюванні злочинності з використанням вогнепальної зброї. Звіт виготовлений на статистичних даних про злочинність у 55 комунальних житлових будинках, які отримують гроші з антинаркоманської програми вище названого департаменту. Вислідом цих досліджень важливі тим, що кожного року 1 відсоток з 2.6 мільйонів осіб, які живуть у громадських комунальних житлових будинках, наражені на злочинність, пов'язану з вогнепальною зброєю, у порівнянні з 0.4 відсотка загального населення.

Французи не допомагатимуть
у Сьєрра-Леоне

ПАРИЖ. – Про відмову Франції послати свій військовий контингент у Сьєрра-Леоне оголосив французький міністер закордонних справ Юбер Ведрін. Виступаючи у парламенті, він відзначив, що воєнні ресурси Франції "не безмежні" і що відсилення військ у цю африканську країну завадить можливому розгортанню французького контингенту в Південному Лівані. Франція і без цього має дуже багато військових контингентів за кордоном. Для нас пріоритетним є збереження резерви для розгортання в Південному Лівані, "коли ми приймемо рішення послати туди війська після виведення звідти ізраїльтян", – сказав Юбер Ведрін.

Сепаратисти з Філіппін
захопили закладників

ГАНОЙ, В'єтнам. – На філіппінському острові Холо під загрозою зриву почалося друге коло переговорів між урядом Філіппін і мусульманським екстремістським угрупованням "Абу Сайяф" щодо проблеми 21 заручника, 10 з яких – закордонні туристи. Вони були захоплені 23 квітня на маляйзійському курорті Сіпадан. Офіційним представником уряду Філіппін є Роберт Авентахад, радник Президента країни Джозефа Естрада. Його, за наполяганням "Абу Сайяф", супроводжує лінійський дипломат Раджаб аз-Зарук, який свого часу був послом Лівії на Філіппінах.

Ліси Нью-Мексіко – жертви
навмисної пожежі

ЛОС АНДЖЕЛЕС. – Державне управління парків і заповідників ще в четвер, 4 травня, навмисне запалили вогонь, щоб випалити висохла кущі в густій лісистій околиці штату Нью-Мексіко. Вогонь був запланований умільцями цієї справи та контрольований потрібними перепонами. Однак не так сталося, як пляновано. Сильні несподівані вітри перенесли вогонь через зроблені перепоми і він вийшов з-під контролю. У висліді прийшлося евакуювати тисячі людей, а пожежа стала загрозою для Державної лабораторії в Лос-Аламосі, де проводяться найбільш чутливі дослідження ядерної зброї в країні. Вогню все ще не вдалося цілком згасити, але минулої неділі дозволено погорільцям оглянути заподіяні пожежею втрати.

Олімпійський вогонь
розпочав шлях до Сіднею

АТЕНИ, Греція. – Вогонь Олімпіади-2000 у Сіднеї запалено у ході традиційної урочистої церемонії серед руїн Давньої Олімпії на Пелопоннесі – батьківщині Олімпіад. На шляху до Сіднею олімпійський вогонь, який нести будуть по черзі 550 спортсменів, подолає 1695 км. по всій території Греції і ще 495 морських миль на борту військового корабля грецьких військово-морських сил, який відвідає найбільші острови Егейського моря. 20 травня Олімпійський вогонь зустрічатимуть в Афинах, де його передадуть представникам організаційного комітету Сіднейської Олімпіади.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу -
відповідно \$40.00 і \$25.00. В Україну, Європу й Австралію \$50
(авіапоштою - \$160, в Австралію - \$175). За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції.
Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати
надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний;
Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Діти малюють маму

На запрошення УНСоюзу діти з українських родин надіслали до Дня Матері кілька десятків малюнків-вітань своїм мамам. Їхні малюнки опубліковані в обох періодиках УНС. Це дає нагоду поміркувати над дитячими творами, уявити собі той світ, в якому живуть наші діти й онуки. В цілому світ наших дітей є чарівний. У ньому, як це намалювали Моніка Савчук, Микола Періх, Данило Куземчак, Гриць Савчук, Андрійко Капітула, Марта Левко, сяє сонце, квітнуть соняшники - їх відтворив Стефан Ковалик, бігають приятні звірятка Толика Симоні, Томи Мандрич, Володара Блажка, Ксені Строцької. Але на малюнку Наталки Чучман замість сонця світить з неба мамине серце, шле дівчинці свою любов і ласку. Прояв любови - визначальна риса дитячих малюнків. У наш жорстокий час діти сповнені любови не тільки до мамів, а й до світу, який оточує їх квітами, пташками, рідними оселями. „Мама - це любов”, - написав 6-річний Лука Андріак на малюнку, який зображує маму, в якій замість серця - сам Лука, а ще п'ять сердець є обіч мами. Коли більшість дітей призналися у своїй любові до мами, то маленький Лука здобувся на філософське узагальнення - „Мама - це любов”. Дякуємо його мамі за таке виховання хлопчика.

Написи стали неодмінною частиною більшості малюнків. Часто це - вірші. Марта Данилик написала мамі:

„Квітами з россою завжди будь зі мною!”

Особливо хвилює та обставина, що багато віршиків і привітань написані українською мовою. Це дуже непросто для 5-річних Павлини Гарані Моніки Віслоцької, інших малят, які зростають усе ж не в Україні, а в англійському суспільстві. За прилучення дітей до української мови й культури їхнім батькам, дідусям і бабусям - доземний уклін. Зростаючи в любові і достатку, наші діти усе ж спостерігають довколишній світ, чують і бачать на екранах телевізорів усі прикраси сьогодення. Було б природно, принаймні для хлопчиків, малювати битви, літаки і танки, проте жоден з них не обрав такого сюжету на Мамин день, тому що міг зіставити маму лише з ластівками, квітами, домашніми турботами.

Не можна поминути мистецького рівня дитячих малюнків. Звісно, дитяча сторінка у „Свободі” не є конкурсом кращих малюнків, а діти малого віку дбають більше про експресію, ніж про реалізм зображень. Усе ж запам'ятовуються маленькі пейзажі Любомира Нагорняка, Олександра Леськова, Алексі Патті, Петра Граура, Богдана Вовчука... Хтозна чи через 20 років ми не прочитаємо про їхні творчі досягнення на літературно-мистецькій сторінці „Свободи”?

Це одна характерна риса публікацій - адреси наших маленьких художників. Звісно, діти малюють скрізь, бо малювання є одним з методів їхнього пізнання світу. Але видавцям „Свободи” приємно зазначити, що малюнки надіслані нам з штатів Ілліной, Нью-Йорк, Массачусетс, Пенсильванія, Коннектикат, Тексас, Нью-Джерзі, а Юля Мариконь надіслала віршика з України. Тижневик, виявляється, скрізь має маленьких друзів і майбутніх читачів.

Кілька малих художників пішли далі властивих романтичним натурам квітів, хмарок і сердець. Вони виявили співчуття до маминих турбот і прагнення бути мамам корисними, служити їм за опору в житті. Саме так сприймаються малюнок Данилка Мочули „Сніданок мамі” і обіцянка Марти Данилик - „Я все на світі тобі куплю”. Василько Середюк згадав про бабусю, Олесь Марецький - про брата й тата, а Зоряна Боєчко звернулася до Бога з проханням благословити життя її мами.

Ці маленькі, невправні твори зблизили наших читачів більше, ніж будь-яка блискуча публіцистика. Тож нехай наші діти й внуки й надалі малюють квіти і сонечка для своїх мамів. Доки вони малюватимуть, доти ми матимемо певність в тому, що українська громада й поза Україною має своє майбуття.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про непублічне життя публічних осіб

Нелегко жити у сьогоднішньому світі, коли ви берете активну участь у публічному житті своєї спільноти, а вже зокрема, коли ви політичний активіст і займаєте який-небудь виборний пост. В таких випадках ви постійно перебуваєте на ясномо світлі, ваше кожне слово уважно вислухується, а журналісти стежать за вашим кожним кроком.

Ця увага публіки і журналістів до кожного кроку і до кожного слова є такою звичною справою, що навіть не годилося б присвячувати цій темі більше слів, якби не постійні непередбачувані події, які трапляються частенько у житті кожної людини, але у випадку громадських особистостей, до яких прикута загальна увага, ті події негайно стають предметом обсервації і обговорення. Таким чином, публічним стає те, що в суті своїй є приватним. Бо скажіть, чи не може людина мати подружні проблеми, різні клопоти з дітьми, нещасливе або щасливе кохання, яке не вміщується у стандартні форми? Але коли ця людина перебуває десь угорі, на високому щаблі політичної, професійної чи громадської драбини - все це негайно помічене, зареєстроване. З усіх можливих боків оцінене й обсмуктане.

Найкращим прикладом того став в останніх днях мер міста Нью-Йорку Рудольф Джуліяні, якого політична доля рішається саме в цей момент, може ще до того часу, як вийде „Свобода” з цим фейлетоном.

Все це, починаючи від діагнозу пістряка простати, що може спричинити чоловічу імпотенцію, до сепарації від жінки і виявлення приятельки, обговорено широко і вичерпно не тільки в пресі, але у телебаченні та інших засобах масової інформації. А це ж все дуже непублічні справи, які повинні б залишитися таємницею тільки безпосередньо заторкненої особи чи осіб.

Не так давно ми усі, мешканці США, переживали „скоки в гречку” президента держави Білла Клінтона, про які було так точно та вичерпно інформовано нас в

усіх засобах публічної інформації. А пригадаймо, скільки різних не дуже публічних історій знали ми із преси про членів родини Кеннеді? А як було з англійською принцесою Діаною?

І так можна б вичисляти безкінця непублічні переживання різних публічних постатей, яким їхні завдання чи їхній пост не дозволили на одне ухилення із прийнятої норми, яку вони мусіли затримати, як довго хотіли бути славними, а все ж були тільки людьми, як ви і я.

Розуміється, тут вина в першу чергу нас - журналістів, які в погоні за сенсацією і свіжою новиною забувають, що кожна людина має право на приватне життя і на приватні переживання, які ніяк не повинні мати впливу на її публічні виступи і бути так аналізовані, немов під збільшувальним склом.

Може, однак, я тут не маю рації, але чому особи, висунені на публічну арену, мусять відразу приготуватися на те, що кожній їхній крок буде аналізований?

Мені здається, що сьогоднішня журналістика таки пішла надто далеко від дороги, манівцями, і те, що колись нас учили про журналістичну етику, про коректність вислову і правдивість фактів - це вже... пісня минулого. Наші українські журналісти сьогодні не різняться від чужинецьких, і вони також стараються знайти „сенсацію”, чутку-плітку та людські слабості висунених на світло прожекторів публічних осіб. До того ще додаймо, що наші журналісти, не боячись потрапити в судовий процес, у своїх критичних матеріялах подають усі прізвиська, та частенько ще і з лайкою. Чи це годиться?

Чому так низько впала наша професія? Чи це погоня за мамоною, чи за славою для себе і свого пера, чи щоб сподобатися?

Важко поставити палець на живчик того явища. Однак усі ці писанини про приватне життя публічних осіб мимоволі викликають нехоть, сумнів, а то і антагонізм не лише до певних осіб, що стоять під обстрілом, але і до політичного життя в загальному.

О-КА

Читаю і хвилююся...

Дорога редакціє! Маю щастя одержувати „Свободу” і читаю її з великим хвилюванням. Глибоко і щиро повагу викликають до себе американські українці, які так багато і безкорисливо допомагають Україні. Ваш тижневик передплатив для мене мій стрийко Іван Ільків, який живе з родиною в Америці від перших повоєнних років. А другий мій стрийко, світлої пам'яті Михайло Ільків, вмер на американській землі, не дочекавшись не-

залежності України, яку любив усім серцем.

Якраз у березні минула десята річниця його смерті. Моя дочка Оленка, учениця 10-ої класи, пише вірші, і один з них вона присвятила світлій пам'яті свого американського дідуся, і водночас - усім українцям у далеких світах...

Дарія Богач-Ільків,
м. Бурштин,

Івано-Франківської області

*Чи співають там вам солов'ї,
Що весну на Україні вітають?*

*Хай вам пухом буде земля
На усіх континентах планети!
У молитвах України*

й здала промовляє:

„Де ти, сину мій, де ти?”

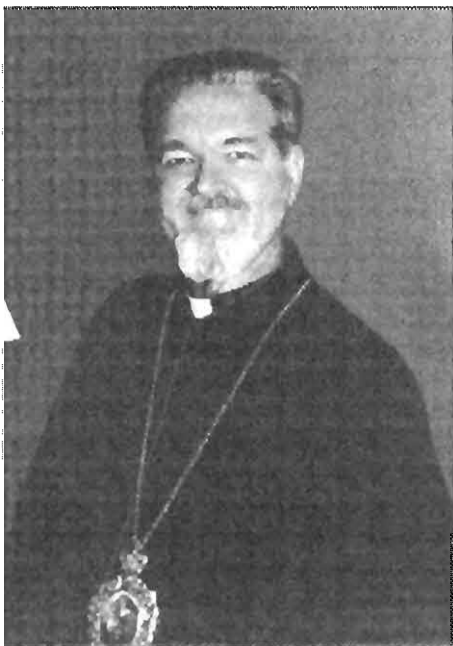
Оленка Богач

*Журавлі, журавлі, журавлі
На Україні сідають додолу...
Якби можна на вашім крилі
Повернути українців додому.*

*Як же спитьесь вам у землі,
Де барвінок й чебрець*

не зростають,

Владиці Василеві Лостенові – 70

Єпископ Стемфордський
Василь Лостен.

Цього року Божого, 11 травня, нашому Владиці виповнилося 70 років. Достойне глибокої шани життя цього церковного провідника ущерть сповнене працею в користь своєї єпархії і своїх вірних, а також для усієї Української Церкви і української духовної культури.

Як Єпископ-помічник і адміністратор Філадельфійської Архиепархії Владика Лостен залишив по собі таку добру пам'ятку, як дім для старших „Вознесіння”. Але головна його діяльність пов'язана з очолюванням Стемфордської єпархії. Тут кожна ділянка його пастирської діяльності свідчить про успіх.

Передовсім Владика подбав про належне приміщення таких культурних інституцій, як Український Музей, бібліотека і архів. Першим ділом в тому напрямі було передання під потреби музею єпископської резиденції, яку Владика належно відновив, доручивши добудувати ще одну кімнату для виставки, без порушення архітектур-

ного вигляду. Також перебудував будинок колишньої школи на бібліотеку і архів. Відкриття культурного центру відбулось при участі колишнього міністра закордонних справ України Генадія Удовенка та представників української громади.

Величезна заслуга Владика Кир Василя у відбудові Церкви в Україні. Його заходами і щедрою фінансовою допомогою була відкрита духовна семінарія в Рудні коло Львова та впорядковано діловодство у новостворених єпархіялах. Владика допомагав усім єпархіялам, включно із Закарпаттям і Пряшевом.

Окремою заслугою Владика Кир Василя перед нашою Церквою є вишкіл студентів з України в Колегії св. Василя в Стемфорді для праці у Христовому виноградину.

Єпископ Василь – активний учасник екуменічних міжнародних з'їздів, конференцій і зустрічей. Коли делегація Католицької Церкви США відвідувала різні країни, а між ними і Росію, і Московський Патріарх Алексій нарікав, нібито російська Церква в Галичині зазнає утисків, то Владика Лостен блискуче ці нарікання спростував, сказавши, що Галичина – це стопроцентний католицький край, а православ'я тут накинута силою Сталіна, саме тому тепер українські католики вимагають повернення загарбаних їхніх храмів.

Якби на тій конференції не було нашого Владика, американська делегація могла б прийняти оскарження патріарха Алексея за правду.

Цей короткий огляд життя Владика Кир Лостена є тільки маленькою частиною його великої і невтомної діяльності в ім'я Української Церкви, української культури і українського народу.

В. Ленчик

Україна – на першому місці

ВАШІНГТОН. – В проєкті бюджету адміністрації Президента Клінтона на новий 2001 фінансовий рік американська допомога державам СНД – республікам (читай: колоніям – М. Б.) колишнього Советського Союзу буде на 16.6 млн. дол. меншою ніж у минулому році.

Як виглядає зі слів Енн Річард, директора фінансового відділу Державного департаменту США, згадана допомога буде розділена згідно зі законом „Про підтримку свободи” і призначена для розвитку демократії, ринкової економіки, громадянського суспільства і на здійснення інформаційних і культурних обмінів.

З усіх республік колишнього Советського Союзу головним одержувачем американської допомоги є Україна, котрій в новому році

США мають намір виділити у висоті 176 млн. дол. Після України йде Грузія – 85.7 млн., Вірменія – 74.9 млн. дол., Азербайджан – 54.5 млн. дол., Молдова – 49.9 млн. дол., Казахстан – 48.3 млн. дол., Киргизія – 37.5 млн. дол., Узбекистан – 25.0 млн. дол., Таджикистан – 12.0 млн. дол., Білорусія і Туркменістан – по 8.0 млн. дол. Отже, в 2001 році фінансова допомога країнам СНД зменшується лише для Росії, Грузії, Молдови і Вірменії.

Адміністрація Президента Клінтона стурбована корупцією в Росії, і тому речник Білого Дому Енн Річард заявила, що США не буде надавати допомогу центральному російському уряду, а тільки безпосередньо окремим районам Росії.

Методій Борецький

Роман Шпек – представник України в Європейському Співтоваристві

Президент України Л. Кучма своїм указом призначив Романа Шпека представником України в Європейському Співтоваристві (Європейському Союзі). Іншим

указом Р. Шпека звільнено з посади голови Національного агентства України з питань розвитку та європейської інтеграції у зв'язку з ліквідацією агентства.

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи”

Суд над КПСС відбудеться у Вільнюсі

Волею міжнародної спільноти гітлерівський нацизм був посаджений на лаву підсудних у Нюрнбергу. І осуджений як людиноненавистницька теорія і як злочинна практика, а його провідники, що залишилися в живих, покарані.

Ленінсько-сталінський комунізм, на рахунок якого не менше злочинів проти людства і людяності, ніж у нацизмі, ще й досі не осуджений.

Сьогодні уже стало широко відомим те, що ретельно приховувалось правлячою радянською верхівкою. Підраховано, наприклад, що за часи комуністичного панування у межах колишньої російської імперії винищено більше людей, ніж загинуло тут під час воєн 1812, 1917-1921, 1941-1945 років, разом узятих.

Від диктаторського режиму, створеного ленінською партією, зазнала горя практично всі народи, зігнані силою зброї в „союз нерушимий республік свободних”, та чи не найбільше – Україна, одна з найбагатших радянських колоній. Ось лише найкоротший список комуністичних злочинів проти українського народу:

– Воєнна агресія проти Української Народної Республіки і придушення в зародку української незалежності в 1918-1922 роках;

– Голод 1921-1923 років;

– Знищення здорового ядра українського селянства під час колективізації та розкуркулення 1929-1932 років;

– Штучний голодомор 1932-1933 років, який довершив розпочате розкуркуленням руйнування українського села і відібрав, за підрахунками численних фахівців, близько 10 мільйонів життів;

– Репресії 1934-1940 років, в результаті яких винищено до 500 тисяч національно свідомих українців, переважно інтелігенції;

– Розгром УАПШ;

– Руйнування української духовності, пограбування та зруйнування храмів, в тому числі таких перлин нашої культури, як Михайлівський золотоверхий монастир, Успенський собор Києво-Печерської лаври;

– „Визволення” західних земель України та розв'язання терору проти місцевого населення; примусове переселення 1940 року в інші райони близько 1 млн. 200 тисяч осіб, а 1947 року – насильницьке вивезення біля 2 млн. осіб – з метою викоренення українського патріотизму;

– Свідоме перемелювання у жорнах т.з. вітчизняної війни чоловіків та юнаків, мобілізованих на території, що були під окупацією гітлерівців, яких ненавченими, а часто й практично беззбройними сотнями тисяч кидали в атаки, щоб винищити потенційних „ворогів народу”, що побували „під німцями”;

– Голод 1946-1947 років у східних і центральних областях України;

– Неоголошена десятирічна війна (з 1944 по 1954 роки) в західних областях України проти ОУН-УПА та терор проти мирного населення, яке підтримувало повстанців;

– Злочинні наміри депортації українського населення, яке перебувало на окупованих німцями територіях;

– Спотворена макроекономіка України, перенасичена об'єктами воєнно-промислового комплексу та шкідливого виробництва (чорна металургія, хемія тощо);

– Порушена екологічна рівновага в результаті халяжництва Москви та її ставлеників (каскад штучних морів на Дніпрі, влаштування підземних ядерних вибухів у вугледобувних штольнях, спорудження шахт для стратегічних ядерних ракет, зараження ґрунтів, вод та повітряного простору відходами хемічного виробництва тощо);

– Будівництво, всупереч думці українських вчених, в густонаселених районах України численних атомних реакторів, в тому числі й Чорнобильської атомної станції, що й привело до трагедії світового масштабу навесні 1986 року;

– Пограбування і вивезення з України наших одвічних культурних цінностей: ікон, давніх фресок із храмів, коштовностей з археологічних розкопок на землях України;

– Лінгвоцид України: свідоме, цілеспрямоване і пляномірне витіснення з широкого вжитку української мови, штучне насадження „язика общенационального общенія”;

– Колоніальна політика щодо України, яка полягала в безконтрольному вивезенні продуктів харчування, продуктованих товарів, в хижацькій експлуатації корисних копалин тощо;

– Свідомо денационалізація та деукраїнізація України через розселення, в тому числі насильницьке, українців поза межами їхньої держави та через продуману міграційну політику, покликану розчинити український народ іншими етносами.

Перелік можна продовжувати, але й цього досить, щоб переконатися: такі злочини не повинні залишатися поза увагою, і, якщо й не покараними, то, принаймні, осудженими. Ось чому по проголошенні Україною незалежності в громадській свідомості постала ідея проведення суду над КПСС – щось на кшталт сучасного Нюрнберзького процесу. На жаль, ця праведна ідея не знайшла підтримки в державних чинниках, а громадських зусиль виявилось замало, щоб здійснити її самотужки. Можливо, й наш український менталітет став на перешкоді, коли рішучі дії та активні організаційні зусилля підміняються мріяннями, заколисуваннями, заговорювання-

(Закінчення на стор. 6)

„Чудо техніки” в 1921 році

В нашій „Свободі” 5 травня 2000 року поміщена редакційна стаття „Комп'ютеризація і цивілізація”, що нагадує читачам казки про літаючий килим та інші „чуда”, які стали тепер дійсністю. І справді, переглядаючи давні річники „Свободи”, ми переконуємось, що техніка пішла вперед стомилевими кроками. Ось в числі з 5 травня 1921 року читаємо на першій сторінці таку новинку:

„Записав лікарську рецепту через бездротний телеграф. Д-р Мікаелі Лянца з американського корабля „Покагонтас”, котрий прибув учора до Америки з Неаполю, в Італії, в часі їзди морем написав був лікарську рецепту через бездротний телеграф для хорого на другому кораблі. Він одержав бездротну депешу з корабля „Вест Гембрі”, яка доносила, що головний інженір сього корабля є критичний хорий. Тоді д-р Лянца спитався через радіо (бездротний телеграф), які є признаки недуги, а коли одержав відповідь, вислав рецепту через бездротний телеграф. По якимсь часі радіо корабля „Покагонтас” зловило подяку інженіра корабля „Вест Гембрі” із запевненнем, що він вже цілком подужав”.

У 1921 році це була важлива новина з ділянками технічного поступу, яку тоді подавали на першій сторінці „Свободи”. А сьогодні?

Суд над КПСС...

(Закінчення зі стор. 5)

ми. Тепер за цю справу взялися литовці і по-діловому доводять її до логічного кінця: громадський міжнародний суд відбудеться з 12 по 14 червня цього року у Вільносі.

Звичайно, це не буде юридична акція: для проведення такого міжнародного суду, як свого часу у Нюрнберзі над нацизмом, потрібна угода між урядами зацікавлених у цьому держав. Але це буде своєрідний міжнародний громадський трибунал, який має розглянути злочини КПСС проти людства і людяності і винести справедливий вирок. При чому під КПСС слід розуміти її керівне ядро, а не всю політичну організацію, куди було залучено мільйони людей – демагогією, обманом, загрозою життєвої безперспективності поза її лавами. І ці мільйони також є якщо й не жертвами то, принаймні, продуктом злочинної практики КПСС.

Суд мислиться організувати таким чином: підсудні – керівне ядро більшовицької партії за всі роки її існування; звинувачення – представники громадської колишніх союзних республік, тепер незалежних країн, які потерпіли внаслідок злочинної діяльності КПСС; захист – усі, хто побажає виступити в такій ролі; судді – представники громадськості невтральних країн. Учасники з кожної з потерпілих країн подають звинувачувальний висновок не більше, як на 30-ти сторінках та кілька тематичних доповідей з окремих аспектів звинувачення. Після розгляду справи судді мають винести рішення.

Звичайно ж, юридичних наслідків цей документ не матиме. Але він матиме неперехідне моральне значення – злочини проти людства і людяності не підлягають принципові давності і повинні бути осуджені.

Громадський суд над КПСС у Вільносі може і мусить стати преюдієм до справжнього міжнародного суду над комунізмом як злочинною ідеологією і практикою за всіма правилами юриспруденції – таким, яким став суд над нацизмом у Нюрнберзі. Його вирок став би своєрідним пам'ятником не-

зчисленним жертвам комунізму в усьому світі. І серйозною пересторогою для ностальгуючих комуністичних фанатів-послідовників. І юридичною підставою для заборони нині діючих компартій, які проголошують себе спадкоємцями і правонаступницями колишньої КПСС. І заклик до нинішнього і наступних поколінь бути пильними – комуністичний експеримент не повинен повторитися ніде і ні за яких умов.

Громадськість України візьме участь у Вільноському процесі. Одну з ініціативних груп очолив депутат першого і другого скликання Верховної Ради України, голова Асоціації дослідників голодоморів в Україні Левко Лук'яненко. Збирається зформувати свою делегацію Всеукраїнське товариство політв'язнів і репресованих, очолюване також колишнім народним депутатом Євгеном Пронюком. Має намір послати до Вільносу своїх представників партія Народний рух України, яку очолює народний депутат Геннадій Удовенко.

Це добре: чим більше різних організацій візьме участь у підготованні судових матеріалів від України, тим краще. Вагомий внесок у цю справу могли б зробити представники обох Організацій українських націоналістів – організацій, що зі зброєю в руках боролись з комуністичним засиллям, – та інші громадські національно-патріотичні структури. Однак кожна з груп працює автономно і так само автономно збирається їхати до Вільносу. Справа ж вимагає поєднання зусиль: по-перше, доцільніше було б, якби Україна була представлена у Вільносі єдиною делегацією, яка складалася б з представників різних організацій і політичних сил; по-друге, об'єднавши зусилля, вдалося б підготувати глибші і якісніші документи, уникнути неминучих при роботі нарізно повторів і дублювань. Зрештою, треба хоча б у цій спільній справі, на яку в усіх однакові погляди, виявити таку необхідну нині націонал-демократам єдність.

До початку міжнародного суду у Вільносі ще кілька тижнів. Часу не так уже й багато, але цілком досить, щоб порозумітись і зформувати єдину – чисельну й авторитетну – делегацію від України.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО ТЕМИ

Російська преса проти... Росії

У попередньому числі „Свободи” було вміщено мою розповідь про Другий всесвітній конгрес російської преси, що відбувся в Нью-Йорку. Змушений визнати, що я вважав себе одним з небагатьох журналістів, які негативно оцінили цю подію як спробу створення всесвітньої імперії російської преси. Невдовзі з'ясувалося, що я помилявся: російські газети США теж опублікували критичні відгуки на імпрезу в Нью-Йорку.

Російська газета „Вечерній Нью-Йорк” вмістила великий (на дві сторінки) огляд Ніка Ленських „Записки конгресмена”, про спрямованість якого говорять вже назви розділів – Імперська заля”, „Імперські промови”, „Імперський порядок”. Автор помітив поділ учасників конгресу на „видатних” і „ніяких”, наміри підпорядкувати Москві зарубіжну російську пресу („панам-товаришам з Москви дуже хотілося б, щоб ми тут ретранслявали їхню інформацію і їхню пропаганду без усяких там грошей”), запобігання перед „сильними світу цього” в особі М. Горбачова.

Головне ж, як збагнув Н. Ленських, Москва хоче мати за кордоном таку пресу, яка б писала б про Росію лише те, що вона накаже. „Можливо, робить висновок автор, справа у тому, що вони досі вважають себе імперією і гадають, що в пресі, яка пише мовою імперії, повинен бути імперський порядок: що накажемо, те робитимете, раби...”

Провідна російська газета в США і організатор конгресу „Новое русское слово”, крім офіційних звітів, спершу жодних оцінок не давала. Але через три дні після конгресу в цій же газеті з'явилася велика полемічна стаття Ванкарема Никифоровича зі штату Ілліной „Конгрес російської преси – що це і для чого?”, у якій висловлено категоричний осуд запобігання російської зарубіжної преси і взагалі російської іміграції перед Москвою.

Автор пише, що Росія після „розпаду СРСР знову скотилася на комуністичні позиції: „лідери Росії не осудили комунізм офіційно”, народ не сприйняв демократичних ідей і „прощання з минулим дуже швидко обернулося на повернення до нього”. Автор досліджує процес перетворення незалежної імміграційної преси на слухняний додаток до московських газет і закликає не здаватися „пасивно і без бою (а чи не для цього задумані конгреси російської преси?) новим ідеологічним агресорам з Москви”. Далі він пише: „Найскравішим прикладом такої поразки перед метрополією, такої масової капітуляції російськомовної іммігрантської преси, яка заткнула власні уста, є відмова від власної думки з приводу війни у Чечні”.

Автор не тільки осуджує „страшне шовіністично-патріотичне очманіння, яке в Росії роздухується усе більше й більше”, а й докоряє тим представникам російської інтелігенції, які схвалили імперську агресію в Чечні. Серед них такі відомі діячі культури як Нікіта Михалков, Олександр Гельман, Олександр Сокуров, Юрій Башмет, Олександр Градський та

інші. Відомий кінорежисер Ельдар Рязанов взагалі заявив: що хоче аби чеченців „всіх знищили”.

Передруки з Москви, пише автор, не є механічним повторенням текстів з газет Росії, їх препарують спеціально для імігрантів. „От і звучать як істина, пише він, такі сентенції власного московського кореспондента однієї нашої чикагської радіостанції: „Севастополь – колись місто російської слави, тепер – відстала українська провінція”.

В. Никифорович робить висновок про мету конгресу: „Вибити антикомунізм, світоглядні, ідеологічні, певні моральні засади як зброю з рук діаспори – ось основне завдання диригентів багатьох змін в останні роки у житті іміграції, на гачок яких попала у своїй більшості і преса”.

На четвертий день після закриття конгресу в „Новом русском слове” з'явився неприхильний звіт з урочистого концерту для його учасників в Карнегі-гол пера М. Пріцкер „Кого поздоровили в Карнегі-гол?”, в якому натіякалося, що концерт організувало газетно-журнальне об'єднання „Континент” Е. Лозанського виключно у власних інтересах – для притягнення спонзорів. Мовляв, коли грубі риби з Москви каламутять воду в російській іміграції, тут завжди знаходяться дрібніші щуки, готові ввійти й собі карасика. Але нехай собі – концерт був на доброму рівні (колишню солістку Київської опери Галину Конареву авторка навіть похвалила).

Тимчасом Едуард Лозинський і Борис Гершунський з об'єднання „Континент” заявили, що вони не така вже й „дрібнота” і з приводу конгресу опублікували в газеті „Континент” велику статтю „Російська діаспора і Росія”, в якій докладно висвітлили, про що власне йдеться.

Отож стоїть завдання створення за кордоном сприятливого іміджу Росії шляхом „наполегливого систематичного і цілеспрямованого” роз'яснення усіх процесів, які відбуваються в Росії, „розумного і ненастирливого лоббування інтересів Росії”, особливо в питаннях інвестицій капіталів, боротьби з тероризмом (чи не в Чечні?), наукових і культурних проєктів.

Далі говориться, що „еліта російської діаспори могла б зайняти активну позицію у відновленні справжнього духовного іміджу Росії”, щоб допомогти їй „подолати труднощі перехідного періоду, ввійти в якості бажаного партнера у світову спільноту вільних народів”.

Після цих слів важко повірити у заяви організаторів конгресу, що з його проведенням офіційні кола Росії не мають нічого спільного.

Левко Хмельковський

Цей огляд вже був готовий до друку, коли УНІАН надіслав до „Свободи” таке повідомлення:

Наступний конгрес Світової асоціації російської преси пройде в Києві. Народного депутата, співкоординатора групи „Грудова Україна” Андрія Деркача обрано членом виконавчого ко-

(Закінчення на стор. 10)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

О. Гаврилук обраний головою Баффалівської Округи УНС

Осин Гаврилук, голова Баффалівської Округи УНС

Загальні збори Баффалівської Округи УНС відбулися 1 квітня 2000 року в залі української католицької церкви, 308 Фільмор вул. в Баффало.

Збори відкрив і прочитав порядок нарад почесний голова Округи Роман Конотопський. Присутні

прийняли програму нарад і визнали збори правосильними. Однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять померлих членів і голову Округи св. п. Зенона Боднарського, який відійшов у вічність 15 лютого цього року. Президію очолив і вів збори Р. Конотопський з членами Управи Іриною Гнатик і Дмитром Пітолаєм, секретарював В. Сивенький.

Секретар Округи прочитав протокол з попередніх зборів, які відбулися два роки тому. Протокол присутні прийняли без змін. О. Бережницька подала письмовий звіт каси. На запити відповіла, що має проблему з секретарем 127-го Відділу, якого є головою, і старається ті труднощі полагодити позитивно. Присутні обговорювали проблеми зменшення членства та як тому запобігти. За Управу Округи звітував Р. Конотопський. Подав коротку історію Округи, відділів і підкреслив, що останніми роками кілька відділів перестали діяти і їхніх членів треба було перенести

(Закінчення на стор. 19)

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ за березень 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 2/2000	7,448	15,779	3,849	27,076
Неактивні члени 2/2000	7,316	18,203	0	25,519
Всі члени 2/2000	14,764	33,982	3,849	52,595
Активне членство				
Приріст у 3/2000				
Нові члени	18	33	0	41
Нові УЛ	2	0	0	2
Прийняті наново	5	10	1	16
Разом	25	43	1	69
Убуток 3/2000				
Померли	1	35	0	36
Вибрали гроші	5	31	0	36
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	9	17	0	26
Виплатили вповні вкладки забезпечення	17	16	0	33
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	15	39	0	54
Вигасло забезпечення (активні)	14	30	27	71
Кінчилось забезпечення	0	4	8	12
Разом	61	172	35	268
Всі активні члени 3/2000	7,412	15,650	3,815	26,877
Неактивне членство				
Приріст у 3/2000				
Виплачене забезпечення	17	16	0	33
Відійшли на частинно виплачене забезпечення	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	15	39	0	54
Разом	32	55	0	87
Убуток у 3/2000				
* Померли	5	52	0	57
* Вибрали готівку	26	34	0	60
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	5	5	0	10
Повернені в активні	5	11	0	16
Вигасло забезпечення (неактивні)	3	3	0	6
Разом	44	105	0	149
Всі неактивні члени 3/2000	7,304	18,153	0	25,457
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 3/2000	14,716	33,803	3,815	52,334

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

В пам'ять довголітнього секретаря 209-го Відділу Стефана Матлаги

Св. п. Стефан Матлага

В неділю, 23 квітня ц. р., на 80-му році життя відійшов на вічний спочинок св. п. Стефан Матлага. Стефан народився в селі Дальова на Лемківщині. Після закінчення початкової школи в родинному селі продовжував вчитися в містечку Яслиськах. В 1942 році був насильно вивезений до Німеччини на примусові роботи, де перебував до кінця 1946 року. В 1947 році прибув до Америки і поселився в місті Картереті, Нью-Джерзі, де познайомився з Тересою Флек. Вони заклали родину, виховали дочок Тересу і Керин.

У Картереті подружжя Матлагів включилося в громадське і політичне життя місцевих українців. Тереса була активною в церковному хорі і в 9-му Відділі

Союзу Українок Америки, а Стефан був довголітнім секретарем 209-го Відділу Українського Народного Союзу, членом управи Українського громадського клубу Картерету, членом 74-го Відділу СУК „Провидіння” та 9-го Відділу ООЧСУ. Він був ініціатором і організатором української католицької парафії і будови церкви в Картереті. Св. п. Стефан був не тільки добрим членом української громади в Картереті, але і взірцевим батьком своїх дітей, які отримали вищу освіту і працюють вчительками. Сам він по приїзді до Америки закінчив середню технічну школу і працював за фахом в компанії Мерк впродовж 39 років. Доживши пенсійного віку, Стефан і Тереса Матлаги переїхали до Вирджинії і оселилися в Фейрфаксі-Стейшен, щоб допомагати своїй донечці Тересі виховувати внуків.

Похорон відбувся в четвер, 27 квітня, на цвинтарі Фейрфакс Меморіал Парк, в Вирджинії.

Покійний залишив в смутку дружину Тересу, доньку Тересу з чоловіком Кевином, доньку Керин, трьох внуків, брата Василя в Америці, двох братів – Івана і Петра з родинами у Львові, ближчу і дальшу родину в Америці і Україні.

Нехай американська земля, в якій спочили його тлінні останки, буде йому легкою.

Іван Кушнір

Союзовці зібралися в Нью-Гейвені

Зліва: Степан Тарасюк, Ігор Гайда, Уляна Дячук, Олесь Пришляк, Тарас Сливінський.

Цьогорічні окружні збори Округи УНСОюзу в штаті Коннектикат відбулися 11 березня в Нью-Гейвені, осідку 414-го Відділу (голова Марія Антонішин, фінансовий секретар Глорія Горбата). Відкриваючи збори, голова Округи Ігор Гайда привітав представників відділів та гостей, а також присутню на зборах передсідника Уляну Дячук. Учасники зборів хвилиною мовчання вшанували пам'ять померлих членів округи. Після обрання головою зборів Олесь Пришляк, а секретарем – Степана Тарасюка і одностайного схвалення протоколу попередніх зборів, за діяльність Управи Округи звітував її голова І. Гайда. За звітний період Округа приєднала 18 нових членів, виконавши квоту на 51,43 відсотка. Це значно менше, ніж попере-

днього року, коли квоту було виконано на 89 відсотків (26 нових членів). Далі звітували секретар С. Тарасюк та касир Тарас Сливінський. Голова Контрольної комісії Мирослав Троян і її член Володимир Глора перевірили книги Округи і ствердили, що вони – в доброму порядку. Номінаційна комісія запропонувала обрати на 2000 рік ту саму управу, а до Контрольної комісії вибрати Богдана Добошцака, замість С. Михайлишина. Ці пропозиції збори ухвалили.

Представники відділів Округи з увагою вислухали виступ передсідника УНСОюзу Уляни Дячук, яка докладно ознайомила з фінансовим станом Союзу, і дала вичерпні відповіді на запитання учасників зборів.

Н. Н.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українки Філадельфії відзначили 75-ліття СУА

Зліва: ведуча програмою відзначення 75-річчя СУА Людмила Чайківська, голова Філадельфійської Округи Марія Раковська, голова СУА Ірина Куровицька, друга заступниця голови СУА, Софія Геврик.

Ретельно готувалися й успішно відзначили 75-річчя Союзу Українок Америки союзнянки Філадельфійської Округи під проводом голови Марії Раковської. В Українському освітньо-культурному центрі того дня, 26 березня, діяла виставка фотографій з минулих років і десятиріч, експонувалися авторські примірники книжок філадельфійських союзнянок Лідії Бурчинської, Наталії Пазуняк, Марії Кузьмович-Головінської, Марти Тарнавської, Анни Головінської-

Максимович і видання Наталії Даниленко.

У двох кімнатах галерії розмістилася виставка „Наші таланти” – картини, вишивки, писанки, керамічні вироби, гердани та інші речі ужиткового мистецтва, виготовлені членками Округи.

Розпочинаючи відзначення, Дзвінка Захарчук привітала присутню в залі голову СУА Ірену Куровицьку і представила доповідачок. Короткі, але глибокі змістом доповіді, які виголосили

Анна Максимович („Видатні жіночі постаті Округи”), Мотря Бойко-Вотерс („Матір в У2К – українська матір в У2К”), Маруся Колодій („Жінка-професіоналістка і її потенціал економічної незалежності”).

Опісля у великій залі УОКЦентру відбувся ювілейний бенкет, на якому з великою промовою виступила голова СУА Ірена Куровицька. Англійською мовою про історію СУА і про зв'язки українок з американськими жіночими організаціями розповіла почесна членка СУА Стефанія Вовчок.

Після цих доповідей голова СУА Ірена Куровицька, голова Округи Марія Раковська і заступниця голови СУА Софія Геврик вручили грамоти і ювілейні відзначки великій групі активних членок Округи.

Радість святкування 75-річчя СУА з філадельфійськими союзнянками розділили представники усіх без винятку українських установ і організацій Філадельфії.

На адресу Округи надійшло багато щирих привітів – зокрема від Високопреосвященного Митрополита Стефана, від Пласту, СУМ та ін. Було чимало усних привітань.

У мистецькій програмі виступили відома співачка Люба Щибчик і піаніст-віртуоз Володимир Винницький, а також танцюристи ансамблю „Волошки”.

Бенкет закінчив молитвою і теплим побажанням о. Михайло Цюман.

Анна Максимович

Клуб емеритів святкує 25-ліття

В неділю, 26 березня, після Служби Божої, яку відправив Владика Михайл, ЧНІ, голова Клубу емеритів в Чикаго Володимир Щербльовський відкрив ювілейний бенкет в аудиторії св. Миколая. Дальшу програму провадив Василь Камінський. Дитячий хор школи св. Миколая під проводом учительки Ярослави Проців піснею „Достойно є” привітав присутніх і заспівав їм „Многая Літа”. Привіти виголосили владика Михайл та Іннокентій. Від каси „Самомопіч” привітав Михайло Кос, складаючи рівночасно даток 1,000 дол., а від банку „Певність” – Н. Верещак, з датком 500 дол. Від Парафіяльної ради привітав Олег Весоловський. Письмові привіти прийшли від Українського Музею, СУА і від Сестрицтва „Благовіщення” з датком 50 дол. Голова Клубу Володимир Щербльовський розповів про діяльність товариства, а Іванна Горчинська представила ювілейну книжку, яку зредагувала. Виступили ансамбль при Осередку СУМА, юначки під проводом Володимира Поповича.

Грамот заслуги були удостоєні Володимир Щербльовський, В. Камінський, А. Магусяк, А. Бурдяк, С. Форович, І. Арлінський, С. Василюк, М. Бискош, С. Кухар, Й. Богданік, Н.Филипович.

Н. Ф

*Ювілейний бенкет в залі УОКЦентру у Філадельфії.
Фото А. Соловій.*

Посол Бразилії в Україні відвідав українців Курітиби

Під час зустрічі з амбасадором Бразилії (зліва) президент Євангеліського університетського шпиталю міста Курітиби д-р Андрій Захаров, префект міста Курітиби д-р Кассіо Танігучі, амбасадор Бразилії в Україні д-р Маріо Августо Сантос, проф. Оксана Борушенко, президент Українсько-Бразилійської центральної репрезентації Йосиф Вельгач-мол.

29-31 січня ц.р. амбасадор Бразилії в Україні д-р Маріо Августо Сантос відвідав українську громаду в Курітибі.

Приймали амбасадора президент Українсько-Бразилійської центральної репрезентації Йосиф Вельгач-мол., разом з управою репрезентації, керівниками української громади, єпархом українців-католиків в Бразилії Єфремом В. Кривим і Єпископом Української Автокефальної Православної Церкви на Південну Америку Єремїасом Ференцом.

Амбасадор Бразилії обговорив справи лікування дітей з України, потерпілих від катастрофи в Чорнобилі, підтримав ініціативу стажування українських лікарів в Бразилії. Він заявив, що бразилійський уряд допомагатиме українській громаді в цій праці за посередництвом міністерства освіти і технології.

Амбасадор мав зустріч з президентом університету Євангеліського шпиталю д-ром Андрієм Захаровим.

Візита амбасадора завершилася зустріччю з префектом міста Курітиби Кассіо Танігучі, на якій було підкреслено ролі української громади в цій справі.

Д-р Михайло Рубінець,
Бразилія

Осередок НТШ у Вашингтоні підбив підсумки трирічної праці

27 лютого в приміщеннях українського католицького собору Пресвятої Родина у Вашингтоні відбулися збори осередку НТШ. Їх відкрив голова осередку д-р Василь Наконечний, привітавши присутніх та згадавши членів НТШ, які відійшли у вічність від часу останніх загальних зборів 1997 року: інж.-архітектора Мирослава Німцева, д-ра Ярослава Шавяка, д-ра Василя Петраха і мгр. Олександра Дrajнговського.

Збори вибрали президентом – мгр. Степана Максим'юка, а секретарем – Романа Ференцевича. У своєму звіті голова осередку підкреслив, що одним із перших завдань на початку трирічної каденції нової Управи було поповнити ряди членів НТШ на терені Ва-

шингтону, звернувши увагу на молоде покоління. За звітний період осередок взяв активну участь, разом із місцевим відділом УВАН та іншими організаціями (УККА, УАКР, Об'єднання українців Вашингтону, українські церкви), у різних імпрезах, присвячених вшануванню Тараса Шевченка та інших визначних діячів і подій.

Протягом трьох років всі члени управи осередку працювали безкорисливо (на громадських засадах) у підготовці імпрез. Наприклад, час безкорислової праці голови становить приблизно 3,000 годин.

Інж. Мар'ян Бартошик звітував про фінанси. У касі на день 27 лютого 1997 року було 1,174.14 дол. Приходи осередку надходили

з таких джерел: вкладки від членів НТШ, що дало суму 550 дол.; добровільні датки з імпрез; пожертви інж. Володимир Задорецький 100 дол. та інж. Евстахій Держко – 100 дол.).

Навколо питання про вибір нової Управи виникла дискусія, в результаті якої було вирішено обрати нову Управу на термін лиш одного року в такому складі: д-р Василь Наконечний – голова; Роман Ференцевич – секретар; вільні члени – д-р Роксоляна Бурачинська, мгр. Степан Максим'юк, д-р М. Роман Сербин. До Контрольної комісії ввійшли: голова – д-р Богдан Футей; члени – о. Степан Женчух, д-р Степан Курилас. На своєму першому засіданні нова Управа має обрати заступника голови й касира осередку з-поміж згаданих вище вільних членів.

Д-р Василь Наконечний

Вшановано пам'ять визначного історика

В рамках діяльності Української Вільної Академії Наук 12 грудня минулого року відбулося в Нью-Йорку, в приміщенні академії, урочисте відзначення 100-ліття з дня народження видатного українського історика Олександра Петровича Оглоблина.

Доповідь виголосив віце-президент, голова Історичної секції й голова Видавничої комісії академії та голова Українського Історичного Товариства й головний редактор журналу „Український Історик“ д-р Любомир Винар. Він висвітлив найголовніші моменти з науково-творчого життя О. Оглоблина, визначного українського історика ХХ століття.

Від молодих літ пов'язавши свою долю з університетом, з дослідницькою та викладацькою діяльністю, О. Оглоблин навіть в тяжких радянських умовах зумів чимало зробити для розвитку української історіографії, зокрема досліджуючи соціально-економічну історію України.

Друга світова війна принесла зміни в житті О. Оглоблина. Вирушивши на Захід, він зупинився у Львові, де мав нагоду зійтися зі західноукраїнським науковим світом, організованим в рамках Наукового Товариства ім. Шевченка, та поділився з львівськими істориками вислідами свого дослідження авторства „Історія Русів“. Він брав також участь в діяльності Церковно-археографічної комісії, організованої стараннями Митрополита Андрея Шептицького. З наближенням радянських військ до Львова подався далі на Захід. Його мандрівка закінчилася в Америці, де він віддав активній науковій праці в УВАН і НТШ.

Окрему сторінку його життя займає Українське Історичне Товариство. О. Оглоблин був першим його головою, успішно спрямувавши зусилля великої групи істориків на демаскування псевдонаукової радянської історіографії.

Згодом передав свою президентську естафету історикові Любоми-

рові Винареві, який від самого початку був головним редактором журналу УІТ „Український Історик“.

Вже в діаспорі Олександр Оглоблин знайшов у собі мужність чесно визнати, що його праці, опубліковані в умовах радянської дійсності, вимагають перегляду. До кінця свого життя д-р О. Оглоблин залишився відданим воїном на полі української національної історіографії.

Доповідь Любомира Винара, крім яскравих фрагментів з багатої творчої біографії проф. О. Оглоблина, містила чимало незначних фактів, які підкреслюють значення цієї постаті для нашої національної культури.

Під час відзначення 100-ліття з дня народження Олександра Оглоблина була організована виставка його праць. Проф. Л. Винар повідомив, що УІТ має намір перевидати ці праці видатного українського історика.

Олександр Домбровський

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЦЬ ПОДІЙ

20 травня – загальні збори НТШ в Америці в будинку НТШ в Нью-Йорку. Початок роботи секцій о 10:30. Збори о 1:30 по полудні.

21 травня – відзначення 75-ліття СУА (Окружна управа Нью-Джерзі). Св. Літургія в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку о 11:30, святкування в Українському Народному домі в Ірвінгтоні о 1-ій год.

21 травня – концерт Оксани Кривицької в Українському Інституті Америки (2 East 79th Str., New York). Поч. о 3-ій год.

21-23 травня – ювілейний з'їзд українських шкіл табору „Міттенвальд“, Німеччина, на Союзівці. Тел. (914) 626-5641. Факс (914) 626-4638.

22 травня – перша зі зустрічей д-ра Віталія Карпенка з читачами його публікацій в США – в залі церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку. Поч. о 6:30.

28 травня – Патріархальне свячене-обід Українського Патріархального товариства (відділ в Нью-Йорку) в ресторані Українського Народного дому при 140 Друга Авеню. Поч. о 2-ій по полудні.

28 травня – з'їзд учнів парафіяльної школи при Церкві свв. Петра і Павла в Коговзі, Н.Й. Тел. (518) 235-5951.

2-3 червня – Програма Юкстоок 2000. Початок о 6-ій вечора. Тел. (716) 852-5000. E-mail: MarkoCab@aol.com.

3 і 4 червня – святкування 75-ліття СУА в Українському Народному Домі (140 Друга Авеню в Нью-Йорку), виставка світлин з життя округи, дитячої літератури.

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон (914) 626-5641.

22 червня – IV Світовий конгрес стрийських гімназистів: Stryj Committee, 24E 7th St., Apt. 12B, New York, NY, 10003.

17 серпня – VIII Конгрес СФУЛТУ у Львові. Тел. (313) 884-6344. Факс (313) 884-9474.

Українську радіопрограму „Голос України“ можна слухати в околицях Нью-Йорку і Нью-Джерзі щосуботи від 2-ї до 3-ї години **на хвилях 1430 AM**. Керівник Петро Рибчук. Тел. (201) 246-0109.

До уваги читачів!
Оголошення в розділі „Що, де, коли?“ є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами (тел. 973-292-9800, дод. 3040).

Нас, бандуристів, вже є багато на світі

Фестиваль Бандура-2000

Головний ідеолог фестивалю Бандура-2000 в Торонто – Віктор Мішалов.

О. Олійник,
редактор журналу „Бандура“

Ось і відлунали останні акорди фестивалю Бандура 2000 на оселі „Київ“ поблизу Торонто, який відбувався 17-19 березня і був підготовлений і проведений Канадською фундацією „Бандура“ (голова – Оксана Рева, засновник та головний ідеолог – бандурист, заслужений артист України Віктор Мішалов). Відкриття відбулося 17 березня. Голова фундації О. Рева прочитала коротку доповідь, також були прочитані привітання та побажання успішного проведення цього форуму. Хвилиною мовчання вшанували присутні пам'ять довголітнього редактора журналу „Бандура“ Миколи Чорного. Після Молебня, відправленого священниками Української Православної Церкви, короткою лекцією про думи В. Мішалов відкрив перший концерт. Учасники та гості мали можливість послухати думи – цей старовинний український епічний жанр бандурного мистецтва. Другий концерт був складений з виступів представників різних шкіл гри на бандурі.

В суботу, 18 березня, робота почалася другою сесією під назвою „Бандура в Україні“. Виступили професор Львівського вищого музичного інституту Василь Герасименко (Львів), викладач дитячої музичної школи для обдарованих дітей у Львові, президент фонду „Кобзар“ Тарас Лазуркевич, Олег Созанський (Львів), викладач Київської музичної академії Роман Гриньків та Віктор Мішалов.

Третя сесія мала назву „Бандура в діаспорі“, в її роботі брали участь інструктори кобзарських таборів та представники бандурних колективів діаспори Олег Махлай – керівник капелі бандуристів імені Тараса Шевченка з Дітройту, Валентина Родак – довгорічний керівник кобзарських таборів ОДУМу, Оксана Метулинська, Юліян Китастиий, Н. Тарнавська, Олекса Береговий. У четвертому концерті взяли участь малі бандурні ансамблі „Лісова пісня“, „Горлиця“ (Червоноград), Експериментальне бандурне тріо. Під час фестивалю створився новий ансамбль „Львівська консерваторія в еміграції“, до складу якого увійшли випускники Львівської консерваторії, які тепер проживають у різних штатах США та Канади.

У роботі четвертої сесії – „Композитори для бандури“ – взяли участь О. Герасименко, Зеновій Лавришин, Олег Махлай, Ю. Китастиий та ін. П'ятий концерт бандуристів відбувся за участю чоловіків – прозвучали сольові номери.

Увечері гості та учасники фестивалю зібралися на святковий бенкет. Головним промовцем був гість фестивалю Василь Герасименко – професор Львівського вищого музичного інституту. До присутніх промовляли д-р Ірина Мороз – голова культурної референтури Світового Конгресу Українців, Маркіян Швець – заступник голови Конгресу Українців Канади (відділ Торонто), Владика Юрій, Олег Махлай – керівник та Анатолій Мурга – директор Дітройтської капелі бандуристів ім. Т. Шевченка. Під час святкової вечірки для публіки виступали молоді та маленькі бандуристи з Нью-Йоркської школи гри на бандурі – ансамбль „Вишиванка“, сімейний ансамбль братів і сестри Назаренків, ансамбль ім. Лесі Українки, ансамбль „Хвилі Дніпра“ та капеля бандуристів ім. Григорія Китастого, а також окремі солісти – учні школи В. Мішалова.

В неділю, 19 березня, відбулася шоста сесія – „Майбутнє бандури – крокуємо у 2000-ліття“, яку провела О. Герасименко-Олійник. Після цієї сесії учасники і гості мали

(Закінчення на стор. 19)

Третя торговельна виставка в Оттаві

Промовляє Ігор Заглада.

Цьогорічна торговельна виставка Асоціації українських канадських професіоналістів і підприємців в Оттаві відбулася в неділю, 2 квітня, в залі української православної громади.

Наполеглива і послідовна праця організатора Модеста Цмоця увінчалася успіхом: виставка стає щорічною імпрезою. Від першої виставки в 1998 році, з участю тільки семи виставочних столів з одним доповідачем, і до цьогорічної виставки з 36 експонатами і трьома доповідачами, спостерігається зріст бажання представників різних організацій брати участь в цій імпрезі. На неї звернули увагу великі державні організації зв'язків і допомоги Україні – Canadian Society for International Health; Renaissance, CIDA; Канадське бюро міжнародної освіти, Human Resources Development, Canada. Від бізнесу і торгівлі були: Ukraine – Quebec Business Council з Морисом Маком; Baytek Systems з Анною і Іваном Байталюками; CESO, Ottawa з Петром Сороканом; Ottawa Textiles з Танею Бордо та Trading Co. Information – Ukraine з представниками В.П. Лящук і М.В. Лящук.

Засоби комунікації та інформації реклямували фірми „Євшан“ з Монреалю з Богданом Тимцем і Марійкою Сохан; George Black Promotions Montreal – з Андрієм Куташом і Танею Гарасимович; Canadem – з Христіною Винсент; ITUK Inc. – Лео Сечин і Анатолій Никула та Електронічна Торгівля

Михайла Костюка. Фінансові послуги пропагували Claraica – Елена Губанова; „Будучність“ – Надя Гавришкевич і Богдан Миронович, Кредитові Спільки в Україні – Петро Микуляк і Денис Ковальський. Три фірми нерухомостей представляли Анжеліка Першин, Корнель Попик і Вікторія Карп'як. Мали свої виставочні столи лікарі, адвокати, агенти подорожування, будівельники, похоронне бюро Марка Дейнеки.

З молодіжних організацій у виставці взяли участь Пласт та СУМ. З добродійних організацій були – Канадське товариство приятелів України, Канадський фонд дітям Чорнобиля, Суспільна служба. Посольство України в Канаді представляли керівник торговельної місії Ігор Заглада і секретар з питань культури і інформації Тарас Малишевський.

Виставку відкрив і був першим доповідачем Надзвичайний і повноважний посол України в Канаді д-р Юрій Щербак, який відвідав виставку зі своєю дружиною Марією. Другим доповідачем був віце-президент центрального і східно-європейського відділу CIDA Джордж Сейбел. Останнім виступив Ігор Заглада.

Виставку оглянули близько 400 осіб. Наступну річну торговельну виставку вирішено провести 29 квітня 2001 року.

Юлія Войчишин

Віце-президент CIDA Джордж Сейбел (зліва) і посол д-р Юрій Щербак на виставці.

Фото Ніни Ромас

Російська преса...

(Закінчення зі стор. 6)

мітету Світової асоціації російської преси (САРП). За це рішення проголосувало понад 300 учасників Другого конгресу російської преси, що представляли на форумі в Нью-Йорку 42 країни світу, де розповсюджується журналістська продукція російською мовою. Окрім того, виконкому САРП дано доручення розпочати підготовку до проведення в 2001 році Третього конгресу російської преси в Києві. В інтерв'ю УНІАН керівник української делегації на Другому конгресі російської преси в Нью-Йорку А. Деркач висловив думку, що проведення наступного форуму САРП у Києві сприятиме демократичним процесам у вітчизня-

ній журналістиці, зміцненню авторитету українських засобів масової інформації у світі.

Добре, що САРП створює нагоду нагадати світові про Київ, але чи справді конгрес російської преси в столиці України сприятиме „зміцненню авторитету українських засобів масової інформації у світі“? Чи таки йдеться про російську пресу в Україні? А може САРП має намір показати світові Київ як „мать городов русских“? Зачекаємо до наступного року...

А покищо для порядку скажемо, що голосування на конгресі не було, тому що головуючий сказав, що конгрес не вимагає одностайності комсомольських зборів і кожен може висловити свою незгоду. Ніхто не висловив і Андрій Деркач став одним з провідників САРП. Аби лишень на користь Україні!

Заключна сцена: ансамбль „Львівська консерваторія в еміграції“ та всі учасники співають „Де згода в сімействі“.

Наші енциклопедії – незамінне джерело знань

О. Кузьмович

Актуальність новітніх енциклопедичних видань – річ очевидна. Найкращим доказом, що українська спільнота в діаспорі це розуміє, є довжелезний список імен громадян, що зложили свої щедри датки на ту ціль, у „Свободі“ з датою 28 квітня ц.р., і який вивішено всю сторінку.

Список жертводавців за останні три роки виготовили члени президії Фондації приятелів енциклопедії України, що вже від 1985 року збирають фонди і матеріали до друку за почином ентузіяста енци-

клопедій покійного д-ра Атанаса Фіголя. Тепер Фондація працює під проводом Володимира Баранецького і фінансового керівника Євгена Змія. Список, який появився у нашому тижневику, охоплює 1997, 1998, 1999 роки, початок 2000 року і є справді імпазантним.

Тому важливо було отримати докладніші інформації саме від цих двох провідних членів, щоб подати їх тепер на сторінках „Свободи“ до загального відома та цим заохотити нашу громаду до дальших пожертв, які, до речі, звільнені від податку.

(Закінчення на стор. 19)

В. Баранецький і Е. Змії розповідають про діяльність Фондації приятелів енциклопедії України.

Фото О. Кузьмович

Добрий відгомін на добре діло ЗУАДК-у

Перед нами – численні листи з України зі словами подяки за допомогу. Більшість їх містить спільний лейтмотив: у 2000 Році Божому допомогі організації, зокрема і особливо ЗУАДК, є знаряддям волі Всемилосердного Господа, адже допомога сягає найбільш знедолених і часто-густо забутих світом.

Ця думка повторюється у листах різних людей з Києва, Тернополя, Миколаєва, Донецького, Житомира, Симферополя. Особливо рясний потік листів викликала висилка подарунків дітям на свято Миколая і на Різдво через представництва ЗУАДК-у в Україні. Йшли вони до сиротинців-інтернатів, до дітей недавно заснованих парафій Греко-Католицької Церкви в Кам'янці-Подільському, Києво-Вишгородського Екзархату, на Черкащину, в Одесу, в селі Березове Донецької області.

Друга акція – новіша, це „Допомога дідусям чи бабусі“. І знову – потік листів. Для багатьох – це перше пережиття вияву уваги до людей самітних, забутих світом. Пенсія – 50–60 гривень на місяць (10–15 доларів), та й то не завжди приходить. Як вижити, як звести кінці з кінцями?

З листів проступають біографії тих людей, чимало з них зазнало каторги в ГУЛагу, батьки багатьох були закатовані органами НКВД, інші стали жертвами Великого голоду 1933 року. Є листи

від учителів, тепер уже хворих, інвалідів. Хотілося б поширити акцію „Дідусі і Бабусі“ серед нашого суспільства. Наші станиці в Україні мають змогу відшукати тих, які особливо потребують помочі.

Під цю пору проходить акція допомоги родинам шахтарів, потерпілим у недавній катастрофі. Наші громадяни щедро відгукуються на нещастя – шахтарські родини вже отримали першу допомогу від ЗУАДК-у, та потреби великі.

Зворушливі подяки з Бразилії і Аргентини від Сестер-служебниць, що подорожують по бідних поселеннях і вчать дітей релігії й любові до Бога і до людини. Радіють, коли можуть взути чи вдягнути бідних дітей із різдвяних подарунків від ЗУАДК-у. Один лист писаний по-білоруськи – в ньому автори його скаржаться на тих росіян, що забрали від них священника-українця, який працював для них без винагороди...

Тепер іде акція „Писанки“. Очікуватимемо вашої реакції на заклики ЗУАДК-у.

Н.П.

Після балю дебютанток – дорога в нове життя

12 лютого в готелі Кравн-Пляза у Вайт Плейнсі, Нью-Йорк, Крайова Управа Спільки Української Молоді Америки влаштували балю дебютанток. Сумівська родина з приємністю представила одинадцять 16-річних юначок – з надією, що в недалекому майбутньому вони поповнять ряди виховниць СУМ і, як свідомі українки, увіллуться в наше громадське життя. Відкриваючи 38-ий балю дебютанток СУМ, культ-освітній референт Крайової Управи Корнель Василік привітав присутніх та представив „аранжерів“ балю: друга Ярослава Палилика і подружку Ліду Микитин. До технічної помочі на балі були Леся Палилик, Андрій Бурчак, Мирон Куземчак, Славко Кіцюк, Лариса Юрчинюк та Ірина Лібер.

Отець Богдан Данило відкрив бенкет молитвою, а письмовий привіт від голови Крайової Управи СУМ Юрія Наконечного прочитав Я. Палилик. Після молитви „аранжери“ балю під

радісні оплески сумівців і гостей представили дебютанток з їхніми ескортами та батьками. Молоді пари встали до прикрашеного танцювального входу, який приготував молодий хореограф з сумівського танцювального ансамблю в Йонкерсі Гриць Момот.

В складі дебютанток були: Оксана Васічко (Йонкерс) з ескортом Марком Козіцьким, Христина Сисак (Йонкерс) з ескортом Маркіаном Романовим, Христина Вариха (Йонкерс) з ескортом Миколою Кузевичем, Мішел Одомірок (Йонкерс) з ескортом Данилом Крупою, Таня Вариха (Йонкерс) з ескортом Николою Ростиславом Макаренком, Катя Романів (Гартфорд) з ескортом Яремою Томашевським, Марта Мацелюх (Йонкерс) з ескортом Адріаном Чебеняком, Катя Доляк (Нью-Йорк) з ескортом Михайлом Гудзієм, Христина Бартошевич (Нью-Йорк) з ескортом Денисом Дяблогою. Дебютанатка Марта Мацелюх від імені

юних сумівок склала хвилюючу „Обітницю дебютанток“.

Оксана Васічко має бажання стати інженером-електриком, Христина Сисак – професором біології, Христина Вариха – фінансовим директором, Мішел Одомірок – учителькою, Таня Вариха хоче здійснити кар'єру в медицині, Татіяна Русинко планує стати графічним проєктувальником, Катя Романів – бухгалтером, Марта Мацелюх – дипломатом, Катя Доляк – політичним істориком, Надія Кудрик – учителькою або медсестрою, Христина Бартошевич – лікарем-логопедом.

Після презентації дебютанток вся сумівська родина разом з гостями брала участь в забаві, для якої грала оркестра „Золота Булава“. Молоді з ентузіазмом взяли участь у коломийці, яка тривала майже 30 хвилин, і це було доказом любові до українських народних танців і доказом доброго рівня танцювальних гуртків, які діють майже в кожному осередку СУМ.

Орест Козіцький,
пресовий референт Крайової Управи СУМА

Сумівські дебютантки зі своїми ескортами.

УКРАЇНА І СВІТ

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ СЬОГОДНІ

„Президентом України стане випускник НаУКМА”

Президент Національного університету Києво-Могилянська академія проф. Вячеслав Брюховецький часто приїздить у справах до США й Канади, тому добре знайий і шанований українською діаспорою, на допомогу якої часто опирається у вирішенні справ навчального закладу. Перебуваючи в лютому ц. р. в Дітроїті він мав зустрічі з українською громадою.

Ред. Володимир Левенець попросив д-ра В. Брюховецького відповісти на кілька питань, які особливо цікавлять діаспору.

– Чи студіюють в НаУКМА студенти з діаспори – західної і східної та незалежних держав Східної Європи?

– Так із західної діаспори у нас були студенти, які студіювали півроку чи рік. Одна студентка з Канади – Ксеня Мариняк – закінчила повну магістерську програму і одержала наш диплом. Нині вчиться два студенти українського походження з Росії. Загалом же у нас студіювали студенти з Канади, США, Німеччини, Польщі, Фінляндії, Японії.

– Чи відповідальні за долю НаУКМА чинники готові вже сьогодні представити Україні й діаспори, а також індивідуальним потенційним меценатам свій стратегічний план зміцнення розвитку академії? Якщо так, то чи можете, хоч побіжно, висловитися на цю тему?

– Звичайно, такий план є і він поступово здійснюється. Сьогодні в НаУКМА навчається 2,113 студентів. Ще майже тисяча студіює в наших філіях в Острозі та в Миколаєві. Кількісно ми вже не будемо багато розширюватися, основний наголос робимо на якості. Отже, стратегічна мета – стати в ряд найкращих університетів світу. Це внутрішня мета. А зовнішні результати її здійснення виявляться в тому, що років через п'ятнадцять президентом України стане випускник Києво-Могилянської академії, а більшість міністрів в уряді і депутатів у парламенті також складатимуть її випускники. Це коротко. Але це – головне...

– Діаспору турбує думка, що, наприклад, російські науковці і політологи вже запропонували, а навіть опублікували свої стратегічні плани і погляди на поширення наступу на українство, в тому числі культуру, шкільництво і виховання дітей в Україні, що безпосередньо заторкує також репрезентовану Вами установу. Тяжко повірити, але наші науковці, зокрема в Україні, ще знаходяться на „оборонних позиціях” і не можуть вийти з цього зачарованого кола. Яка ваша думка з цього питання?

– Почну з того, що українцям слід не москалів лякати, а самих себе. Свого ледарства, свого небажання творити українські за своїм духом інституції, але інституції високого рівня. Що – москалі винні, що ми проголосили з початком незалежності десятки, якщо

не сотні прекрасних проєктів, а спромоглися доклати лише кілька? Придивимося до себе насамперед, вбиймо в собі раба. І ніяка Росія чи Америка нам не будуть страшні... А що Росія заметушилася, то, повторюю, вона злякалася, бо відчула, що в Уряді дозріває сила, здатна перебороти їхній наступ. Тому треба йти рішуче далі. Києво-Могилянська академія того не боїться.

– Чи могли б ви виділити декілька найважливіших, пріоритетних завдань, що їх керівництво НаУКМА повинно розв'язати ще в цьому році?

– Ще раз повторюся – дбати про якість. Друге, правда, це довготриваліше – здобути фінансову незалежність: подібно до Гарварду чи Принстону створити сталий фінансовий фонд, так званий ендаумент. Над цим я багато думаю і працюю. Ще одне завдання ми мусимо виконати в цьому році – видати енциклопедію Києво-Могилянської академії. Я вважаю, що цю книжку повинен прочитати кожен українець. Бо не було в нашій кривавій і потрошеній історії жодної іншої інституції, яка б потривала два століття, як Києво-Могилянська академія. То ж ми повинні прочитати ту славу уважно, набратися з тих джерел нових живильних сил. І тоді невідхильно прийде перемога.

– Щоб хотіли поради діаспорним спільнотам на переломі нового тисячоліття?

– Можна сказати, що за кілька десятків годин я повертаюся додому після чергової подорожі по Америці. Повертаюся навіть трохи засмучений. Ні, приймали мене, як завжди, дуже приязно. Я вдячний усім, хто організував цю поїздку, хто пожертвував свої зароблені тяжкою працею кошти – на відродження Києво-Могилянської академії... Я мав нагоду зустрічатися з багатьма людьми, мати дискусії і розмови, які спонукають до роздумів і подальших дій. Але мені трохи було сумно бачити якусь ледь не зневіру американських українців щодо ситуації в Україні. Так, багато що там, в Україні, є поганого, а то й ганебного. Але чи ми вимагатимемо від людини, що захворіла на грип, на другий день хвороби вже піднятися з ліжка і бути здоровою? Будь-яка хвороба вимагає часу для лікування, а що вже казати, коли цілу душу народу інфікували протягом чотирьох століть. А зміни є, і зміни разючі. Просто ми багато що забули вже з минулого. Тут єдина рада – терпляча, послідовна, цілеспрямована праця. Я перебуваю в Америці, але серце й думки мої в Україні, в Києво-Могилянській академії, яку ми продовжуємо розвивати.

Нині, я гадаю, це найважливіше, бо восьмирічний досвід незалежності показав, що без заміни старих кадрів на високоосвічене й патріотично спрямоване молоде покоління ми нічого не здійснимо позитивного в нашій державі, в житті українців.

Але ми це здійснимо!

Як у селі Санжарисі перейшли від пияцтва до праці

Споконвіку український селянин сам господарював на своєму полі, аж доки російські самодержці не загнали його на панщину, в кріпацтво, а комуністична влада, повернувши ненадовго землю, знову відбрала її і перетворила селянина, хлібороба на колгоспника. Настав час, коли можна знову стати господарем на своїй землі. Але – нема кому... Знищено усіх господарів. А коли хто й залишився, то не має чим обробляти наділену землю. Як бути? Селянський досвід підказує: треба об'єднуватися в аграрні товариства, кооперативи.

Такий процес триває у нас на Смілянщині, в самісінькому центрі України. Наш район має 93 тисячі гектарів землі, переважно родючого чорнозему.

У грудні минулого року на Смілянщині було 19 так званих колективних сільськогосподарських підприємств (КСП), що утворилися на базі колгоспів, і один колгосп „Червоний Жовтень” у чистому вигляді. На кінець квітня цього року маємо 16 сільськогосподарських товариств з обмеженою відповідальністю, три сільськогосподарські виробничі кооперативи і одне досі не реформоване КСП імені Шевченка в селі Самгородку. Крім того, понад 200 селян вийшли зі своїми наділами з КСП і планують господарювати самостійно – ще 27 фермерських господарств, які працюють вже не один рік. Частина селян прагне створити малі селянські господарства шляхом придбання до присадибної ділянки земельних паїв родичів та свояків.

Здається, що ми можемо отримати те, за що вмирили предки, – землю. Кажу, можемо, бо навіть Указ Президента не змусить взяти землю того, хто не хоче. Нас 70 років відучували від вільної праці на своїй землі, знищували дбайливих, свідомих господарів. Українці прекрасно працювали на присадибних ділянках і абияк – у колгоспі. Не диво, що наділ понад 50 соток українського селянства лякає. Тому й працює на Смілянщині лише 27 фермерів...

На Смілянщині є мальовниче село Санжариха, господарство у якому очолює молодий і підприємливий Вячеслав Ружин. Вячеслав народився у Санжарисі, в 1965 році. Тут закінчив школу, а з часом – Уманський технікум сільськогосподарства. Працював у рідному селі трактористом, водієм, комбайнером, бригадиром тракторної бригади.

Коли справи у колгоспі через невміле керівництво тодішнього голови пішли на гірше, В. Ружин перейшов на роботу в Смілу, п'ять років працював начальником постачання одного з цехів радіоприладного заводу. Та рідне село вабило і кликало. Повернувся і пішов у лісники (в Санжарисі понад 100 гектарів лісу).

На час його переходу до керівництва господарством у лютому 1998 році в селі надоювали по 700 (!) грамів молока від корови, у господарстві було 15 свиней і близько ста голів водоплавної птиці (а в Санжарисі – 7 чудових ставків).

На той час незораними були 500 гектарів ріллі з наявних 1035 га, на 80 гектарах залишилися в полі цукрові буряки, майже на 10 гектарах не обмолотили пшеницю. Селяни забули, коли отримували гроші. На загальних зборах запропонували очолити господарство Вячеславу Ружині.

Минуло два роки. За цей час місцеве господарство придбало олійницю, інкубатор на 30 тисяч яєць, добувало шкільну їдальню і їдальню тракторної бригади, відремонтовано дитячий садок, клуб.

А ще у Санжарисі переобладнали три трактори Т-150 новими, потужнішими і економічнішими двигунами. Купили списаного комбайна і капітально його відремонтували. На заводі „Уманьдермаш” придбали борону, яка виконує одночасно чотири операції.

Оздоровлене молочне стадо, повен свинарник свиней, у господарстві 2,5 тисячі качок і 1,5 тисячі гусей. У квітні середньодобової надой молока від корови склали 8 кілограмів (по району в середньому – 5,4).

Господарство „Санжариха” спеціалізується переважно на рослинництві, тож В. Ружин вирішив віддати дійних корів, яких у господарстві 83, селянам у приватне користування. Вони отримуватимуть на них всі необхідні корми, але повинні будуть здати по 3000 літрів молока за рік.

Одинокі, старші віком, інваліди отримують безкоштовно вугілля, їм обробляють городи тощо. Людям допомагають під час весіль, не кажучи вже про похорони.

Коли Ружина обирали головою, він заявив, що у селі в робочий час горілки не питимуть. Правління господарства встановило штраф у 100 гривень (за появу на робочому місці в нетверезому стані). Тільки за рахунок штрафів погашено 18 тисяч боргу в платні сумлінним працівникам, а от торік – лише 5,5 тисяч... Люди перестають зловживати горілкою.

На весну не залишили жодного гектара невиораної землі, є кошти на дизельне пальне, достатньо усього у коморі, є навіть 20 тонн цукру на потреби господарства. Не дивно, що люди, які звикли гуляти і пити, порушили питання про зняття голови з посади. Механізатори ходили до нього додому і просили не здаватися. Ружин не здався. Люди проголосували знову за нього, а він наступного дня звільнив з роботи восьмеро осіб, які баламутили людей...

Селу потрібний господар! Вячеслав Ружин – з таких. Він мріє про те, що люди, які довірили йому свою долю, житимуть заможно.

Таких керівників на Смілянщині небагато. Успіхи Санжарихи на тлі тотального розвалу села просто вражають. Проте людям надається тут право вибору. 25 чоловік вийшли з КПС із своїми наділами (на пай припадає 2,5 гектара землі). Але і вони, і В. Ружин працюють на Україну.

Олександр Вівчарик,
село Санжариха на Черкащині

НА СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

У ніч перед Великоднем-2000

Радість вічного життя не можна зрівняти ні з чим, Христове воскресіння – це символ торжества добра над злом, перехід від смерти до життя вічного, від землі – до неба.

Світлана Глаз

У Єрусалимі жалібні Богослужіння Скорботної П'ятниці почалися з винесення Плащаниці від Голгофи до Каменя помазання. Сходи за століття відшліфовані мільйонами ніг. Ними сходять архисреї греко-православної Єрусалимської єпархії, митрополити, архієпископи з різних країн, несучи в руках пасхальну або великодню плащаницю. На них – сріблом вишиті сакоси – одяг вищого духовенства. Тричі обносять Камень і кладуть Плащаницю на нього. Читають з Євангелії про страждання Ісуса. Їхній спів – то одночасно плач і радість, хвала Господеві. Від Каменя помазання йдуть далі до печери-гробу, в якій Ісус воскрес на третій день і ще 40 днів продовжив своє земне життя.

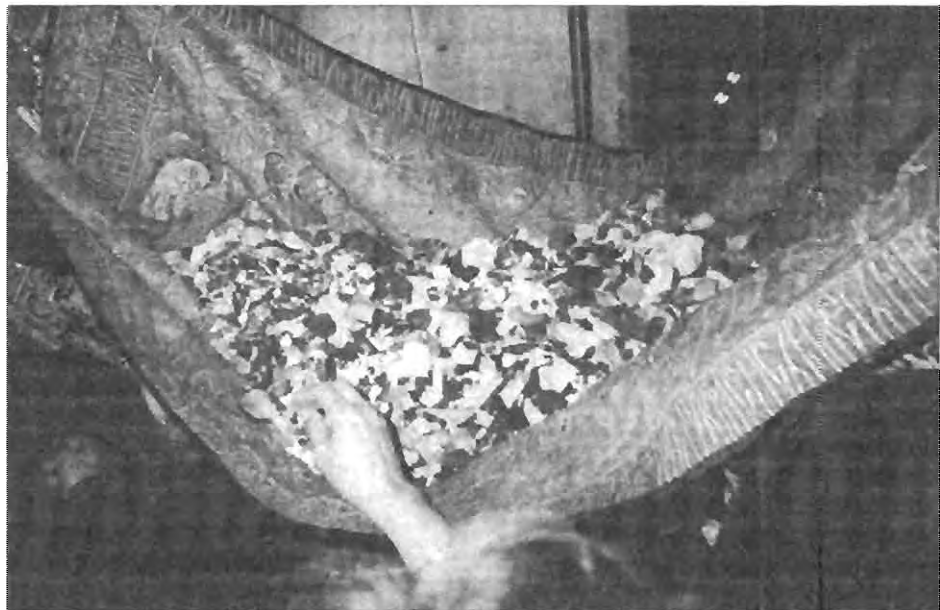
На Святій Землі вихід з Плащаницею відбувається о 9-й вечора. У Плащаницю було загорнуто Ісуса після того, як Понтій Пилат дозволив радникові синедріону Йосипові зняти тіло з хреста. „І Йосип, знявши Його, обгорнув у полотно, і поклав Його у гробі, що в скелі був висічений, і що в ньому ніколи ніхто не лежав”, так говорить про це в Євангелії від святого Луки. Євангелист пояснює, чому хід з Плащаницею відбувається увечері: „Наближалася шоста година, і темрява стала по цілій землі аж до години дев'ятої. І сонце затьмилося, і в храмі завіса роздерлася надвоє”.

До Базиліки Храму Гробу Господнього прибули тисячі прочан і туристів, йшли віруючі з усіх ку-

точків Святої Землі. Майдан перед Храмом і у ньому перетворився на живий людський вирій, на тихий гамір різномов'я. Є тут священики і просто віруючі з України. Їх інтерес – подвійний. Плащаницю, яку виносять на очі присутніх лише раз на рік у Скорботну П'ятницю, подарував Храму Гробу Господнього гетьман України Іван Мазепа в кінці 1708 року, скоріше всього в Батурині, колишній столиці Гетьманщини доби Мазепи. На срібному полотні слав'янською мовою написано „Воскресіння Христове”, у кольорі зображено дії святих. Разом з Плащаницею в дар Святій Землі Іван Мазепа передав золоту чашу, яка теж дбайливо зберігається.

На кошти Івана Мазепи, який був опікуном православних церков за кордоном, було перекладено Новий Завіт з грецької на арабську мову, щоб повернути арабів до православної віри. Таке видання вийшло в Алепі у 1708 році.

Гетьман ніби відчував свою близьку смерть і поспішав зробити якомога більше корисного. Його акція з наверненням арабів до християнства увінчалася успіхом. Тепер у старому Єрусалимі проживають тисячі арабів-християн. До речі, ритуальне добування благодійного вогню напередодні світлого Воскресіння Христа і розповсюдження вогню серед присутніх через факели – місія виключно арабів-християн. За лічені секунди факельники запалюють сотні свічок, полум'ям яких, крім усього іншого, лікують хвороби шкіри. Цим святим вогнем не можна об-

Плащаниця, яку подарував у 1708 році гетьман України Іван Мазепа.

пектися.

– Іван Мазепа багато зробив для церков не лише в Україні, а й у ряді країн світу, – говорить архимандрит Марко, який очолює групу прочан з України. – Після нього залишилися дзвіниця Софіївського собору в Києві, мури Успенської Лаври. Взагалі, в добу Мазепи Київ набув слави християнського центру, авторитет гетьмана у православному світі був значним.

– **Які ваші враження від Святої Землі?**

– Я втретє на Святій Землі, але вперше – в Скорботну П'ятницю і на благодійному вогні. Так сподобив Господь, і я безмежно радий цьому. Тут присутні святість і чистота людських взаємин. Це хвилює.

– **Що ви побажаєте читачам „Свободи”?**

– І вам, і вашій газеті, й усім українцям бажаю Господнього благословення, миру і віри в Господа нашого Ісуса Христа. Зі святом Світлого Воскресіння!

Тим часом Плащаницю заносять до Гробу Господнього (печери, ви-

сиченої Йосипом у саду). Тут вона буде до неділі – Воскресіння Ісуса, а потім її знову внесуть до скарбниці святих реліквій, щоб через рік знову покрити нею Голгофу і пройти шлях від смерти до воскресіння. На срібному полотні – пелюстки білих і червоних троянд. Після Літургії представники духовенства заходять до Гробу і беруть пелюстки троянд як символ страждань і чистоти сина Божого – білі пелюстки, і розп'яття – червоні – (це кров Ісуса). Ці пелюстки священики кладуть на вітвар, коли служать у храмах протягом 40 днів, які Ісус провів ще на землі у молитвах за гріхи наші.

Далеко за північ Богослужіння закінчується. Всього на кілька годин. З першими променями сонця у храмах задзвонять дзвони, закликаючи християн до молитви. Але це буде інша молитва. Скорботна П'ятниця скінчилася. Скінчилася, щоб поступитися новому дню, який наблизить нас до святої неділі – Великодня.

Єрусалим

Сходження ієрархів до Каменя помазання.

Архимандрит Марко з Києва дає інтерв'ю кореспондентці „Свободи” Світлані Глаз.

Світлий Михайло Глаз.

Американець...

(Закінчення зі стор. 1)

щоб таким чином поширити інформацію про технічні досягнення по всій Україні.”

В червні до коледжу Лойолі в Балтиморі (Мериланд), з яким д-р Гамота співпрацює вже декілька років, має приїхати перша група молодих науковців з України, щоб вивчити основи “навчання на віддал”. Протягом останніх двох ро-

ків у Харкові д-р Гамота очолює програму проблем збуту, при допомозі якої вже 2000 українських науковців навчалися як “продавати” себе і свої ідеї. “Дехто мені закидає – каже д-р Гамота – що я намагаюсь перетворити українських науковців на підприємців і я цьому не перечу. В Америці тисячі солідних науковців перетворили свої наукові винаходи на виробництво. Що варта винахід, коли з нього ніхто не користає? А мої дослідження в Україні показали, що

там чимало добрих винаходів, які можна продати на Заході”. Тут він нагадує, що такого роду підприємства створюють також нові робочі місця, дуже потрібні Україні.

Д-р Гамота родився у Львові 1939 року. Коли йому було 10 років він поселився у США, здобув докторат з фізики в Університеті Мишигену, працював в Лябораторії Белла, був директором дослідів в Департаменті оборони США, а потім професором фізики і директором центру дослідів у своїй

“алма матер”. Коли Україна стала самостійною, д-р Гамота почав досліджувати її науковий потенціал і розповсюджувати інформації про те в Америці. Він одружений з Христиною Давидович і у них три сини, двоє з них працювали деякий час в Україні.

Останнім часом д-р Гамота живе у штаті Массачусетс, де очолює свою фірму наукового і технічного менеджменту, але часто заїжджає у ділових справах до Вашингтону, до Балтимору та в Україну.

ФАКТ І КОМЕНТАР

Парламент законодавчо закріплює увічнення перемоги в Другій світовій війні

КИЇВ, 20 квітня – Відзначаючи всесвітньо-історичне значення перемоги у Другій світовій війні та виходячи з історичних традицій українського народу у збереженні пам'яті про захисників вітчизни, Верховна Рада України ухвалила сьогодні нову редакцію Закону України „Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років”, врахувавши внесені Президентом України пропозиції. Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів врахував зауваження керівника Української держави і вніс до Закону України відповідні зміни. Таким чином, державні премії імені полководців Перемоги змінені у новому законі

на державні та іменні стипендії для учасників бойових дій і курсантів військових навчальних закладів, присудження яких передбачено і Указом Президента.

Прийнятим законом передбачено, що державні нагороди часів Великої Вітчизняної війни мають статус державних нагород України. До Дня Перемоги учасникам бойових дій у Великій Вітчизняній війні, які мають особливі заслуги перед Вітчизною, присуджуються державні довічні стипендії. Курсантам і слухачам військових навчальних закладів встановлюються іменні стипендії Героїв Великої Вітчизняної війни.

(ДІНАУ)

Що ображає ветеранів?

– У визначеннях „ветеран війни”, „учасник війни” і тому подібне ми вже заплуталися, – говорить голова Сумської обласної ради організації ветеранів України Борис Гордін. – І здається, не лише ми заплуталися, а й сама Верховна Рада. Тому ми визначаємо свою найчіткішу категорію – „фронтовики”. І таких фронтовиків на

Сумщині, яка свого часу відправила на війну понад 200 тисяч своїх мешканців, залишилося трохи більше 20 тисяч. І мало хто з них, говорять Гордін, доживе до 60-річчя Перемоги. Адже, за даними ветеранської організації, наймолодшому фронтовикові – 73 роки.

(Закінчення на стор. 19)

День чиєї перемоги?

В пам'ять забутому вояцтву

Друга світова війна закінчилась 9 травня 1945 року. Союзники розгромили Німеччину, советська Росія виграла війну. Із потерпілих народів світу чи не найбільше зазнав втрат бездержавний народ України та її вояцтво. Чому за останніх 55 літ так мало присвячено уваги мільйонам жертв українського вояцтва? Відповідь може бути різною. Ми знаємо, що за час війни понад 5 мільйонів нашого вояцтва в чужих уніформах змушені були слухати окупантських наказів Москви, Польщі, Німеччини, Мадярщини, Румунії та Чехословаччини. В боях часто зустрічались кровні брати, й проливалась їхня кров за чужі інтереси. Воєнних пережилців, згідно з міжнародним законом, переможці повинні трактувати з належною людською гуманністю. Наше вояцтво не належало до цієї категорії. Без сліdstва і суду зникло 45 тисяч козацтва з Австрії. Про долю 80-тисячної армії Українського Визвольного Війська, яка складалась з вибраної молоді східних областей України, навіть в архівах не знайдено ще згадки. Про долю сотень тисяч нашої молоді, яку насильно залучено до різних збройних формацій вермахту під назвою „Гіві”, немає і, мабуть, ніколи вже не буде жодної вістки. Ніхто не згадує, що сталося з десятками тисяч вояків Української Національної Армії, до якої належало Вільне Козацтво полк. Терещенка, полки в Данії і Голандії та інші менші формації. Винятково Перша Дивізія вціліла, а з Другої Дивізії ледве кілька сотень прорвалось на Захід. Також не відомо, скільки попало молоді у формаціях протиле-

гунської оборони.

Багато вбивців і злочинців ще живе, та ніхто їх не шукає, щоб поставити перед всенародним судом. Тому ці трагічні сторінки нашої історії, мабуть, назавжди залишаться темними. Дорікаємо великодержавним політикам, що промовчали організований Московією Великий голод в Україні, концтабори та російські репресії проти нашого народу. Нарікаємо на несовісних можновладців. А хто ж їх вибрав? Невже довготерплячий народ забув, хто був його гнобителем, хто привів його до зубожіння, хто бажав знову знищити його незалежність? Чому він не думає і не діє? Хіба ж мало є споменів людей про знущання над мільйонами українців.

Найбільшим парадоксом нашого часу є те, що влада вільної України указом закликає свій народ відзначати 9 травня як день „вітчизняної перемоги”. Якої перемоги? Того ворога, що по війні заповнив Сибір невинним народом за те, що той своїми жертвами зберіг йому владу? Чи не прийшов час, щоб світове українство не просило, а домагалось від влади визнати воїнів ОУН-УПА правними спадкоємцями боротьби за незалежність? А для вшанування пам'яті національного героя час оприлюднити таємницю, де заховано ген. Романа Шухевича. І перестати обманювати народ чужою перемогою, а визнати 9 травня „Днем пам'яті борців за Українську незалежність”. Це буде тільки скромною винагородою забутим героям, а разом із тим і пригадкою для майбутніх поколінь.

Іван Буртик

Війна і світ батьковими очима

СВІТЛИЙ ПАМ'ЯТІ СОЛДАТІВ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ

Кожне 9 травня для мене – не байдужий день. І не лише тому, що всі його святкують. У мене він пов'язаний з дитинством і з моїм батьком. Річ у тому, що батько не просто розповідав мені багато про війну, але його висновки заперечували те, чого нас вчили в школі. Мій дитячий розум відмовлявся вірити батьковим словам. Я його не розуміла, мені було боляче, що батько не такий, як усі. Інші фронтовики на свята вдягали піджаки з медалями, крокували у святкових колонах, виступали перед піонерами, сиділи в президіях. Мій батько – ніколи. Сприймав це з іронією, відмовчувався, на паради не ходив, нагороди з прискринку не витягав, фронтовими подвигами не вихвалявся. Мені, малій школярці, дуже хотілось пишатись його героїським минулим, але у спогадах, коли я попросила щось мені розповісти, не було і натяку на героїзм.

Найперше, що мене вразило – він не мав ніякої ненависти до німців. Чому? В мені аж клекотіло обурення. „І жодного німця не застрелив? Може, ти й зброї не мав?” „Ні, мав карабін, а крім цього – важку котушку з дротом, бо забезпечував на передовій лінії зв'язок”. Це вже тепер я розумію, який небезпечний і відповідальний обов'язок він виконував.

Батько розповідав, як одного разу потемки тягнув лінію зв'язку і зустрівся в соснячку із зв'язківцем противника, що так само сопів із котушкою. Не змовляючись, „колеги” обійшли один одного без зайвих звуків і потягли дріт кожен у свій бік. „Батьку, а чому ти його не вбив?” „Бо й він мене не збирався вбивати”. З його розповідей я, на відміну від своїх ровесників, знала, що війна – це страшна, брудна і несправедлива річ. Переходити по п'ятдесят кілометрів з повною амуніцією, ночівля в снігу або у мокром окопі, переправи у крижаній воді, по кілька днів без їжі і перепочинку. Чого найбільше боявся на фронті? Не кулі, не смерті, а полону, бо перед кожним боєм політруки читали наказ Сталіна, що полонених червоноармійців не може бути. Пораненим бути теж біда, особливо в голову, груди чи живіт – санітари таких часто навіть не підбирали. А смерть, як не дивно, вибирала тих, хто її боявся. „За родину, за Сталіна” бійці добровільно не кричали, до цього змушували політруки, вони ж перед боями наказували писати заяви про вступ у партію чи комсомол, щоб серед загиблих був більший процент партійних. Мабуть, тоді у батька і склалась думка про політруків як про „бандитів” і „брехунів”.

Себе і своїх побратимів вважав не визволителями, переможцями, а жертвами кривавої бойні, влаштованої двома тиранами. Армію радянську незлостиво називав голодранцями. Бо були погано вдягнуті й постійно голодні, з двома патронами на п'ятьох, а по-друге, тому, що завжди були готові грабувати і руйнувати.

З особливим боєм він розповідав про злочинність нашого військового командування. Про ставлення до солдатів, як до гарматного м'яса. Наприклад, посиляють на певну загибель диві-

зію, з її складу після бою-м'ясо-рубки повертається п'ята частина – всім живим дають по медалі, зформовують нову дивізію – і знову в бій.

Про один батьків бій на кукурудзяному полі в Бесарабії я знаю в деталях: як наші солдати з карабінами протистояли армії німецьких танків, як ці танки почали „прасувати” окопчики... З цього жаху йому вдалось вирватись, а коли добрався до своїх, то не радий був: „особісти” все тягали на допити, дізнавались, як це йому вдалось вціліти? І коли ми разом з ним у сільському клубі дивились кіноепопею „Визволення”, у тому місці, де починався рев танків і вони сунули з екрану прямо на глядачів, батько вийшов із залі...

Від полону його Бог милував, а от поранення не уник, і саме того, з яким не підбирають – у живіт. Сталося це у квітні 1945 року. Але, мабуть, ще не смерть йому була. Підбрали його зенітники, переплутавши зі своїми. У госпіталі не могли зашити, бо шкіри не вистачало, щоб стягнути рану. Врятувала медсестричка терпеливо, прикладаючи до рани шматки сирого м'яса. Незабаром рожева плівочка прикрила нутрощі, трохи стягла краї рани. Таким його й привезли додому.

Я про все це знала у п'ятій класі. Мені інколи хотілось комусь пожалітись на батька, на його „неісторичні” розповіді. Це стосується й 1933 року, про який я від батька також знала все. З цим тягарем на душі я вступила до комсомолу, закінчила школу, університет. Почала трудову діяльність. Ці знання мене мучили, заважали бути безтурботною. Я нікому про це не могла сказати. У мене ще жевріла надія, що батько мій перебільшує, що насправді наш уряд гуманніший, що наша історія не така страшна, що в партії є й порядні керівники. Але батькова правда виявилась неспростовною. Ставши журналістом, про батька ні разу й ніде не писала, хоч моїми героями було багато ветеранів. Про нього теж було б що написати: кавалер двох орденів Слави – найвищої солдатської нагороди, багатьох відзнак за участь у важливих військових операціях. Та я знала, що писанина йому не потрібна. Фальші він не схвалив би, а правда тоді була неможлива. До тих часів, коли вже можна було вийти з такою правдою на люди, батько не дожив.

Я так і не встигла подякувати за неї – важку й гірку, але правду. Ці слова – моє запізніле каяття, що не діждався своєї держави, за яку у нього боліло серце, що помер раптово, забравши з собою невисловлене, неоціненний досвід пережитого. Пишу не з метою протиставити мого батька Василя Марковича Кривороту, загалом, а щоб за нього висловити його власну думку, його правду.

Присвячую цей спогад нашим землякам в Америці – обухівцям Марії Савеленко і її братам Григорієві і Іванові Гнипам, полтавцям Лідії Олексіївні і Якову Сидоровичу Ємцям – з вдячністю і любов'ю.

Олена Артюшенко,
м. Обухів, Київської області

Спасибі за піклування про нашу дітвору

Минулого тижня серденята школярів Рудківської школи, що на Самбірщині, билися в грудях особливо схвильовано – зі США, спеціально для дітей з бідних родин, сиріт, напівсиріт та для самотніх людей похилого віку надійшло 32 великих пакунків.

Американська християнська громада міста Міннеаполісу з ініціативи Дерила Терха, його доньки Дебори Терхо та вихідця з Рудок Богдана Гайдучка, потрудившись на совість, підготувала щедрі дарунки для юних рудківчан, дітей з Підгайчик та Вістович.

Новенькі куртки, сукні, взуття отримали 40 учнів з родин, де є по четверо дітей, понад 100 підлітків з родин з трьома дітьми, 40 напівсиріт, одна сирота, дев'ятеро дітей-інвалідів. Забезпечено одягом та взуттям мешканців Рудківського будинку милосердя, понад 100 осіб похилого віку, переважно самотніх та пенсіонерів. Ще 26 пакунків, адресованих православній та греко-католицькій церквам, прислужились найбільшим парафіянам.

Понад шість років Богдан Гайдучок допомагає своїм землякам українцям. Минулого року завдяки його піклуванню пенсіонери міста мали районну газету в оселях, діти-інваліди отримали дорогі ліки, а Лідія Гайдучок подбала,

щоб жодна бідна родина в містечку, жодна скривджена долею дитина не залишилась без гостинця в день святого Миколая та на Великдень, Воскресіння Господнє, а також щоб ми в Україні могли читати газету "Свобода". Щедрий доток родини Гайдучків прискорив спорудження греко-католицькою громадою Рудок храму Господнього.

Щороку Богдан Гайдучок практикує теоретичні семінари з економіки, менеджменту, маркетингу для старшокласників. Родина пана Терха в той самий час допомагає школярам вдосконалити знання з англійської мови, організовуючи заняття з педагогами, курси для старшокласників, конкурси, спонзоровані нашими американськими друзями.

Родини Гайдучків та Терхо – бажані гості у кожному домі нашого міста. В червні 1999 року вдячні земляки обрали пана Гайдучка почесним громадянином Рудок.

Спасибі вам, щирі серцем люди з далекого Нью-Орленджу та Міннеаполісу, за піклування про українську дітвору у скрутний для нас період розбудови. Хай кожної миті оберігає вас Господь, дарує вам свою ласку і любов.

Неля Кінзерська,
вчителька з Рудок

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Моє відкриття книги Василя Барки

В цьому навчальному році я вперше опрацьовую програму 11 класу, тому маю можливість прочитати твори на заборонені раніше теми. Найбільше враження на мене справив роман Василя Барки „Жовтий князь”. Недавно я дізналася, що у 1991 році цей роман був відзначений грамотою французького комітету, як найкраща християнська книжка. Зі сторінок роману „Жовтий князь” постають святі і праведні образи селян, яким віра допомогла не втратити людяності в найскрутніших змаганнях з голодною смертю, зберегти ті християнські закони, які протягом тисячоліть творили українську духовність.

Що мене найбільше вразило? Смерть... Один за одним ідуть з життя бабуся Харитина, первісток Катранників Микола, батько Мирон Катранник, дочка Оленка, матір Дарія Олександрівна. Гине майже вся родина. А скільки таких сімей по всій Україні?! Осліплені горем люди у напівбожевіллі шукають виходу з тенет голоду. Це вже не життя, це – згасання і вмирання. Всі шляхи до визволення перекриті, надії розтоптані. Люди помирають, ніби догорають воскові свічі. Після всіх страждань неможливо знайти в собі сили, щоб жити. Вражає, що серед цієї руйнації і спустошення збереглися віра, людська мудрість, повага до святинь, любов до ближнього і всепрощення. На жаль, слова, промовлені в Божому храмі: „Заповідано нам – тільки любов”, – втратили для деякого свій зміст. Де вони сьогодні, ті „жовті князі”, прислужники сталінського режиму? Кажуть, все поглинає історія. Але іноді треба звернутися до подій минулого, щоб не повторити помилок у майбутньому. Усі дійові

особи роману – люди однієї епохи, одного часу, можливо, навіть одного соціального класу та національності, майже однаково сильні вірою, але у кожного вона – своя: у Мирона – християнська з її десятима заповідями, у Отреходіна – партійно-більшовицька. Здоровий глузд відмовляється сприйняти бездумну, самоцільну жорстокість, зумисне масове винищення людей, здійснення геноциду і етноциду.

Виявляється, між Україною і Москвою був кордон, який не дозволяв переходити. Важко вірити в це, бо я виховувалася на ідеях інтернаціоналізму і дружби між народами. Значить, все це – порожні галасливі фрази. Несумісні поняття: врожай 1933 року на Україні і голодомор 1933 року. І жнива: багато знеможених селян, ніби цвинтар, що ворухиться під сонцем. Світ людей, відтворених у романі, можна поділити на два світи: ті, що творять пекло, і ті, що страждають у ньому. Сьогодні важко усвідомлювати, що ми були обманутим поколінням, що довгий час не могли доторкнутися до скарбниці української духовності. Може, тому ідею незалежності держави захищає тільки високосвідома частина молоді.

Василь Барка доніс до нас правду про голодомор, про ту чорну біду, яка поглинула українські села. Письменник любить Україну тією любов'ю, яка на материнській землі вважалася поза законом і таврувалася як „націоналізм”.

Світлана Кияниця,
м. Запоріжжя

*Листа переслав до „Свободи”
д-р Роман Ричок.*

Про Дні Гоголя і їхнє значення

Нещодавно прочитала в „Свободі” повідомлення про Дні Гоголя, які, за ініціативою Вірляни Ткач, відбулися у Нью-Йорку. Прочитала також репліку поетеси Ганни Черинь про те, що вона думає, дізнавшись з газетних публікацій про цей фестиваль, і вирішила, що, по-перше, мушу розповісти більш докладно про сам фестиваль, на якому я була, по-друге – закликати до дискусії про значення подібної праці для громади в цілому, зокрема для молодих її представників.

Вірляну Ткач знаю давно, ще з першої її поїздки в Україну в 1991 році. Тоді мала вона творчі контакти з українською молоддю і для молодих талановитих американців та українців, що народились в Америці, „відкривала Україну”. Були це не тільки спільна праця над виставою „У світлі” та зустрічі з поетами і акторами (Ліною Костенко, Богданом Ступкою), але й відвідування музеїв, храмів, могили Сковороди і т. д.

Вже тоді, при першій зустрічі, відчула я силу обдарування Вірляни та її енергію, спрямовану на контакти з Україною і на поєднання творчих особистостей. Кілька раз побувавши на виставах, здійснених режисером Вірляною Ткач, була щиро вражена як обсягом праці, так і її рівнем, масштабністю і глибиною задумів.

Під час Днів Гоголя я зрозуміла, що без таких днів – не бачити молоді в громаді. Бо дуже часто заходи, що проводяться, включають в програму добру гостину, трохи зполітизованих закликів, трохи нарікань на безпорядки в Україні, на інертність новоприбулих і... Все це відштовхує від імпресії новоприбулих, і тут народжуються. Молодь втікає дивитися фільми про суперменів, залишаючи слези та зітхання для старших, втішаючи вже від порога бабусю або тата фразою „I love you”.

Феномен організованих Вірляною атракцій якраз у тому й полягає, що кожен у них не лиш глядач, але й може стати учасником!

Я, наприклад, пожаліла, що не була запрошена до участі у Днях Гоголя з моїми творчими працями або привезти графічні роботи мого

чоловіка, художника Володимира Немири. Бо виставити свої твори на такому фестивалі – почесно для будь-якого автора. Це підтверджується зацікавленням, яке здобули праці художників під час усіх трьох „Днів”. Художник-фотограф Юрій Лев ввів нас своїми роботами в атмосферу храмів і традицій українського села. Художні фото Петра Грицика настроєво асоціювались з тематикою гоголівських текстів. Фільми-інсталяції Мерібет Ворд та Джоела Шлімовица спонукали іти до залі, де демонструвались екранізації творів Гоголя – не „Ніч перед Різдвом”, „Ніч на Івана-Купала”, а „Ніс” і „Вій”. Містикою гоголівського таланту дихали інсталяції Ані Фаріон. Цікавим був задум художниці Синтії Каралла, яка, організувавши середовище одного з залів, змушувала глядачів до думання до суперечки. Але тому, що живопис не був експонований організовано – живописні полотна експонувались на принагідних стінах – цей належав до найслабших в загальній організації днів, як і танцювальне дійство групи „Коло”, для повновартісного сприйняття якого попросту забракло місця. Зате як свіжо і по-новому прозвучав голос Ю. Китастого і в солопіві, і в тріо та в дуеті з Мар'яною Садовською і Трістрою Ньюер.

Правдивим досягненням фестивалю було декламування „Ярою” поеми Христини Турчин зі співом вищеназваних артистів. І не мала значення мова дійств – поезія і спів звучали на високому професійному рівні і, відповідно, викликали щирі оплески у неукраїнської частини публіки.

Цікаво і своєрідно прочитав свої гуморески Євген Гуць, керівник групи „Гоголь-Борделло”, викликавши в кого сміх, в кого усміх, але загалом вписавшись в атмосферу вечора. Оце днями дістала повідомлення-рекламу, що Вірляна готує нову програму. Чекаю з нетерпінням, щоб бути причетною...

Читала також, що в Метрополітен-опері поставлена „Трав'ята”, але про неї не буду оповідати – я там не була...

Катерина Немира

Слава вам, донбасівці!

Російськомовні жителі Луганська (Донбас) з нагоди 186-ліття від дня народження Т. Г. Шевченка видали заклик на захист вивчення та поширення української мови у школах і всіх установах на сході і півдні України, з вимогами суворих заходів проти тих, хто цьому перешкоджає.

(За „Свободою”, ч. 11,
17 березня 2000 р.)

Невеличка вісточка, про яку згадано вище, знаменита тим, що йдеться про російськомовників на Донбасі, які виступили за тотальну українізацію сходу і півдня України. Хай буде цей мій віршик їм за моральну підтримку і надалі заохочення.

*Щоб з кожного став яничар,
Чого Москва лиш не робила,
Щоб ви забули мови чар,
Якою мати вас пестила.
Та все ж затія не вдалась.*

*Козача кров вже протестує.
На захист мови встав Донбас,
Скрізь рідну мову пропагує.
Від дитсадків до вищих шкіл
Хай задзвенить навіки знову
Від міст великих і до сіл –
Співуча рідна наша мова!*

*Чи ви у місті, чи в селі,
Усі разом чи поодиночі, –
На українській бо землі
Ви всі найперше – українці.*

*Тож слава вам усім за все:
Що збагнули Тараса слово
І любите понад усе
Свою – українську – рідну мову!*

Іван Овечко,
Аврора, Кольорадо

ЗВІДУСІЛЬ

“Форд” наближається до України

З англійського міста Варлей у Будапешт перебазує своє центральнo-європейське бюро відомої автомобільної фірми “Форд”. У найближчі дванадцять місяців цей підрозділ увіллється у підприємство “Форд Гунгарія”. Згідно з інформацією директора з питань збуту Барбари Кукс, окрім угорського ринку, бюро вивчатиме також ринки Словенії, Хорватії, Болгарії та України. Таке перебазування свідчить і про намір дальшого освоєння регіону, де торік “Форд” продав десять тисяч автомобілів.

Війська з Лівану будуть виведені раніше

Ізраїль виведе свої війська з Південного Лівану до липня, як це було заплановано. Про це заявив в Інтерв'ю для радіостанції “Савт аль-Араб” глава об'єднаної арабської фракції Ізраїльського кнесету (парляменту) Абдель Малік Дахамше. За його словами, причина полягає у нездатності Тель-Авіву протистояти нападам ліванського опору.

В. Адамкус у Казахстані

Згідно з повідомленням адміністрації глави литовської держави, Президент Валдас Адамкус відвідує Казахстан. Під час своєї триденної поїздки до Казахстану він обговорить питання розвитку двосторонніх взаємин, особливо в економічній сфері.

Чорноморські країни співпрацюють

Командувачі служб берегової охорони чорноморських країн домовилися про налагодження співпраці. За підсумками їхньої першої зустрічі, що відбулася у Стамбулі, були оприлюднені основні напрямки такої взаємодії. У стамбульській зустрічі взяли участь представники Туреччини, Росії, України, Грузії, Болгарії та Румунії.

Українське радіо з Німеччини

На думку директора німецької радіокомпанії „Дойче Велле“ Дітера Вайріха, „свобода преси є питанням неабиякої ваги для міжнародної репутації України“. За його словами, свобода слова є „тією сферою, де більше повинен проявляти себе парламент“. Д. Вайріх поінформував, що, розпочинаючи нову програму мовлення українською мовою, „Дойче Велле“ виходила з того, що Україна є „країною з 50 мільйонним населенням, і якщо навіть програму почують не всі, то все ж слухачів буде досить“.

53-ий Каннський кінофестиваль

У Каннах (Лазурному березі Франції) в середу, 10 травня, традиційною ходою зірок знаменитими Сходами фестивалів відкрився головний перегляд міжнародного кіномистецтва.

ІСТОРІЯ І ПАМ'ЯТЬ

Трагедія і слава акторки Ганни Борисоглібської

Фотолітопис акторського роду

26 вересня 1939 року в Києві померла 71-річна народна артистка України Ганна Борисоглібська. Її поховали на престижному Байковому цвинтарі столиці. Останніх 14 років життя вона грала на сцені Київського академічного українського драматичного театру імені Івана Франка.

Здавалося б, артистка прожила тривале творче життя з гідним завершенням. Чому ж в заголовку говориться про трагедію? До такого висновку я прийшов, переглядаючи архів ще однієї української акторки – Валі Калін, яка була онукою Ганни.

На маленькій білоруській залізничній станції Себже в січні 1868 року, в родині залізничника Івана Сидоренка, народилася дівчинка Ганна. В Україну вона потрапила зовсім маленькою разом з батьками, бо тато дістав працю на залізницю в місті Ізюмі на Харківщині, а мама влаштувалася акушеркою в лікарні. Батько помер, коли Ганні було ледве 7 років. Мама подбала про навчання дочки в близькому Харкові і згодом Ганна Сидоренко

ку у них гостював приятель чоловіка – лікар Петро Полтавцев, великий аматор українського самодіяльного театру, який заходився ставити „Сватання на Гончарівці“. На ролі Одарки він запросив Ганну. Гра її зачарувала глядачів. Успіх вона мала і в наступній ролі Терпилихи в „Наталці-Полтавці“. У театральному світі поширились чутки про обдаровану Ганну і невдовзі Марко Кропивницький прислав їй телеграму: „Виїжджай. Кропивницький“. До свого театру він узяв також чоловіка Ганни. Маленьку дитину вони залишили матері і вирушили до Білгорода, де в 1888 році відбувся професійний дебют Ганни... Борисоглібської. Коли вона виїздила з Кропивницьким, няня її первістка благословила 20-річну жінку іконою святих Бориса і Гліба, від якої вона й узяла сценічне псевдо.

Чотирнадцять років Ганна Борисоглібська грала в театрі Марка Кропивницького. Це були її школа і успіх. Риндичка і Текля, Вустья і Хівря, Одарка і Шкандибиха, Стеха і Секлета, багато інших персо-

Народні артисти України Гнат Юра, Ганна Борисоглібська, заслужений діяч мистецтв Юрій Шумський. 26 березня 1936 р.

була вже народною вчителькою в селі Новоселиці, недалеко від мами. З харківського часу у неї залишилась незборима мрія про театр, бо дівчинкою Ганна побувала на одній з вистав і після того кілька ночей не спала, схвильована враженнями. В селі вона навчала понад сто учнів, тож почала виявляти обдарованих для самодіяльного театру. Тим часом одружилася з лікарем Рокитянським і переїхала до нього в Слов'янське. Влі-

нажив з української драматургічної класики зіграла акторка. Вона грала переважно характерні або комедійні ролі, які вимагали від акторки особливого напруження і перетворення. Проте кожна вистава зміцнювала славу Борисоглібської, а ця обставина є визначальною для актора.

Пізніше були ще два театри – П. Саксаганського та І. Карпенка-Карого, а потім, аж до революції 1917 року – Перший український

Ганна Борисоглібська на початку театральної кар'єри

стаціонарний театр М. Садовського в Києві.

Завірюха революції і громадянської війни стала тією грозовою хмарою, яка породила недолю. Спершу, у 1918 році, Ганна Борисоглібська грала в Кам'янці-Подільському. Тоді поруч з нею з'явився молодий актор Володимир Калін, який мав стати її зятем, бо у Ганни підростали дві доньки – Софія і Олена.

Тернистим був шлях Володимира до театру. Його батько, львівський адвокат, відкрив свою канцелярію в Тернополі, де Володимир вчився в гімназії і на шкільних вечорах виступав на сцені. Коли в 1915 році в Тернополі виник театр Леся Курбаса, Володимир зі сестрою Марією вступили до театру, де він дістав ролі Кандзюби у „Сватанні на Гончарівці“. Вочевидь, цій п'єсі судилося вивести на українську сцену не тільки Ганну, а й другого талановитого актора. Володимир пробував сили й у Києві, але це викликало незгоду батька, який забрав сина додому і віддав на теологічний факультет Львівського університету. Але при найпершій нагоді Володимир Калін перейшов лінію фронту і подався до Києва на пошуки Молодого театру Леся Курбаса. У цьому театрі з 1918 року вже грали обидві доньки Ганни Борисоглібської – Софія і Олена. Каліну судилося працювати в Новому львівському театрі Амвросія Бучми, де він став режисером. Влітку 1919 року цей театр опинився в Кам'янці-Подільському, далі – у Проскуріві, Вінниці... Нова влада змінила назву театру на Новий драматичний театр імені Івана Франка, де головним режисером став Гнат Юра, але Володимир перейшов таки з нього до Молодого театру Курба-

(Закінчення на стор. 17)

„Цю фотографію посилаю для Лени, вона їй пам'ятна – Молодий театр“.

„Їдемо на село, настрої в усіх пречудовий“.

Трагедія і слава...

(Закінчення зі стор. 16)

са. Здійснилася його мрія. З Курбасом він працював у Державному театрі імені Шевченка, в Кийдрамате (Київському драматичному театрі). Можливо, Володимир розділив би з Курбасом його сумну долю, коли б життя його самого не виявилось надто коротким. Він помер на 27-му році від туберкульозу в батьківському домі і похований в Тернополі. Померла і його дружина Софія, донька Ганни Борисоглібської. Сиротою залишилась маленька Валя Калин, яку взяла в свою родину її тітка – відома українська акторка Олена Голіцинська. На театральному диспуті в Харкові 1929 року Лесь Курбас говорив: „Недавно дебютувала Голіцинська, що виросла в Галицькому театрі, яка показала себе надзвичайною оперетовою актрисою”. Олена стала дружиною молодого українського дипломата Євгена Голіцинського, з яким вінчалася у Києві. У 1930 році вона приїхала на один сезон до театру „Березіль” в Харкові, мала успіх, але, на щастя, повернулася на Захід. Олена померла 1978 року в американському містечку Савт-Оренжі.

Ганна Борисоглібська впродовж п'яти років теж перебувала на заході України в трупі Орла-Степняка, але повернулася до Харкова. Відтоді і до кінця життя вона грала в театрі, маючи шану влади і глядачів, нагороди і почесні звання, включно з високим званням Народної артистки республіки.

У чому ж полягала трагедія життя акторки? Передовсім життя її було невіддільне від життя українського театру, який був змушений перейти на репертуар соціалістичного реалізму, затверджений партійними органами. Усе рідше

Ганна Борисоглібська з Валею Калин і донькою Оленою (Київ, літо 1937 р.).

з'являлися на сцені п'єси українських класиків, зате Олександр Корнійчук панував у кожному театрі. Понад 200 разів Ганна Борисоглібська зіграла роль Марії Тарасівни в його п'єсі „Платон Кречет”. Переважали також ролі в інших п'єсах цього, швидкого на замовлення режисура, драматурга. Отже, безсумнівно, що Ганна Борисоглібська мала б більшу славу, досягла б яскравішого виявлення на сцені, коли б увесь театр не було переведено на послуги правлячого режиму та його ідеології.

Другим лихом стала відірваність від родини – доньки і онуки. У записав Валі Калин, при запитанні: „Коли і де помер твій дід, чоловік Бабуні?” я знайшов рядок: „Син Олекса наложив на себе

руки, Софія, Олена Гол.”. Очевидно, йшлося про дітей Ганни... Отже, були й інші трагедії. Але про розлуку з найближчими красномовно свідчать численні світліни Бабуні, вислані нею за кордон з бадьорими, згідно з вимогами часу, написами. Ось один з них: „Мойй єдиній доньці, щоб дивилась на свою маму і не журилась, що життя розлучило нас. А може, коли настане час, що будемо вкупі? Загартовуй себе для життя так, як твоя мати, хоча для цього треба згубити найдорожчу для тебе істоту, як я згубила дорослих дітей, то друге яке горе буде або менше, або такі маленьке...”. В цих рядках – усе життя! І вже зовсім кризь сльози звучить посвята: „Дорогій мойй донечці. Ой одна я одна, як билинонька в полі. Фотографувалася 1929 року, Київ, бульвар Шевченка”.

У 1985 році редактор Богдан Будний писав до В. Ревуцького: „17 вересня 1939 року Червона армія перейшла Збруч, щоб „визволити Західну Україну від польського панського ярма”. В той час я проживав на хуторі, що прилягав до залізничної лінії Тернопіль – Підволочиська. Частенько стояв я на краю хуторного саду, щоб бачити, як ешелон за ешелонам пролітали зі сходу на Тернопіль. На вантажних платформах – танки, гармати, у вагонах – червоноармійці... Один червоноармієць помітив мене і, коли зрівнявся зі мною, випустив з рук величезну плахту київської газети. Узявся я жадібно читати... На другій сторінці я прочитав некролог-вістку про смерть Ганни Борисоглібської. Мені було дуже досадно: саме тепер, коли її онука Валя мала б переїхати до рідного Києва, до своєї Бабуні, піти слідами Бабуні і матері-батька як адептка театрального мистецтва, про що все мріяла дитиною (а тепер їй було усього 20 років) її спіткала така болюча втрата”.

Валя Калин почала грати дитячі ролі поряд з Бабуною, потім її вчителями на сцені були В. Блавацький, Й. Стадник, Олімпія Добровольська, Й. Гірняк, Ю. Кононів. Серед українців Америки вона залишила добру пам'ять.

Пролетіли роки, розійшлися стежки, припинився рід акторський...

Левко Хмельковський

Місія до Америки – інж. В. Кедровський та інж. Є. Голіцинський з дружиною Оленою (Є. Голіцинський був послом УНР в Естонії в 1919 році, потім був призначений послом УНР до США).

Коломия. 2 березня 1923 року. Ганна Борисоглібська (в центрі), Орел, Поліщук, Маруненко, Миронівна, Янішевський, Барвінок, Токар, Шаульський, Міцовський, Левицька, Терещенко, Крещук, Колесниченко, Полозова, Любарський, Бітенко, Михайлів, Скрипник, Недзведзький, Цібунька (декілька прізвищ не вдалося прочитати).

ЗВІДУСІЛЬ

Каспійська нафта на світовий ринок

США висловилися за участь Росії у здійсненні проєкту Баку-Джейхан, яким передбачаються поставки на світові ринки каспійської нафти. Позицію Вашингтону виклав Джон Вулф, спеціальний радник Президента США з питань енергоресурсів Каспію

Постійне представництво України в Ізраїлі

У Гайфі відкрито Постійне представництво Посольства України в Ізраїлі. Відкриття бюро почесного консула України, який очолив ізраїльський бізнесмен Арон Майберг, має сприяти подальшому зміцненню українсько-ізраїльських зв'язків.

Недосконалий розподіл фондів для медичних досліджень

Група здоров'я з осідком у Женеві ствердила, що менш як 10 відсотків із 56 біл., дол. виділених щорічно для медичних дослідів, ідуть на лікування сухоти і малярії, котрі спричиняють 90 відсотків проблем у галузі охорони здоров'я у світі. У своєму звіті вони підкреслюють, що медичні досліді непропорційно розподілені на лікування хвороб, котрі турбують високорозвинені країни. Натомість вони зазначають, що для дослідів над запаленням легенів і шлунково-кишкових хвороб від котрих люди терплять найбільше, виділяється найменше фондів.

Мироносці прорвалися з оточення

Уряд Сьєрра-Леоне повідомив, що кенійські „блакитні шоломи” зі складу Місії ООН в Сьєрра-Леоне зуміли прорватися з оточення бойовиків Об'єднаного революційного фронту в районі міст Макені й Магбурака. Згідно з даними міністерства інформації Сьєрра-Леоне, кенійці, які потрапили в оточення колишніх повстанців, прорвалися двома загонами.

Сумні дані румунських онкологів

Протягом минулого року в Румунії померло від раку понад 39 тисяч осіб. Ці страшні цифри оприлюднив директор Онкологічного інституту міста Клуж-Напока, університетський професор доктор Ніколає Гілезан. Він уточнив, що Румунія знаходиться на першому місці в Європі за рівнем смертності від злоякісних новоутворень жіночих статевих органів. Статистика свідчить, що в Румунії від раку легенів померло минулого року 18 тисяч осіб. Раку органів травлення став причиною смерті 10 тисяч хворих.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Презентація книжки про Україну і концерт хорів у Голляндії

1 квітня ц.р. у церкві св. Якова в Утрехті, Голляндія, відбувся концерт хорової музики з нагоди презентації книжки д-ра Мирослава Антоновича „Україна і візантійський обряд“.

На презентації виступили хор хлопчиків „Дзвіночок“ з Києва, під керівництвом Олени Волкової, Візантійський козацький хор з Еншедесу під керівництвом Пауля Кемперса, мішаний хор ім. Миколи Лисенка з Утрехту – під керівництвом Пауля Гаккенесса та Утрехтський Візантійський хор – під керівництвом Григорія Сароля. Д-р Мирослав Антонович заснував Утрехтський Візантійський хор у 1951 році, а в минулі півстоліття у Голляндії виникли ще чимало хорів, які виконують духовну і світську музику, зокрема українських та інших слов'янських композиторів. Концерт відкрив голова коро-

лівської асоціації голляндських хорів Фріц ван Шайк, який, привітавши д-ра М. Антоновича і представників України – радника посольства проф. Анатолія Бурмакова, голову торговельної місії Ірину Жорняк та секретаря посольства Назара Бобітського, а також представників Бельгійського посольства, під оплески вручив перший примірник книжки д-рові Антоновичу.

У виконанні хорів прозвучали „Отче Наш“ М. Леонтовича, твори К. Стеценка, Ятсіневича, Архангельського, Д. Бортнянського, Добри Хрїстова, А. Гнатишина, М. Вериківського, Д. Задора та ін. На кінець концерту д-р М. Антонович виконав з Утрехтським Візантійським хором „Боже великий, єдиний“ Миколи Лисенка.

Володимир Луців,
Лондон

ВІРШІ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Зупинилась весна

*Зупинилась весна коло хати,
На м'якім моріжку подрімати,
Розчесала дівочі косиці
І смарагди зеубила в травиці.*

*Зупинилась весна коло хати,
Там, де вишні старенькі крилаті,
І наткала серпанки рожеві
На безлисті гілки овочеві.*

*Зупинилась весна коло хати,
З ластівками гайки співати,*

*Хоче вести квітучі городи
У веселі свої хороводи.*

*Дивувалися люди: давно вже
по квітучій травневій гостині,
Сад вишневий цвісти*

*більш не може, –
А тут все це весна при хатині.*

Зупинилась весна...

Наталія Глоба-Захарченко,
Вірджинія

НОВІ ВИДАННЯ

Наші міста мають цікаву історію

Василь Марочкін, „Українське місто від XV до середини XVII ст.: звичаєво-правова атрибутика як історичне джерело“. – Торонто, 1999, 157 стор.

Це перше глибоке дослідження звичаєво-правових норм життя мешканців українського міста. Автор досліджує життя і діяльність різних верств населення, а розвиток українських міст розглядає в загальноєвропейському контексті. Використовуючи неупереджені свідчення чужинців, які проживали на Україні, автор аргументовно доводить, що Київ, Львів, Луцьк та інші українські міста за своїм благоустроєм, архітектурою, культурними та економічними здобутками не поступалися найбільшим західноєвропейським містам.

На основі багатого архівного матеріалу автор досліджує такі важливі звичаєво-правові ознаки, як клятва-присяга, оголошення (обволення), пошанування, стосунки в родині, слушно зауважуючи, що звичаєво-правові і традиційні норми життя українських міст і їхніх мешканців – це головний чинник, навколо якого „вибудовується світогляд і внутрішній світ мешканця українського міста XV – першої половини XVII ст.“ Автор всебічно досліджує діяльність найвищих представників королівської влади – воєвод і старост, а також одного з найвищих представників міського самоврядування – вїта, на основі законів Магдебургського права аналізує судівництво в Старій Україні, що спиралося в значній мірі на традиції і звичаї з більш давніх, ще князівських часів.

По-новому робиться спроба розглянути життя і економічну діяль-

ність єврейських кагалів в українських містах. Автор робить переконливий висновок, що „український і польський нарід в часи пізнього середньовіччя виявився найбільш толерантним до жидівства в порівнянні з іншими європейськими народами“. Автор висвітлює ролі такої важливої категорії міського населення, як городові козаки, а також ролі міграції в економічній розбудові міст. За довгим списком літератури, використаної при написанні монографії, стоїть дослідницька праця в архівах Києва, Львова, Москви, Петербургу, Варшави, Вільни, Парижу...

Цікаві світліни і документи, поміщені в додатках, підсилюють наукову і пізнавальну вартість праці. Ця праця безумовно послужить цінним посібником для науковців, викладачів історичних факультетів університетів, аспірантів і всіх, хто глибше цікавиться історією України XV–XVII ст.

Монографію можна придбати, надіславши чек або грошовий переказ на 35 дол. на адресу: **Vasyl Marochkin, 120 Perth Ave., Apt. 310, Toronto, Ontario M6P 4E1.**

Готується видання названої монографії англійською мовою. Попередні замовлення можна надсилати на вказану вище адресу. Ціна 35 дол. Є можливість також придбати вище згадану монографію як електронну книжку на CD-ROM. Для дальших інформацій звертатись на Інтернет-адресу: www.htplus.net або вислати чек або грошовий переказ на 35 дол. на адресу: **Hypertext Plus, 34 Brumell Ave. Toronto, Ontario, M6S 4G5.**

В. С.

MOSTY
6509 Lawnton Avenue
Philadelphia, PA 19126–3745
215 924-9147
mosty@homepage.com

У видавництві МОСТИ можна замовити такі книжки:

- Марта Тарнавська. *Тихі розмови з вічністю*. [Поезії]. Збірка збірок і поза збірками. З передмовою Михайла Москаленка. [Обкладинка Миколи Стратілати]. Філадельфія: Мости, 1999. 320 с. порт. тверда оправа. ISBN 0-9656983-2-7 \$27.00
- Ivan Kerytsky. *Weekdays and Sunday*. Translated by Maxim Tarnawsky. With an introduction by Ostap Tarnawsky. Cover design: Bohdan Tytla. Illustrations: Edvard Kozak. Philadelphia: Mosty, 1999. 183 p. illus., port. ISBN 0-9656983-3-5 м'яка оправа. \$17.00
- Остап Тарнавський. *Відоме й позавідоме*. [Літературно-критичні праці]. Ред. рада: Валерій Шевчук та ін. Вступна стаття: О. Бурячківського. Упорядкування М. Коцюбинської. Ілюстрації С. Якутовича. Київ: Час, 1999. 584 с. ілл. (Українська модерна література). тверда оправа ISBN 966-95238-6-9 \$30.00
- Марта Тарнавська. *Автобібліографія*. [Бібліографія книг, поезій, статей і ін. праць друкваних у періодиці та критичних відгуків у пресі, з автобіографічним літописом і документальними фотографіями]. Філадельфія: Мости, 1998. 245 с. ілл. тверда оправа. ISBN 0-9656983-1-9 \$30.00
- Зоряна Лановик. *Остап Тарнавський*. [Життя і творчість]. З передмовою Р. Гром'яка. Львів: Місіонер, 1998. 177 с. ілл. тверда оправа ISBN 966-528-017-1 \$20.00
- Вільям Шекспір. *Сонети*. З англійської переклав Остап Тарнавський. [Двомовне видання: Паралельні тексти англ. і укр. мовами]. Філадельфія: Мости, 1997. 321 с. порт. ISBN 0-965-6983-0-0 тверда оправа \$25.00
- Остап Тарнавський. *Літературний Львів, 1939-1944*. [Спомини]. З передмовою Миколи Ільницького. Львів: Просвіта, 1995. 135 с. ілл. тверда оправа ISBN 5-7707-0612-0 \$15.00
- Марта Тарнавська. *Самотнє місце під сонцем*. [Нариси, оповідання і переклади англо-американської прози]. Буенос Айрес: Середяк, 1991. 193 с. порт. м'яка оправа \$15.00
- Марта Тарнавська. *Землетрус*. [Поезії]. Нью Йорк: Об'єднання Українських Письменників "Слово", 1981. 96 с. порт. тверда оправа \$10.00

Відвідайте нас на Інтернеті: <http://mosty.homepage.com/>
Напишіть нам по електронній пошті: mosty@homepage.com

До замовлень слід додати \$3.00 за пересилку кожної книжки.
Хто замовить 4 або більше примірників одної книжки отримає 40% знижки.

До липня...

(Закінчення зі стор. 3)

коли мова йде про економічні інтереси, може зрости роля „прикордонних“ фракцій. Коментуючи підсумки візиту В. Ющенко до США і найближчі перспективи співпраці України й МВФ, народний депутат Петро Порошенко (група „Солідарність“) сказав у розмові з кореспондентом газети „День“:

„Без зовнішнього фінансування проблему заборгованості цього року ми справді не розв'яжемо. Проте не потрібно робити трагедію з того, що кредитування не було відновлене під час візиту В. Ющенко: в найближчий місяць перед Україною не стоїть питання про термінове обслуговування зовнішнього боргу.“

Це питання постане на порядку денному на початку другого півріччя. Крім того, не треба домагатися грошей від міжнародних фінансових організацій будь-якою ціною – це довів досвід Росії. І на решті, діалог з МВФ щодо просування України шляхом реформ буде набагато легше вести, коли ми отримаємо перші позитивні результати програми реформ Ющенко. Ми маємо побачити

чинники пожвавлення економіки. Коли незалежні експерти МВФ зможуть пересвідчитися в цих позитивних зрушеннях, проблему отримання чергових траншів можна буде вирішити набагато простіше. Є певна процедура прийняття рішень для виділення кредитів: група експертів МВФ вивчає на місці соціально-економічну ситуацію, доповідає Фондові. І якщо ця доповідь задовольняє країну, які входять в МВФ, то проблеми з отриманням траншів, як правило, не виникають.

На відміну від попередніх років, ми маємо статистичні дані, які свідчать про певний позитив, якого досягла країна. На жаль, є ще й особовий чинник: на мій погляд, люди, які працюють сьогодні в складі групи експертів, не готові повною мірою взяти на себе відповідальність за підготування позитивного висновку про надання позик. Якщо порівнювати цих експертів із тими, які працювали в Україні раніше, то в останньому випадку виразно помітне більш обережне ставлення до проблеми поновлення кредитування МВФ.

Я думаю, що наша група найближчим часом заініціює зустріч з експертами МВФ для того, щоб прояснити позицію парламенту в питанні взаємин України й МВФ“.

О. Гаврилюк...

(Закінчення зі стор. 7)

до активних. Молоде покоління, якого є мало в нашій Окрузі, має інші погляди і не дуже зацікавлене вступати в члени УНС. Теперішню імміграцію „четвертої хвили“, яка виросла і жила в зовсім інших умовах, треба буде освідомлювати ще деякий час про користь членства в УНС.

Висловив критичні зауваги до Централі з приводу невідбуття зборів Округу минулого року. Подякував Осипові Гаврилюкові, секретареві 360-го Відділу, за успіх в приєднуванні членів.

Голова Контрольної комісії після перевірки фінансового звіту запропонував уділити абсолюторію (признання) уступаючій управі. Присутні це підтримали і схвалили листу нової Управи, яку подав Ярослав Пришляк. До нової Упра-

ви увійшли: Осип Гаврилюк – голова, Ірина Гнатик – заступниця голови, Марійка Боднарська – касир, Василь Сивенький – україномовний секретар, Юрко Грешишин – англійськомовний секретар. Контрольна комісія: Я. Пришляк – голова, Дмитро Пітолай і Павло Бандрівський – члени.

Новообраний голова Осип Гаврилюк подякував за обрання і довір'я та сказав, що буде старатися активно працювати з управою для добра УНС. Я. Пришляк висловив побажання, щоб цьогорічний протокол зборів був поміщений в „Свободі“. Голова Округу О. Гаврилюк подав плян праці, подякував присутнім за участь і закрив збори.

За управу Округу –

Осип Гаврилюк,

голова

Василь Сивенький,
секретар.

Нас, бандуристів...

(Закінчення зі стор. 10)

змогу послухати доповідь керівника капелі бандуристів ім. Шевченка з Дітройту О. Махля про капелю бандуристів та історію – „Український хор бандуристів, 1980 – 2000. Останні двадцять років“. Урочистий концерт відбувся у неділю, 19 березня. Цей фестиваль має велике історичне значення для українців Північної та Південної Америки, а також і для України, адже протягом трьох днів було за-

торкнуто багато проблем, які поставили перед бандуристами сьогодні, показано, до чого крокує бандура та її виконавці, вималювалися напрямки до майбутньої праці. Концертні виступи та сесії записані на плівку, і якщо хтось зацікавлений придбати їх, просимо звертатися до фундації „Бандура“ (Оксана Рева тел. 416-424-4430). Детальніше про фестиваль буде описано в журналі „Бандура“, передплата на який можна оформити за адресою: **School of Bandura, 84-82 164th Street, Jamaica, NY 11432.**

Наші енциклопедії...

(Закінчення зі стор. 11)

Від цих найбільших активістів Фундації приятелів енциклопедії України ми довідалися про їхню діяльність та фінансову допомогу в діяспорі і в Україні та про нові, ще масштабніші задуми відносно видань енциклопедії України, що вимагають додаткових фондів як на технічні справи, так і на оплату праці науковців, притягнених до цих завдань. Як довідуємося від В. Баранецького, Фундація тепер сприяє здійсненню трьох різних завдань: виданню Енциклопедії сучасної України в чотирьох томах, яка готується в Києві завдяки саме фінансовій допомозі з діяспори, що допомогла придбати необхідну техніку і заплатити науковцям, які над нею працюють.

Редакторами ЕСУ є Іван Дзюба, А. Жуковський і О. Романів. Рівночасно редакція Енциклопедії Української Діяспори під проводом проф. Василя Маркуся закінчила перший том, австралійський, а тепер працює над двома томами енциклопедії про українську діяспору

в США. До праць над інформаціями покликано в найбільших осередках нашої діяспори окремі комісії, які допомагають збирати інформації про українські організації, окремих визначних осіб та культурне життя, як теж релігійне, суспільне і політичне. Додатковим проєктом є перевидання у Львові повної 11-томової Енциклопедії Українознавства проф. В. Кубійовича – для університетів і бібліотек по всій Україні. Крім того, редактори англійської енциклопедії планують усучаснити її окремим томом і виготовити повний індекс.

Усі ці важливі завдання вимагають великих фондів та допомоги інших організацій. В проєкті ЕУД Фундація співпрацює із Науковим Товариством ім. Шевченка, з яким ділиться коштами та працею, але коло співробітників та приятелів може і повинно бути ще ширшим, ніж є. Список осіб, що зложили досі свої пожертви на енциклопедії, свідчить, що громада здає собі справу з того, що наші енциклопедії – це найкраще джерело інформації про Україну, яке усім конче.

рення алей героїв. Але на Сумщині така зроблена лише в Охтирці. Постійно „пробивається“ питання організації ветеранських аптек. Та з усіх міст області ці аптеки відкриті лише в Сумах та Охтирці. Бо ж, виходить, комусь не вигідно, аби ветерани могли купувати ліки на 40 відсотків дешевше...

Немало проблем учасників війни обіцяно вирішити до свята. І погасити заборгованості, і надати одnorазову допомогу, і поліпшити медичне обслуговування.

Алла Федорина,

(„Україна молода“, 21 квітня)

„Там білі тумани окіл сповили...“

Читаючи Альманах-2000, зокрема статті на історичні і біблійні теми, я відновила свою давню цікавість до питання, звідки ж походить назва „Галичина“ або, як колись казали, Галіція. Бо ж і в Іспанії, в північно-західній частині цієї країни, є провінція Галіція. Що є спільного між цією провінцією і нашою Галичиною? Звідки походить ця назва і яке її первісне значення?

Якщо відповідатимете мені, то, вже заодно, скажіть, що означає назва „Льодомерія“?

Залучую 40 дол. на пресовий фонд „Свободи“.

*Олександра Шпиталь,
Чикаго*

Щодо Льодомерії справа досить проста: це латинська назва Володимирського князівства в титулі угорського короля Андрія II, а пізніше й австрійських цісарів. Назва ж „Галіція“ має складнішу і значно давнішу історію, що дозволяє вису-

вати різні-прерізні припущення і гіпотези, іноді аж дуже відважні. Зупинимось на версії, висловленій у сенсаційній книжці київського вченого Юрія Канигіна „Шлях арів“, яка має надзвичайно привабливий підзаголовок: „Україна в духовній історії людства“. Ось уривок з цієї книжки, і текст цей стосується чогось важливішого, аніж тільки походження назви „Галичина“:

„...У розмовах з Учителем я не раз перебивав його запитанням:

– То хто ж ми такі, українці, і звідки пішла земля наша?

На цей раз Учитель вдався до Біблії, де мовлено: „Коли Всевишній давав уділи народам і розселював синів людських..., тоді визначив часи і межі їхнього проживання“ (Второзаконня, ХХХІІ, 8). Частина народів розсіялась у нашій рідній Припонтиді, й апостол Петро шле послання „...прибульцям, розсіяним у Понті“ (І Петра, 1,1). Більше того, ці прибульці в Біблії названі іменами: „сини Яфетові – Гомер, Магог, Мадай, Іяван, Фувал, Мешех і Фірас“ (Буття, Х,2).

Народ Фувал – корінь, що прийнявся на землі скитів, дав могутній паросток, з котрого виріс народ русів – українців, корінний, „базовий“ руський (слов'янський) народ. Першими прийшли у Припонтиду кімри – кельти (Гомер), які тут не затримались, відішли на край Європи (Бретань, Англія, Шотландія) і в Середземномор'я (Троя, етруски). Вслід прийшли скити (Магог) – не у VIII сторіччі до нашої ери, як дехто вважає, а в XV до н. е. (за Гомером, за 1000 літ до нашестя Дарія у Припонтиду). Вони й заповнили розквіт Аратти.

Відтак з Мідії (Мала Азія) прийшли сармати (Мадай) – ближчі предки слов'ян. Через Припонтиду також перейшли галли та йонійці (Іяван).

Йонійці – корінний народ античних греків, а галли пішли у Західню Європу, в Малу Азію і в Палестину. Звідси – українська Галичина, французька Галлія, німецьке місто Галле, австрійська Галіція, малоазійська Галатея, палестинська Галілея (батьківщина Ісуса Христа) звучать однаково...

Прямий предок південних русів (українців) – народ Фувал, прийшов в Україну у I сторіччі н.е. з Галілеї – батьківщини Ісуса Христа. Це, так би мовити, „брати Божої Матері“, як їх назвав апостол Андрій...“.

Не коментуємо цього тексту, лише ілюструємо ним сказане

вище – що походження наших назв і самого нашого народу безперечно будить думку й уяву дослідників, нерідко породжуючи бездоганні за логікою констатції, які, однак, годі підкріпити „документом з печаткою“ –

йдеться бо про події, присипані порохом тисячоліть.

Але вже в новітній історії, в нашому часі, є один конкретний, не фантазійний, хоч і в буквальному розумінні слова поетичний, зв'язок між еспанською і українською Галіціями.

Чудовий еспанський поет Федеріко Гарсія Лорка, полум'яний співець Андалузії, убитий фалангістами під час громадянської війни в країні, серед сотень своїх перлин залишив нам шість поезій, створених на одному з еспанських діалектів – саме на галіційському.

А блискучий український перекладач Микола Лукаш переклав ці Лорчині вірші відповідним українським діалектом – галицьким. Подамо один з цих неповторних подвійних, еспансько-українських шедеврів:

НОКТУРНО ПРО ХЛОПЦЯ-ТОПЕЛЬЦЯ

Ходімо тихонько берегом до броду,
до хлопця-топельця,
красного на вроду.

Ходімо по тихій воздушній тропі,
закіль го до моря не ймила топіль.

Душа му зранена цвілила слезами,
кадили до скону смереки і трави.

А з місяця буйна вода ся струмила,
ті кичери голі леліями крила.

А вітер вберас в камелії чорні
уста осмутнілі, навіки безмовні.

Ходіте, ледіні, із гір і з долин,
до хлопця-топельця
ходіт на поклін!

Ходіт, темні люде,
з верхів і з підгір'я,
закіль го до моря
не трутила філя!

Там білі тумани окіл сповили,
там струмені грают, як сиві воли.

Як тужно між майних
дерев-самборів
під місяцем ярим співав тамбурин!

Прибігли ледіні, глядіти шкода:
уже го до моря забрала вода!

Цитуємо за збіркою Ф. Г. Лорки, виданою „Дніпром“ у Києві в 1969 році, в серії „Перлини світової лірики“.

Петро Часто

Що ображає...

(Закінчення зі стор. 14)

Можна було б скаржитися на складне життя на старості років, але на зустрічі з журналістами, присвяченій підготовці до 55-річчя Перемоги, передусім звернули увагу на інше – на неувагу до збереження пам'яті. Згідно з Указом Президента, мали б бути відновлені всі музеї бойової слави. Але остання перевірка в Сумах показала, що в шести школах такі музеї діють, а в 9 школах вони ліквідовані. Уже давно йдеться про ство-

Сторінку підготував
Омельян Твардовський,
спортовий кореспондент „Свободи”

В УКРАЇНІ //

Визначений склад збірної України з футболу

Федерація України затвердила нового головного тренера збірної України, яким став тренер київського „Динамо” Валерій Лобановський. Після невдалого закінчення відбіркових ігор за вихід до фінального етапу змагань чемпіонату Європи, що призвело до відходу тодішнього головного тренера збірної Йозефа Сабо, виконавчий комітет Федерації футболу здійснив ряд заходів, основним гаслом яких є „Наша мета -2002”. Йдеться про гідну підготовку збірної до виступів у відбіркових іграх та можливих змаганнях фінального етапу Чемпіонату світу 2002 року. Першим кроком в цьому напрямі було призначення Валерія Лобановського - визнаного в Україні і взагалі у футбольному світі фахівця цієї справи.

Створено спеціальний комітет з роботи зі збірними України, який очолив Олег Базилевич. Налагоджено співпрацю з тренерами усієї України, підприємствами та громадським об'єднанням „Граємо за

Україну разом” в ім'я всеукраїнської акції „Наша мета-2002”. Ці заходи вже принесли перший успіх: 26 квітня збірна України провела товариську гру в Софії з командою Болгарії, яку виграла з рахунком 1:0. Наприкінці травня збірна України поміряється силами на стадіоні Вемблей в Лондоні з футбольною збірною цієї країни.

До складу збірної України покликані 22 футболістів, дванадцять яких грають в київському „Динамо”, п'ять в клубі „Шахтар”, Донецьк, два з „Кривбасу”, Кривий Ріг, і три виступають в клубах Італії, Англії і Португалії. Воратарі: О. Шовковський, В. Корнозенко (обидва „Динамо”). Оборонці: В. Ващук, С. Федоров, А. Несмачний, Ю. Дмитрулін (всі - „Динамо”), О. Лужний (Арсенал, Англія), А. Тимошук, М. Старостяк (обидва - „Шахтар”). Півзахисники: Р. Максим'юк, А. Гусін, С. Кормильцев, Д. Михайленко, І. Костюк (усі - „Динамо”), С. Мізін, Г. Мороз (обидва „Кривбас”), С. Ковальов, Г. Зубов („Шахтар”, С. Каундаров („Бенфіка”, Португалія). Нападаючі: А. Воробей („Шахтар”), С. Ребров („Динамо”), А. Шевченко (Мілян, Італія).

Президент Футбольної федерації України Валерій Пустовойтенко робить усе можливе для успішного старту реорганізованої збірної.

В. Пустовойтенко переконаний, що національна збірна футболу України - це обличчя держави, яку вона представляє, і держава повинна повністю забезпечити умови для її нормального функціонування, як це робиться в усьому світі.

Останній шанс збірної України з хокею

29 квітня ц. р. в Санкт-Петербурзі, в Росії, почалися ігри Чемпіонату світу з хокею. Вдруге за свою історію в іграх взяла участь хокейова збірна України.

Дебют, як відомо, відбувся минулого року, але він був невдалим, збірна України програла усі три змагання в своїй групі і вибула до слабшої „Б” кляси. Але вже восени минулого року українські хокеїсти дістали можливість виступити в кваліфікаційній серії змагань і вибороли право повернутися до групи найсильніших. На жаль, і ця друга спроба випала невдало.

Збірна України, програвши зустрічі зі збірними Швеції, Білорусі і Латвії, опинилася на останньому місці. Тепер їй доведеться провести додаткові ігри за круговою системою з командами Франції, Японії і Австрії, щоб вибороти місце в клясі „А”. Збірна, що опиниться на останньому місці в цій серії, відійде до слабшої „Б”-кляси.

Продовжують ігри Чемпіонату світу команди Швеції, Америки, Швейцарії, Латвії, Росії, Білорусі, Чехії, Фінляндії, Словаччини, Норвегії, Канади і Італії. Першу велику несподіванку для збірної

Росії справила репрезентація Латвії, яка перемогла суперників вислідом - 3:2. В складі збірної Росії, між іншим, грають відомі в Америці Буре і Яшін.

В складі України виступають воротарі Є. Бруль („Беркут”, Київ), І. Карпенко („Металюрг”, Магнітогорськ), В. Сельвестров („Сокіл”, Київ), захисники Д. Якушин (Торонто, АГЛ), О. Полковников („Спартак”, Москва), С. Клементьєв (Ак Баес, Казань, Татарстан), О. Савицький („Зволен”, Словакія), Г. Разін (Квебек, АГЛ), А. Остроушко (СКА, Санкт-Петербург, Росія), В. Бобровников („Сокіл”, Київ), В. Шахрайчук („Нюрнберг”, Німеччина), Р. Безчасний („Сокіл”, Київ), А. Воюш („Беркут”, Київ), К. Калмиков (Сент Джанс, АГЛ), В. Литвиненко („Торонто”, Ярославль, Росія), Б. Проценко (Вілкс Беррі, АГЛ), Б. Савенко („Сокіл”, Київ), С. Варламов (Кальгарі, Канада), О. Лазаренко („Спартак”, Москва, Росія), О. Матвійчук (СКА, Санкт-Петербург, Росія), О. Яковенко („Беркут”, Київ), В. Олеський („Сокіл”, Київ). Тренери збірної - А. Богданов і О. Сеуканд.

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: **680 Sandford Avenue, Newark, NJ, 07106.**

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

1-4 липня	- Олімпійський турнір, „Триzubівка”;
5-6 серпня	- Подвійні ігри, „Союзівка”;
2-4 вересня	- Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка”;
30 вересня- 1 жовтня	- Осінній турнір, „Триzubівка”.

В ДІАСПОРІ

УКРАЇНЬСЬКА ДІАСПОРНА ОЛІМПІАДА - 2000

Філадельфія, 1 ого - 4 ого липня, 2000

UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD - 2000

Philadelphia, July 1st - 4th, 2000

ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Наймолодші футболісти турніру

На загальне бажання в турнірі з футболу будуть змагатися в групах доросту 8-9- і 10-річні хлопці, як теж у раніше проголошеній групі юнаки 19 років і молодші.

Зацікавлені провідники і тренери

таких груп повинні негайно повідомити про участь своїх дружин до директора турніру на число телефону (вечорами) **(973) 762-5331.**

Свєген Чижович,
директор футбольного турніру

Шаховий турнір Олімпіади

Олімпійський турнір буде рівночасно чемпіонатом УСЦАК за 2000 рік. Цей одноденний турнір відбудеться в суботу, 1 липня.

Початок о 12-ій год. Турнір матиме 5-6 кіл за швейцарською системою, 30 хвилин для кожного партнера на усю гру (одногодинні партії). Усі грають в кожному колі.

Вписове: 25 доларів до фонду шахового турніру. Крім цього, спортові товариства платять по 20 дол. від кожного свого учасника

до Олімпіади. Нагороди: олімпійські медалі за перші три місця. Гарантовані нагороди УСЦАК: перша - 200 дол., юнак до 18 років - 100 дол., рейтинг до 2000 - 100 дол. Передбачаємо теж другу і третю нагороди. Просимо привезти шахи і шахові годинники.

Якщо будуть охочі, то додатковий турнір може відбутися ще 2 липня. Тел.: **(215)968-9553.**

Сидір Новаківський

Чергові наради Організаційного комітету української діаспорної Олімпіади відбудуться в суботу, 20 травня ц. р., о 11-ій год. ранку, в приміщенні „Триzubівки”.

Український спортовий клуб „Черник”-Дітройт відзначає 50-річчя

УСТ „Черник”-Дітройт, один з найбільших і найактивніших українських спортових осередків на терені Делегатури УСЦАК-Захід в цьому році відзначає свій ювілей. З цієї нагоди провід „Черника” запланував серію імпрез. 22 січня УСТ „Черник” разом з молодечими організаціями Пласту, СУМ і ОДУМ провів Маланку, 4-6 лютого організував лещетарську прогулянку до Бойн-Гайтсу, в якій взяло участь багато нашої молоді, а 27-29 травня організує великі турніри з футболу, відбиванки, гольфа і шахів за Чаші Великих Озер, які відбуваються на оселях „Ді-

брова” і „Київ”, поблизу Дітройту.

1-4 липня дружини і спортовці візьмуть участь у змаганнях української діаспорної Олімпіади у Філадельфії. Завершиться святкування бенкетом 4 листопада в залі Українського Культурного Центру у Воррені, Миш. З нагоди ювілею появиться пропам'ятна книга товариства. Провід УСЦАК високо оцінює внесок УСТ „Черник” до загального доробку організованого українського спорту на цьому континенті. Не випадково УСТ „Черник” протягом багатьох років був надійною базою Делегатури - УСЦАК-Захід.

Тенісовий турнір на „Триzubівці”

Учасники турніру (зліва): Стефан Сосьяк, Ярослав Тимків, Ігор Бугай, Юрій Савчак.

Перший в нинішньому році тенісовий турнір відбувся 6-7 травня на кортах „Триzubівки” в Горшамі біля Філадельфії. В цей час була тут спека і кілька ігор змагуни не могли докінчити. Турнір відбувся тільки в групі чоловіків за елімінаційною системою. Також йшла гра змагунів з однією програмою за третє і четверте місце в

турнірі. Всіх індивідуальних ігор було сімнадцять. Цього року чемпіоном турніру став Юрій Савчак, який виграв у фіналі з чемпіоном минулого року Стефаном Сосьяком вислідом 2-6, 6-4, 7-6. У півфіналах Сосьяк переміг Ігора Бугая (6-3, 6-4), а Савчак - Ярослава Тимкова (6-1, 6-3). Тимків здобув третє місце в турнірі перемогою над І. Бугасем (6-4, 1-0). У півфіналах турніру з одною програмою І. Бугай переміг Олесья Кучму (6-3, 6-3), а Тимків - Олександра Олинця, який здав гру при висліді 6-2. Інші цікаві змагання турніру - це перемога Володимира Дзівака в першому колі проти Богдана Кравчука, Юрія Попеля проти Кучми і Бориса Татунчука проти Кравчука.

Наступний український турнір відбудеться також на „Триzubівці” 1-4 липня за програмою змагань української Олімпіади-2000. За інформаціями просимо звертатися до Юрія Савчака на телефони **(215)773-4424** під час дня або **(215)576-7989** - вечорами.

Ю. С.

ЦІКАВО //

А як було насправді?

У світі існує чимало помилок, до яких люди звикли і вважають їх за правду. Проте німецькі дослідники Кремер і Тренклер поставилися до цієї справи інакше і видали словник популярних помилок. Подасмо з нього кілька цікавих історій.

Як вчився Айнштайн?

Існує переказ, що Айнштайн погано вчився у школі. Насправді жим були невдоволені вчителі, які скаржилися на надмірну допитливість здібного у фізиці і математиці учня. Єдині предмети, з яких Айнштайн мав ненайкращі оцінки, були спорт та чужинські мови, але тільки тому, що учень ними не цікавився. Пізніше Айнштайн не був виключено теоретичним фізиком, як прийнято вважати. Ще в Німеччині він сконструював побутовий холодильник, в Америці конструював детонатори для торпед.

За що спалили Дж. Бруно?

Всупереч численним публікаціям про те, що інквізиція змусила Джордано Бруно і Галілея зректися своїх поглядів щодо Всесвіту і Землі, а першого з них за це спалили, насправді у їхні часи ні вони, і ніхто інший не вважали нашу планету пласкою. Ще Пітагор вважав Землю кулею і в роки Коперника вчення останнього називали піфагорейським. Жоден з церковних ієрархів Середньовіччя не висловив сумнівів в тому, що Земля є кулею. У цьому не звинувачував Церкву жоден з її знаменитих критиків. Але в VI столітті жив в Олександрії чернець Козма, який написав книжку „Християнська топографія”, у якій зобразив нашу планету пласкою, чотирикутною. Його твір ніхто не вважав не тільки канонічним, але й гідним уваги, аж доки за нього не захопилися атеїсти XIX століття, щоб показати Церкву в невідомому світлі. А Джордано Бруно спалили за його антиклерикальні виступи та інші прогріхи.

Яким було гасло Французької революції?

На це запитання кожен відповідь: „Свобода, рівність, братерство”. Насправді ж у першому документі Революції – Деклярації Національних зборів від 26 серпня 1789 року в жодній з 17 статей не згадується братерство, зате постійно наголошується на святому праві приватної власності. Отже, гасло має бути: „Свобода, рівність, власність”.

Кому присвятив мініатюру Бетговен?

Відому фортепіанову мініатюру Бетговен присвятив Елізі, яку насправді звали Терезою Малфаті, але переписувач не розібрав характеру письма композитора і помилився з іменем жінки, в яку був закоханий маестро в 1808 році. Так донька віденського лікаря ввійшла в історію з чужим іменем.

Чи був Отелло негром?

Прототипом широко відомого завдяки Шекспірові венеціанського мавра насправді був італієць Мавріціо Отелло, який командував загonom найманців під час війни на Балканах в XVI столітті. Вочевидь, скорочене ім'я Мавр спричинилося до помилкового визначення його національності. Але й мав-

ри, які населяли південне узбережжя Середземного моря, не були неграми, а смаглявими арабами.

Голяндія чи Нідерланди?

Голяндія – це ажніак не друга назва Нідерландів. Королівство Нідерланди складається з дванадцяти провінцій, дві з яких називаються Південною і Північною Голяндіями. До речі, Віденський вальс вперше почали танцювати в Баварії у XVIII столітті. А теорема Пітагора була відома ще у Древньому Єгипті.

Чи осел кмітливіший від собаки?

Собаки за кмітлівістю значно поступаються перед мавпами, слонами, дельфінами, а з свійських тварин – перед свинями. Впертість осла перебільшена. Осел кмітливіший від коня, а в Еспанії є примовка: „Підеш за козою – впадеш у прірву, підеш за ослом – повернешся в село”, Осел ніколи не піде дорогою, на якій чигає небезпека. Не є правдою, що молоко – найбільшій ласощі для котів. Деякі з них п'ють лише воду і не їдять мишей, але люблять полювати на них.

Що вузла Попелюшка?

Кришталевий черевичок Попелюшки був би дуже незручним у танцях, тому брати Грімм, які написали казку про Попелюшку, замінили його золотим. Насправді ж черевичок був зі шкіри, але французький записувач народних казок, сплутав близькі за звучанням слова „козяча шкірка” і „кристаль”. Так і пішло...

Цей дивний світ...

“Столиця розлучень”

Якщо в американському Лас-Вегасі не виникає труднощів одружитися буквально за п'ять хвилин, пред'явивши лише водійське посвідчення, то на почесний титул “столиці розлучень” запросто може претендувати невелике баварське містечко Меммінген з населенням у сорок тисяч осіб, розташоване в гірському районі Альгой, поблизу кордону з Австрією.

У 1998 році четверо з кожної тисячі місцевих жителів розірвали тут пута шлюбу, встановивши, як вважають спеціалісти, абсолютний рекорд. У цьому мешканці прекрасного куточка з розміреним устроєм життя і зеленими альпійськими луками, на яких пасуться вгодовані корівки, виявилися набагато легковажнішими, ніж їхні співгромадяни з таких великих міст, як Берлін, Гамбург і Бремен. Там у цей період було зафіксовано всього три розлучення на одну тисячу мешканців.

Однак спокійні альпійські горці і не думають про те, щоб спробувати щастя і увічнити своє досягнення в “Книзі рекордів Гіннеса”, нехай навіть в її німецькому виданні. Оскільки просто не бачать нічого незвичайного в тому, що лідирують за рівнем розлучень: сьогодні це Меммінген, а завтра – інше місто. Можливо, навіть за найближчою горою...

У Будапешті з'явиться „колесо часу”

Список визначних пам'яток угорської столиці невдовзі поповниться ще однією унікальною спорудою – розроблено проєкт будівництва в Будапешті “Колеса часу”. Велетеньське колесо з червоного граніту діаметром 8 метрів буде встановлено поблизу Площі героїв, де відбуваються паради та інші урочистості з нагоди націо-

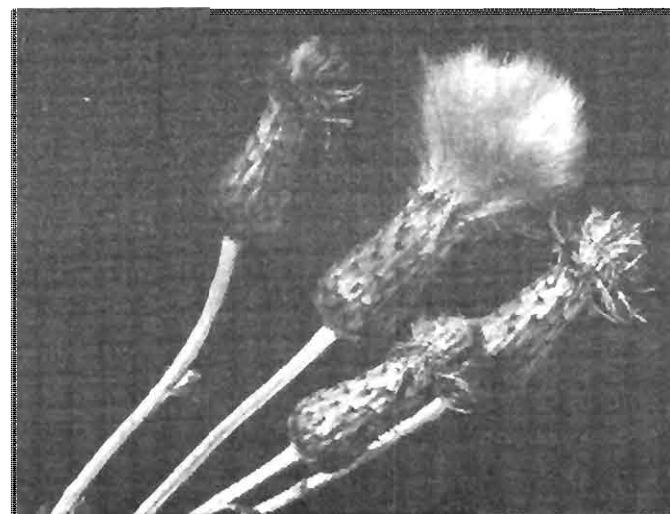
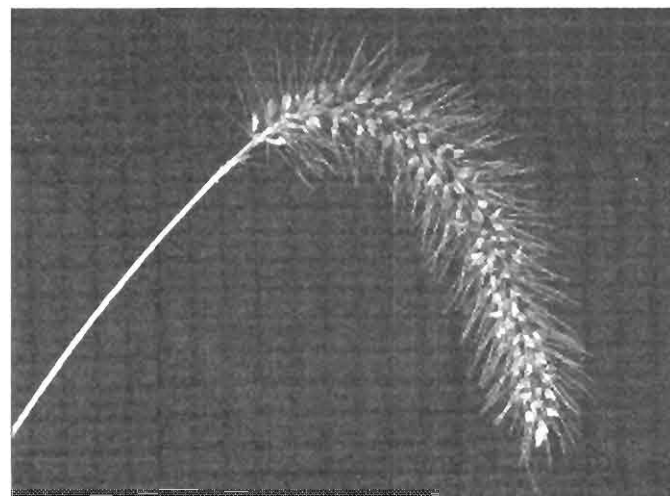
нальних свят. У колесо буде вмонтовано величезний пісочний годинник і встановлено електронне обладнання. Чудо-колесо з настанням кожного нового дня буде просуватися декілька метрів уперед по спеціально викладеній доріжці довжиною близько 1000 метрів. Плянється, що “Колесо часу” почне відлічувати дні і години вже на початку наступного року і за рік подолає визначений шлях, у 2002 році повернеться на свої “попередні позиції”. Почалося спорудження колеса в нинішньому році, коли угорці відзначають тисячоліття своєї державності. Автор проєкту нового атракціону Янош Хернер вважає, що “Колесо часу” невдовзі стане однією з визначних пам'яток міста.

Кого любить королева?

Англії відомі в усьому світі як пристрасні любителі собак, приділяючи їм більше уваги, ніж власним дітям. Не є винятком і королева Єлизавета II, яку можна часто побачити в оточенні “братів наших менших”. Останнім часом весь Лондон схвилюваний: хтось пустив чулки, що британська королева віддає перевагу коккер-спанілям, хоча раніше любила когисів.

Тепер у неї є п'ять коккер-спанілів – Бісто, Оксо, Флеш, Спик і Спен. Недавно вона стала ініціатором чемпіонату для коккер-спанілів в одній із своїх резиденцій. Представник Букінгемського палацу заявив, що “всі собачки Єлизавети дуже дорогі їй, і немає підстав стверджувати, що вона любить когось більше, а когось менше”.

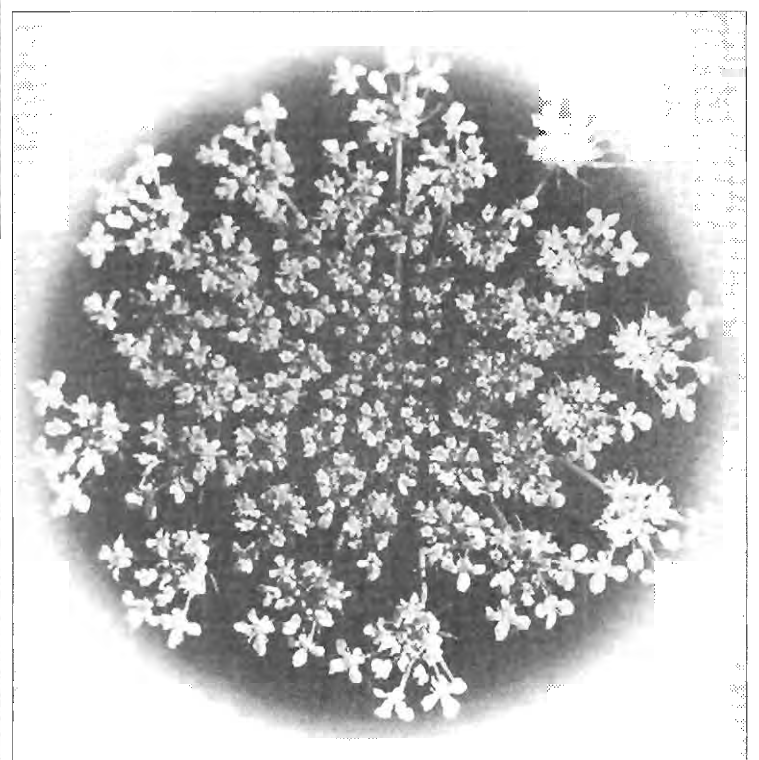
Дивовижна природа у фотооб'єктиві аматора

14 квітня ц.р. “Свобода” звернулася до читачів з пропозицією присилати до тижневика цікаві фотознімки з вашого життя. Вони можуть розповідати про незвичайні події, подорожі, пригоди, явища природи,

домашніх таврин і звірів тощо.

Першим на наш заклик відгукнувся Лев Коленський, який надіслав кілька цікавих фотосерій. Першу з них – „Рослини” ми вміщуємо сьогодні.

Замовляйте прекрасний дарунок на **ДЕНЬ БАТЬКА**
і **ВИПУСКНИКІВ УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ** своїм
дітям, батькам та друзям

„ПРОСТО УКРАЇНА – SIMPLY UKRAINE“

190 кольорових фотографій
з різних куточків України

фотограф **ТАНЯ Д'АВІНЬЙОН**

книжка – 40 дол. з пересилкою

T. D'Avignon – 25 Church St., Newton, MA 02458 • Tel.: (617) 964-1942

E-mail: taniafoto@netscape.NET

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

сердечно запрошує вас на чергову зустріч під час обіду з

ЛЕОНІДОМ КУЦЕНКОМ

доцентом катедри української літератури Кіровоградського університету, членом
Спілки письменників, автором книг „Боян степової Еллади“, „Ні, вже ніколи не пока-
юся...“, „Є. Маланюк: історія ісходу“, „Літературний словник Кіровоградщини“,
„До джерел історії краю“ та ін.

на тему

„ПРОБУДЖЕННЯ ПРОВІНЦІЇ ЯК ЗАПОРУКА ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ“

(політичний, економічний та культурний аспекти)

середа, 31 травня 2000 р., о год. 12-й пол.

за адресою: 203 Second Avenue, New York, NY (між 12 та 13 вулицями)

Ласкаво просимо взяти участь у нашій дискусії.

Щоб зареєструватися, просимо телефонувати до бюро УККА на число:

212 228-6840

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

в Нью-Йорку

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ МУЗЕЮ

відбудуться

в неділю, 11 червня 2000 р., о год. 2-й по пол.

в приміщенні Українського Музею

203 Друга авеню, Нью-Йорк

Тел.: 212 228-0110

e-mail: UkrMus@aol.com

http://www.brama.com/ukrainian_museum

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

OFFERS A VARIETY OF BENEFICIAL & CONVENIENT FINANCIAL SERVICES

Secured Investments with Stock Market Returns
HIGH YIELD Jumbo Share CD's • IRA's

LOW RATE: Mortgages, Auto, Business,
Signature, Lines of Credit & other LOANS

ATM • VISA • Check & Credit Cards •

Direct Deposit, • Automatic Loan Payments, • Wire Transfers, • Checking, •
and much, much, more...

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

824 Ridge Rd. East, Rochester NY 14617 • (716) 544-9518 • Fax: (716) 338-2980

www.rufcu.org

Certificate Specials

7.19% APY*

4 year jumbo
*Rates subject to
change without notice

Щиро здоровимо дорогого
Мата і Дідуся

Василя Вельґаша з 80-річчям Ювілеєм

80 квіточок у букет ми складаєм

з ювілеєм щиро Вас вітаєм.

Сьогодні кланяємось до ніг

у Бога благам, щоб Він

Вас беріг.

Бажаєм Вам багато щастя,

здоров'я та многая літа!

Ваша Родина

- дочка – МАРІЙКА з чоловіком ГРИЦЬКОМ
- дочка – ІРИНА з чоловіком ФЕДЬКОМ
- син – СТЕФАН з дружиною МАРУСЕЮ
- внуки – ОЛЕНА, ТАІСА, ЛІДА, АНДРІЙ, СТЕФАН,
ДАНИЛО і САШКО

Просимо на Юк-сток 2000, який відбудеться 2 і 3 червня на оселі
„НОВИЙ СОКІЛ“, Норт Колинс, Нью-Йорк.

www.uke-stock.com

В програмі беруть участь:

Those Idiots
Seven Year Itch
Sweatin' Like Nixon
Вечірка
Іка
Студинець
Whiskey Richards
Мирон Генік
One Step Beyond

Програма починається в п'ятницю
о год. 6-й веч. Квитки можна
набути через „Ticketmaster“.

Tel.: 1-716-852-5000

по \$40, а при дверях по \$50. Численна
участь і добрий гумор побажані.

Додаткові інформації,
прошу писати на e-mail
MapkoCab@aol.com.

- three's "mini" volleyball tournament
- no glass containers allowed
- ID positively required

**ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА
ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!**

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІАДА-2000

відбудеться у Філадельфії

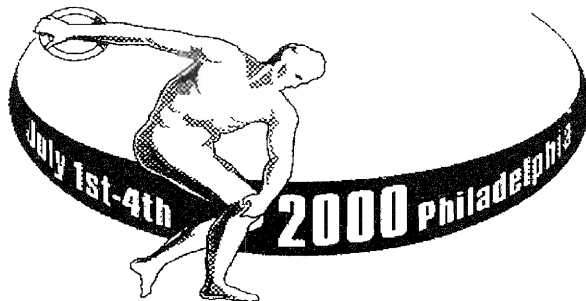
під патронатом Української Спортової Централі Америки і Канади

1, 2, 3, 4 липня 2000

ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОНЦЕРТ

Кожного дня
Тризубівка-Горшам, Па.
Виступають:
Танцювальний ансамбль "Волошки"
Танцювальний ансамбль "Сизокрилі"
Тріо "Голубка"
Музичний ансамбль "Львів'яни"
Музичний ансамбль "Карпати"
Музичний ансамбль "Обереги"

З нагоди ювілейного 2000 року і 50-ліття
Українського Спортового Осередку "Тризуб"
Lower State Road & County Line Road
Horsham, Pennsylvania (215) 343-5412

ОФІЦІЙНЕ ВІДКРИТТЯ

Неділя, 2 липня - 1:00 по пол.

СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ

Субота, 1 липня - 9 ранку до 5 по пол.
Неділя, 2 липня - 10 ранку до 5 по пол.
Понеділок, 3 липня - 9 ранку до 3 по пол.
Вівторок, 4 липня - 4 по пол.
Матч копаного мяча -
дружина зі Львова

РОЗДАННЯ МЕДАЛІВ

Неділя і Понеділок

ЗАКРИТТЯ

Понеділок, 3 липня - 4:30 по пол.

ОЛІМПІЙСЬКА ЗАБАВА

Неділя, 2 липня - 8:30 веч.

Williamson Restaurant
Route 611 & Blair Mill Road
Horsham, PA

Оркестри: "Львів'яни" і "Обереги"
Вступ: \$15.00 від особи

ОЛІМПІЙСЬКИЙ БЕНКЕТ

Субота, 1 липня - 6:30 веч.
Williamson Restaurant
Route 611 & Blair Mill Road
Horsham, PA
Вступ: \$35.00 від особи

ПОЧЕСНИЙ ГІСТЬ

Микола Жулинський
Віце-прем'єр-міністр України

НАДЗВИЧАЙНА АТРАКЦІЯ:

Дружина копаного мяча
і тенісисти зі Львова

Вступ: \$10.00 від особи денно
\$20.00 від особи за всі 4 дні
Діти (до 13 літ) - вступ вільний

Відвідайте нас на www.UKIENET.com

ГЕНЕРАЛЬНІ І ГРОМАДСЬКІ СПОНЗОРИ

1-800-799-6882

Ми говоримо
українською мовою

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світу™

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

МІСТ АМЕРИКА

РЕКЛАМА • ОГолошення • Повідомлення • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“

Для юнацтва у віці 6-18 років життя (дівчата і хлопці)

Оселя УБС „Верховина“ — Глен Спей, Н. Й.

Від: 23-го липня до 19-го серпня 2000 р.

КОПАНИЙ М'ЯЧ • ВІДБИВАНКА • ТЕНІС • ПЛАВАННЯ • ФАХОВІ та ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ й ОПІКУНИ

По інформації і аплікації писати:

UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL

680 Sanford Avenue ♦ Newark, NJ 07106

www.Oleh.net/sitch

Спеціаліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.**INTERNAL MEDICINE**

Приймає за попереднім домовленням

Лікар говорить по-українськи

750 Stuyvesant Avenue, Irvington, NJ 07111

Tel. (973) 372-5007 • Fax: (973) 372-0100

**УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ
ТАБОРИ 2000**

„ВЕРХОВИНА“, Глен Спей, Н. Й.

Рома Прийма-Богачевська

мистецький керівник

Від 25 червня до 16 липня 2000 р.

„Workshop“ для завансированих танцюристів від 15 року життя в гору

Від 23 липня до 5 серпня 2000 р.

табори для молоді від 8-го року життя до 16-го

В ПРОГРАМІ:

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ,

ХАРАКТЕРНІ, БАЛЕТ та

ХОРЕОГРАФІЯ.

По інформації: UKRAINIAN DANCE CAMP

с/о Рома Прыма-Bohachevsky,

523 East 14th Street, New York, NY 10009

Тел.: (212)677-7187

**UKRAINIAN SELFRELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION,
PHILADELPHIA, PA.***Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952***CERTIFICATE SPECIAL****24 Month term****\$5,000 minimum deposit****6.1% APR****6.28% APY***All savings insured by the National Credit Union Administration, a federal agency.***MAIN OFFICE:**

1729 Cottman Ave.

Philadelphia, PA 19111

Tel.: (215) 725-4430

Fax: (215) 725-0831

24th Street Branch:

2307 Brown St.

Philadelphia, PA 19130

Tel.: (215) 232-3993

Ukrainian Center Branch:

910 Henrietta Ave.

Huntingdon VL, PA 19006

Tel.: (215) 379-0400

Fax: (215) 379-2757

Toll free: 1-888-POLTAVA**EUROPE****TRAVEL &
SERVICES**

• квитки • запрошення • гроші • пакунки • екскурсії

УВАГА! НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ**КИЇВ – 550 дол.** в обі сторони**ЛЬВІВ – 630 дол.** в обі сторони

36 Main St., South River, NJ 08882

fax (732) 390-1946

Tel.: (732) 390-1750**УНСоюз****уділяє
своїм членам**

- ▶ Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- ▶ На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- ▶ По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!**Потелефонуйте сьогодні:****(800) 253-9862**

SCOPE scope travel inc
1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903
http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

Brochure mailed upon request!**Escorted Group Tours:**

HUTSULKA II	Jun 21	Jul 08	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	\$2275
LVIV EXPRESS II	Jun 21	Jul 08	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	\$1190
CHAIKA I	Jun 28	Jul 23	Kyiv, Dnipro Cruise, Odesa, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	\$3465
HUTSULKA III	Jul 5	Jul 23	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	\$2490
LVIV EXPRESS III	Jul 5	Jul 23	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	\$1350
LEMKIVSKA VATRA	Jul 12	Jul 29	Kyiv, Lviv, Przemysl, Sanok, Beskydy, Krynycia, Krakow	\$2275
ZARVANYTCIA	Jul 17	Jul 29	Kyiv, Ternopil, Zarvanytcia Millennium Celebrations, Lviv	\$1990
MEDICAL CONGRESS	Aug 10	Aug 18	Tour A Lviv (land only)	\$ 900
MEDICAL CONGRESS	Aug 10	Aug 26	Tour B Lviv, Yalta, Kyiv	from \$2900
MEDICAL CONGRESS	Aug 10	Aug 26	Tour C Lviv, Kyiv	from \$2600
HUTSULKA V	Aug 16	Sep 02	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	\$2490
LVIV EXPRESS V	Aug 16	Sep 02	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	\$1290
CHERVONA KALYNA	Aug 20	Sep 03	Kyiv, Lviv, Krakow, Prague	\$2300
HUTSULKA VI	Sep 13	Sep 30	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	\$2275
LVIV EXPRESS VI	Sep 13	Sep 30	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	\$1190

AIR ONLY to LVIV	Jun 15	Jul 22	Tour A 35 Days	New York (JFK) - Lviv - New York	\$ 829
	Jul 13	Aug 19	Tour B 35 Days	New York (JFK) - Lviv - New York	\$ 829
	Aug 10	Sep 16	Tour C 35 Days	New York (JFK) - Lviv - New York	\$ 829

AIR+HOTEL LVIV	Jun 15	Jun 24	Tour 1 10 Days	Incl- Georg Htl, transfers and visa	\$1349
	Jul 13	Jul 22	Tour 2 10 Days	Incl- Georg Htl, transfers and visa	\$1349
	Aug 10	Aug 19	Tour 3 10 Days	Incl- Georg Htl, transfers and visa	\$1499
	Sep 07	Sep 16	Tour 4 10 Days	Incl- Georg Htl, transfers and visa	\$1299

LVIV OPERA	Oct 05	Oct 10	PREMIER "MOSES" (Franko/Skoryk)	Air, hotel, transfers	\$ 999
-------------------	--------	--------	--	-----------------------	--------

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

Я завжди впевнений, що гроші, які надсилаю до своїх близьких, потраплять до України надійно та протягом якихось хвилин,

каже Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських Ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте долари до України через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 125 років, пропонує надійні грошові перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 78 тисяч своїх представництв у більше, ніж 178 країнах; в Україні ж - понад 470 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по всьому світі.

Ми говоримо українською мовою

1-800-799-6882

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світі™

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Parcels To Ukraine
Пачки в Україну

Dnipro

26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(810) 759-6563

**Ukrainian
Gift Shop**

11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212
(313) 892-6563

STANDARD FOOD PACKAGES • Стандартні харчові пачки

PARCEL #1 – \$34.00

3 lbs. Coffee • 5 lbs. Macaroni
10 lbs. Sugar

PARCEL #2 – \$28.00

1 Case - Ramen Noodles
5 lbs. Macaroni
8 Cans - Tuna Fish

PARCEL #3 – \$30.00

1 Box - Powdered Milk
2 lbs. Vegetable Shortening
8 lbs. Flour

PARCEL #4 – \$34.00

2 lbs. Ham • 200 Tea Bags
20 lbs. Rice

PARCEL #5 – \$34.00

2 lbs. Ham • 1 Bag Apricots
20 lbs. Rice

PARCEL #6 – \$31.00

2 - 40 oz. Peanut Butter
6 Cans Peaches
5 lbs. Macaroni

PARCEL #7 – \$35.00

4 lbs. Spaghetti Sauce
64 oz. Olive Oil • 8 Cans Peas

PARCEL #8 – \$28.00

1000 Aspirin
12 Bars - Hand Soap
3 Tubes - Toothpaste

Air Ukraine

**UZBEKISTAN
airways**

“UZBEKISTAN AIRWAYS” та “AIR UKRAINE”

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

**НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ**

на літаку БОІНГ-767-300

**В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ,
а від 6 червня і у ВІВТОРКИ**

з летовища Кеннеді-термінал 4 East

За довідками телефонувати:

“UZBEKISTAN AIRWAYS”:

1-212-489-3954 (бюро)

1-212-245-1005 (резервування квитків)

1-718-244-0248 (вантажі)

1-718-244-0251 (вантажі, факс)

10 років чесної та відданої праці для Вас

DNIPRO CO.

Пакунки в Україну: швидко, гарантовано, дешево!

- ◆ Відбираємо пакунки з хати.
- ◆ Надійна та гарантована доставка за 4 - 8 тижнів.

Інші послуги

Долари в Україну через Вестерн
Юніон або вручаємо готівку
власноручно.

Авіаквитки в Україну та з України.
Візи в Україну без запрошення.
Завірені переклади та оформлення документів.
Запрошення для відвідувачів з України.

Продаємо телефонні картки (\$10 картка-
66 хв. розмови з Україною).

Рентуємо відеокасети.

Перепис відеокасет будь-якої системи в
PAL/SECAM/NTSC.

Зустрічаємо і відвозимо в аеропорт.

У наших крамницях можна придбати:
кераміку, хустини, обруси, книжки,
поштівки, писанки, відео та аудіокасети,
українські сувеніри, українські
вишиванки, електронні перекладачі з
англійської на українську мову.

Brooklyn, NY
80 Avenue "O"
Tel. 718-234-8943

Warren, MI
26499 Ryan Rd.
Tel. 810-759-6563

Parma, OH
5909 State Rd.
Tel. 440-886-7124

Hamtramck, MI
11758 Mitchell St.
Tel. 313-892-6563

Newark, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free 888-336-4776

Philadelphia, PA
1801 Cottman Ave.
Tel. 215-728-6040

Clifton, NJ
565 Clifton Ave.
Tel. 973-916-1543

Chicago, IL
2319 W.Chicago Ave.
Tel. 773-486-6563

Elk Grove Village, IL
224 Crossen Ave.
Tel. 773-486-2332

\$10 знижки
на електронні
перекладачі

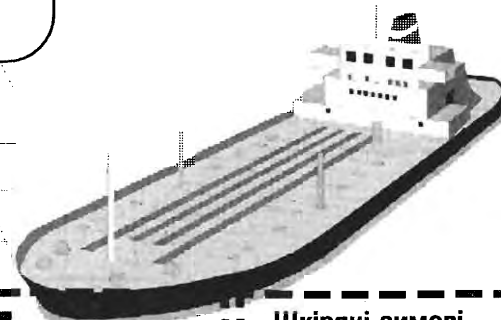
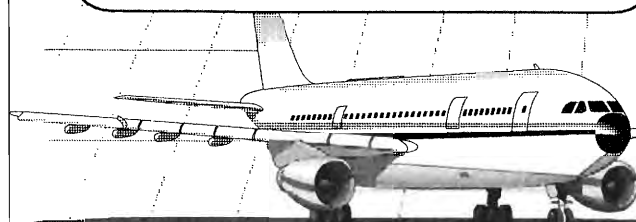
\$10 знижки
на вовняні хустки із
френзлями

\$10 знижки
на зустрічі і довозення
в аеропорт

\$10 знижки
на квитки в Україну

\$5 Перезапис відеокасет з
PAL/SECAM у NTSC

Шкіряні зимові
чоботи від
\$ 25

Найбільша в світі українська висилкова фірма Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

3 нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

➔ **ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ**

Україна

➔ **ПАКУНКИ**

- ГАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо долари особисто в руки

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пакки з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: 1-800-361-7345

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

Свій до свого по своє!

➔ **НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ**

➔ **ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ**

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

За безкоштовним каталогом телефонуйте: 1-800-361-7345

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилиний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм письмове підтвердження від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Rd.
Toronto, ON M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032
1 (800) 361-7345

MEEST - AMERICA
817 Pennsylvania Ave.
Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 925-5525
1 (800) 288-9949

MEEST-KARPATY
2236 W. Chicago Ave,
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 489-9225
1 (800) 527-7289

MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910

MEEST-ALBERTA
10834 97 Street,
Edmonton, AB T5H 2M3
Tel.: (403) 424-1777
1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: 1 -800-361-7345

Моргеджові позики!
На вигідних умовах та
низьких відсотках!
Без спеціальних оплат!

в
Українській Кредитові Кооперативі
САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК

За дальшими інформаціями, звертайтеся до нас особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

Ми завжди готові налагоджувати Ваші фінансові потреби.

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-mail: SRNYFCU@aol.com

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

www.selfreliance.org

ЮНІОНДЕЙЛ

226 Uniondale Ave.
 Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

ФІЛІ:

АСТОРІЯ

32-01 31 Avenue
 Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

КЕРГОНКСОН

23 Main Street
 Kerhonkson, NY
 12446

Tel: 914 626-2938
 Fax: 914 626-8636

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США? Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

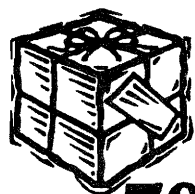
FOREIGN CONSULTANTS Inc.
EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціацій AACRAO та NAFSA виконує „EVALUATION“ (оцінку) дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-4842
(773) 761-0030

Пакунки та долляри в Україну

\$ 0.59 lb*

\$ 1.89 lb*

79 с LB при пересилці через UPS

* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка долярів.

Доставка американської готівки в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

ВІДІШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ХАНАС член УНС Відд. 220 Т-ва свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл. Померла 24 березня 2000 р. на 74-му році життя. Нар. в 1926 р. в Беско, Україна. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Петра, доньку Керол і сина Івана. Похорон відбувся 27 березня 2000 р. на цвинтарі Евергрін Парк в Евергрін, Ілл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ДРАН член УНС Відд. 122 Т-ва „Україна“. Помер 25 березня 2000 р. на 81-му році життя. Нар. в 1918 р. в Польщі. Залишив в глибокому смутку дружину Марію, синів, трьох дочок і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Йосифа в Таунтон, Ма.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МЕАРУН МИСКОВ член УНС Відд. 165 Т-ва ім. Т. Шевченка в Толедо, Огайо. Помер 7 лютого 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. в Толедо, Огайо. Членом УНС став в 1937 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію і родину. Похорон відбувся 11 лютого 2000 р. на цвинтарі св. Алфонса в Дірфілд, Миш.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

КАРОЛІНА ФІРМАН член УНС Відд. 241 Т-ва ім. Івана Франка у Woonsocket, RI. Померла 25 березня 2000 р. на 92-му році життя. Нар. в 1907 р. в Австрії. Членом УНС стала в 1935 р. Залишила у глибокому смутку сина Степана, дочку Джанет, внука Павла. Кремація відбулася в Маямі, Фл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ДЖАНЕТ ГАЛБЕРТ член УНС Відд. 155. Померла 8 квітня 2000 р. на 83-му році життя. Нар. в 1916 р. в Перт Амбой, Н.Дж. Членом УНС стала в 1934 р. Залишила в глибокому смутку двох дочок Джаніс, Джун і сина Сергія. Похорон відбувся 11 квітня 2000р. на цвинтарі св. Марії в East Brunswick, NJ.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН ВИСОЦЬКА член УНС Відд. 432. Померла 2 лютого 2000 р. на 90-му році життя. Нар. в 1909 р. у Вінніпезі, Канада. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила в глибокому смутку сина Боба, дочок Джін і Марію, 9 внуків, 11 правнуків і 1 праправнука. Похорон відбувся 5 лютого 2000 р. на Prospect Cemetery в Торонто, Канада.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АТАНАС КОЗІЙ член УНС Відд. 379 Т-ва св. Юрія в Чикаго. Помер 11 лютого 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС став в 1950 р. Залишив в глибокому смутку дружину Ольгу, сина Володимира, внуків та брата. Похорон відбувся 13 лютого 2000 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДЖУЛІЯ ДРАПАЛА член УНС Відд. 96 Т-ва св. Івана Хрестителя в Піттсбурзі, Па. Померла 8 березня 2000 р. на 75-му році життя. Нар. в 1924 р. в Піттсбурзі, Па. Членом УНС стала в 1942 р. Залишила в глибокому смутку трьох дітей: Миколу, Давида, Карен і чотирьох внуків. Похорон відбувся 11 березня 2000 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Піттсбурзі, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СЕМЕН ЧОРНОМАЗ, предсідник 490 Відд. УНС., помер 8 жовтня 1999 р. на 82-му році життя. Залишив у глибокому смутку дружину Гелену, дочку Дарію, синів Деніса, Данила і Давида, 10 внуків і 3-ох правнуків.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДЖЕНІФЕР ДЕЛАКУР член УНС Відд. 63 Т-ва Січ у Форд Ситі, Па. Померла 13 квітня 2000 р. на 20-му році життя. Нар. в 1979 р. в Kittanning, PA. Членом УНС стала в 1987 р. Залишила в глибокому смутку маму, тата і сестер. Похорон відбувся 17 квітня 2000 р. на Tidal Cemetery в Tidal, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ПЕТРІВСЬКИЙ член УНС Відд. 358 Т-ва „Львів“ в Пармі, Огайо. Помер 8 лютого 2000 р. на 89-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Аллу. Похорон відбувся 11 лютого 2000 р. на Brooklyn Nhiahts Cemetery в

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ДЕЦКИЙ член УНС Відд. 88 Т-ва Союзівка в Кергонксоні, Н.Й. Помер 23 березня 2000 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. в с. Жуківці, Зборів, Україна. Членом УНС став в 1968 р. Залишив у глибокому смутку дружину Софію, племінників і племінниць. Похорон відбувся 27 березня 2000 р. на цвинтарі Holy Spirit Cemetery в Hamptonburgh, NY.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІСЯ НОВАК член УНС Відд. 114 Т-ва Св. Володимира в Чикаго, Іл. Померла 13 квітня 2000 р. на 79-му році життя. Залишила в глибокому смутку чоловіка Григорія, дочку Анну, сина Стефана і семеро внуків. Похорон відбувся 18 квітня 2000 р. на цвинтарі св. Андрія в Блуміндейл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ ТОРОШЕНКО член УНС Відд. 341 у Віндзорі, Канада. Помер 1 березня 2000 р. на 89-му році життя. Нар. в 1910 р. в с. Гаврилівці, Буковина, Україна. Членом УНС став в 1966 р. Залишив у глибокому смутку дружину. Похорон відбувся 4 березня 2000 р. на цвинтарі св. Володимира в Оквілл, Онтаріо, Канада.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЗАХАР ЗЕНДРАН член УНС Відд. 13 Т-ва св. Миколая у Вотервліт, Н. Й. Помер 8 квітня 2000 р. на 80-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дочку Марію, брата Івана і двох внуків. Похорон відбувся 11 квітня 2000 р. на цвинтарі св. Миколая у Колонії, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЛЮБОМИР ТРАЧ член УНС Відд. 388 Т-ва ім. Б. Лепкого в Бей Гарбор, Фла. Помер 15 червня 1999 р. на 69-му році життя. Нар. в 1930 р. в Козярах, Україна. Членом УНС став в 1992 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ірину, синів Марка та Олега, доню Наталю, маму Анну, брата і ближчу та дальшу рідню у США, Канаді й Україні. Похорон відбувся 17 червня 1999 р. на Flagler Memorial Cemetery в Маямі, FL.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Життя і смерть борця за Україну св. п. Василя Кичуна

Десять років тому, 19 травня 1990 року відійшов у вічність Василь Кичун, який багато літ боровся за визволення України. В 1941 році 20-літній Василь здав матуру в Холмській гімназії і в червні того року вступив до ОУН. 25 червня 1941 року Василь пішов в Україну з похідною групою ОУН-Північ, провідником якою був Галамай. Йшли пішки на Волинь і Житомирщину групами по 10-15 осіб, спали у скиртах сіна, стодолах, селянських хатах. Завданням було йти в східні області України, включатися в життя місцевого населення, заохочувати людей до боротьби за незалежність України.

Василя Кичуна призначили у західну частину Житомирської області. Він активно працював в Баранівці, де був великий завод, який виробляв дуже гарний порцеляновий посуд на експорт. По відступі більшовиків залишилися великі запаси порцеляни, і Кичун закупив два вози порцеляни, а частину доставив задармо, після чого в Корці відчинив крамницю, де двоє підпільників продавали порцеляну. Зароблені гроші йшли на ОУН і на оплату їхньої роботи.

Василь Кичун (псевдо - Женья Костюк) майже весь час перебував в Баранівці, де організував середню школу й сам був учителем латини і початкових клясів.

В жовтні 1941 року почалася німецька нагінка на націоналістів. Члени похідних груп ОУН відрізнялися від місцевого населення і впадали в око. Довідавшись про небезпеку арешту, Кичун виїхав з Баранівки до Корця, звідки поїхав до Житомира, де знайшов притулок в старої жінки, яка жила в хаті за містом. Дістав дозвіл від міського начальника і записався до фармацевтичного ліцею, в якому було 40 дівчат і два хлопці - одним з них був Василь. В Житомирі вони організували перехідний пункт для членів похідних груп на шляху до Києва.

Василь був дуже обережний. Фармацевтичну школу німці зачинили, багатьох учителів розстріляли. З Волині надійшла вказівка, щоб Василь йшов на село і там організував підпілля. Це було дуже небезпечно. Василь співпрацював з багатьма місцевими дівчатами, бо вони добре виконували підпільну роботу і поліція на них не звертала уваги. В його групі було 25 членів, всі працювали віддано. Проводили українську пропаганду, розносили пошту, допомагали тим, хто їхав до Києва.

У той час Василь полюбив місцеву дівчину Валю. Між ними зросла велика любов, але через воєнні обставини їм не пощастило бути разом. Він за нею тужив усе життя.

Два рази Василь їздив на Волинь, до головної квартири ОУН. Клим Савур (Колянківський) розмовляв з ним дві ночі. В Житомирі працю-

вав у німецькій розвідці син ученого Пулюя, який мав звання лейтенанта. Василеві наказали ввійти в контакт з Пулюєм, щоб дістати перепустки для себе та інших, які переїздили на схід чи захід. Василь перевозив різних людей, зокрема їздив з Л.Шанковським і о.І.Григнєхом до Румунії. Після однієї з поїздок в 1944 році Василь не міг повернутися до Житомира, бо фронт пересунувся на захід. Василя призначили до розвідки. З Вінниці почали приїздити емігранти. З ними приїхав Пулюй і зупинився у Криничі. Деякі люди верталися назад. Німці почали співпрацювати з населенням - ділилися інформацією, показували, де була захована зброя. Василь продовжував співпрацювати з Пулюєм, але заступник Пулюя видав Василя службі безпеки, його заарештувало гестапо. Це сталося в листопаді 1944 року. Ходили чутки, що Пулюя викрили, але не було підтвердження, що з ним сталося.

У краківській в'язниці з Василем перебували політичні в'язні з польської Армії Крайової, які мали Василя за приклад мужності. У в'язниці він був два місяці. Коли наблизвся советський фронт, в'язнів перевезли до концентраційного табору в Грос Розен, де Василь познайомився з іншими українцями. Табір був переповнений, люди спали на підлозі.

Фронт посувався на захід в сторону Вроцлава і табір Грос Розен в паніці евакуювали. Привезли в'язнів до Дора-Нортгавзену зовсім виснажених. Василь ледве виліз з вагону. Табірний товариш, якого Василь зустрів в Нью-Джерсі в 1989 році, розповідав, що Василь ввійшов до бараку зовсім синій. Всі думали, що він помре, але він поволі прийшов до себе і віджив.

Ходили чутки, що війна закінчується і Дору-Нортгавзен висадять в повітря, бо в'язні випускали літаючі бомби V-2. Василь з одним росіянином і ще одним чоловіком пішли до адміністрації табору і зголосилися до німецького війська, ніби щоб боронити Німеччину. Вдалося переконати коменданта, який дістав військові мундири і підготував їх. Потім їх вирядили з німецьким офіцером до війська, але офіцер був хитрий і хотів врятуватися. Він вдовів їх по лісах і нібито не міг знайти військової частини. Так вони блукали кілька тижнів, аж закінчилася війна. Потім був табір переміщених осіб, де Василь одружився і виїхав до Америки, працював механіком у фабриці Форда і жив у Клівленді, Огайо, де виховав дочку і сина. В Америці працював віддано для громади і жертвенно підтримував інституції.

Василь Кичун похований на цвинтарі св. Андрія в Бавнд-Бруку.

Божена Ольшанівська

Відійшов у вічність бл. п. Антін Савицький

21 березня ц. р. упокоївся в Бозі пл. п. Антін Савицький, який жив з дружиною Любомирою тихим, чесним життям і так же тихо пішов з цього світу. Панахиду відправив о. Кристофор, ЧСВВ, з церкви св. Юра в Нью-Йорку.

Покійний був родом з Тернопільщини, родини не мав. Єдиний брат перебував довгі роки в сибірській каторзі, повернувся і невдовзі помер.

До Нью-Йорку Антін приїхав з дружиною з Німеччини. Любив спорт, клясичну музику.

Обоє були активними членами українського спортивного клубу в Нью-Йорку. Овдовівши, Антін Савицький шукав товариства в домі-

ці Товариства „Самопоміч“, де відчув приятну атмосферу, підтримку дружніх людей, і ця домівка стала йому наче рідною хатою. Був щирим українцем-патріотом, доля України дуже його турбувала.

Під час короткої хвороби покійним опікувались з рамени суспільної опіки „Самопоміч“ О. Лопатинська та добровільна помічниця Ірина Рибчик-Онассіо. Похований на цвинтарі св. Духа.

Покійний залишив за собою добру пам'ять. Всі свої ошадності він пожертвував на культурні потреби Товариства і Т. Шевченка в Нью-Йорку. Вічна йому Пам'ять!

Анна Гелетей

Пам'яті Юлії Вертипорох

Минуло 40 днів від дня, коли українська громада в Ст. Пітербурзі, Флориди, попрощала у вічність дорожу членкиню Юлію Вертипорох. Здавалося, наша незабутня Юлія, підкріплена ліками, оборотом тяжку недугу і ось-ось, 18 квітня, відзначить 89-ий рік свого трудюбного життя, але не так сталося: в неділю, 5 березня 2000 року, в ранніх годинах Господь покликвав Юлію до вічного життя.

Юлія Вертипорох з чоловіком Богданом поселилися в Ст. Пітербурзі 30 літ тому. Вони любили рідну Церкву і українську громаду, були одні з перших організаторів церковного життя і будови храму Богоявлення Господнього. По смерті чоловіка Юлія не заломилася, її невтомні руки прибирали церкву, шили фелони і обрус, пекли проскурки і дбали про церковний інвентар. Як член Українсько-Американського Товариства брала участь в міжнародних фестивалях, влаштувала вистави української народної творчості, приготувала печиво і українські страви, як активний член сестрицтва при молодій парафії влаштувала обіди, щоб здобути гроші для церкви. Опікувалася старшими, хворими. Ще живуть люди, які пам'ятають, як колись молодію пані Юлія помагала їхнім батькам, возила до лікарів, приносила обіди. Помагала студентам, потребуючим, любила молодь і дбала про її виховання. Ще за життя чоловіка прийняла сироту за свою доню, виховала її в релігійному і патріотичному дусі, і за це Бог винагородив її вже тут, в цьому житті, бо прибрана доня Таня Сілецька була її розрадою й опікункою

аж до відходу у вічність.

Юлія Вертипорох і її покійний чоловік щедро жертвували на студії українознавства в Гарварді, Український Вільний Університет, релігійне товариство „Св. Софія“, на Український Музей в Нью-Йорку, як активний член Патріархального Товариства пані Юлія помагала своїми жертвами відбудовувати меморіальний комплекс Патріарха Йосифа в селі Заздрість.

З проголошенням самостійної України Юлія всю свою енергію, будучи вже немолодою, спрямувала на поміч Україні. Відразу в перші роки відвідала рідні місця, помогла відбудувати церкву в рідних Чайковичах, нав'язала контакти зі школою сліпців у Львові і сиротинцями, вислала посилки з харчами, одягом, ліками та іграшками для дітей, а священникам шила і вислала фелони, сама все оплачуючи.

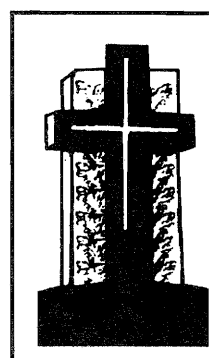
Прощаючи покійну, отець митрат Матвій Берко, парох церкви Богоявлення Господнього, підкреслив її великі заслуги перед церквою, а Стефа Цегельська, голова сестрицтва св. Ольги, слушно зауважила, що покійна Юлія не стала на суд Господній з порожніми руками, її супроводжував довгий ланцюг добрих діл.

Знаючи, що відходить, покійна Юлія залишила заповіщення, розділивши свою спадщину на культурні українські цілі.

Присутні на похоронах зложили 1,239 доларів на поміч старшим і немічним людям в Україні.

Юлія Штайнер-Вертипорох відійшла, але пам'ять про неї залишиться між нами.

Ольга Филипович

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛІЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWIN & LYTWIN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає

Додаток до подяки

бл. п.
архітекта

**ІВАНА БОГДАНА
СИМОНА ЗАЯЦЯ**

В пам'ять Покійного пожертви зложили:

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЬЮ-ЙОРКУ:

100 дол. інж. Ярослав і Оля Городецькі з дітьми;
50 Інж. Олександр і Дарія Леськіві.

НА СИРОТИНЕЦЬ „СВІТАНОК“ у Севастополі, Україна:

По 100 дол. Проф. Тарас і Оля Гунчаки, наші дорогі
сусіди та приятелі „озеряни“ з Глен Спей,

Усім щиросердечна подяка, та рівнож я дуже
перепрошую усіх за спізнення цього оголошення.

СТЕФАНІЯ ЗАЯЦЬ з дітьми,
внуками та правнуками.

Ділимося сумною вісткою, що 20 квітня 2000 р. на
78-му році життя, у Толедо, Огайо, відійшов у
вічність, професор університету Толедо ветеран-
сотник Дивізії Галичина.

бл. п.

д-р ЗЕНОВІЙ КУК

Нар. в Ортинцях, біля Дрогобича, закінчив гім-
назію у Львові. Зв'язавши долю із Дивізією, він
пройшов важкі етапи доріг чужиною. Студії в
університеті у Чикаго, успішна професура лінг-
вістики в університетах Огайо і Толедо, активна
участь в науково-культурному житті українців і
зв'язки з Батьківщиною – були прикметними для
палкого сина України.

Покійний залишив у глибокому смуткові
дружину Вініфред і сина Ярка.

В його пам'ять створено фонд допомоги
підтримки науки в Україні: Zenon Kuk Fund,
P. O. Box 2121, Toledo, OH 43603

О. СКОП

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність, 24 травня 2000 р., нашого
найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДА,
ВУЙКА і ШВАГРА

бл. п.

**проф. д-ра медицини
МИРОСЛАВА
ГРЕЩИШИНА**

будуть відправлені Заупокійні
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в наступних церквах:
21 травня 2000 р.

- Непорочного Зачаття в Сан Франціс-
ко, Каліф., о год. 11-й ранку.

24 травня 2000 р.

- св. Миколая в Баффало, Н.Й.,
о год. 9-й ранку;
- св. Івана в Баффало, Н.Й.,
о год. 7:30 ранку;
- св. Йосафата у Львові, Україна;
- св. Євхаристії у Львові, Україна;
- св. Юра у Львові, Україна.

У глибокому смутку залишені:

дружина – ЛІДІЯ
сини – ЮРІЙ
– АДРІАН з дружиною МАРІЄЮ
і сином ЯКОВОМ
доньки – МАРТА з чоловіком ДАНИЛОМ
– НАДЯ з чоловіком КЕВИНОМ
і дітьми: ГРИГОРІЄМ,
ОЛЕКСАНДРОМ, КАТЕРИНОЮ
і МИХАЙЛИКОМ
– КУСЯ

та ближча і дальша родина в Америці,
Україні і Польщі.

Просимо про молитви за душу
Покійного Мирослава

Ділимося сумною вісткою, що 11 травня 2000 р. у
місті Сан Дієго, Каліф. на 90-му році життя
відійшов у вічність

бл. п.

МАКСИМ ГАРМАШ

Нар. на Дніпропетровщині. Покійний був активним
у громадському і церковному житті місцевих
українців. Його відхід є болючою втратою для
дружини Надії, доньки Оксани і зятя, внуків
та правнуків.

Складаємо їм глибоке співчуття.

УПРАВА ГРОМАДИ СВ. ПОКРОВИ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕТВА
в Чикаго ділиться сумною вісткою з громадянством,
що 3 травня 2000 р. відійшов у вічність
куратор УІММ

бл. п.

ВАСИЛЬ**КАЧУРОВСЬКИЙ**

який двадцять дев'ять років займав цей важкий
пост і дбав про естетичний ріст Інституту.

Родині і приятелям Покійного висловлюємо
наші щирі співчуття.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ
МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА

У безмежному смутку повідомляємо рідних,
приятелів і знайомих, що в неділю, 14 травня 2000 р.
відійшла від нас у вічність, після короткої недуги, на
97-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни,
наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

**ТЕОДОЗІЯ ГАВРИЛІВ
з дому ВИТВИЦЬКА**

Нар. у Тустановичах, Західня Україна.

ПАРАСТАС був відправлений в четвер, 18 травня
2000 р. в похоронному заведенні М. Насевича при
109 Іст Тейбор Ровд у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 19
травня 2000 р., о год. 10-й ранку в церкві Благові-
щення Пресвятої Богородиці в Мелровз Парк, Па., а
звідти на цвинтар Святої Марії у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

син – АДРІАН з дружиною ДОРОТІ
внучка – ХРИСТЯ ЗОНЕС з мужем
НИКОЛАСОМ і правнуком МАТЕЄМ
внук – МИХАЙЛО ГАВРИЛІВ
ближча і дальша родина в Україні, Америці
і Канаді.

Вічна їй пам'ять!

Шановні читачі,

*за добрим звичаєм "Свобода" вміщує
посмертні згадки, часто із світлинами,
про тих, що відійшли. Такі публікації є не
тільки останньою даниною покійному,
вони посилюють зв'язок між
поколіннями української імміграції, а крім
того часто служать джерелом історичних
досліджень.*

*Наш тижневик не бере плати за вміщення
таких споминів і світлин. Проте суворі
обставини редакційного життя, коли
щораз дорожчими стають папір,
обладнання, зв'язок і друкарні,
змушують нас нагадати громаді про
добрий звичай пожертв на пресовий
фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на
адресу "Свободи" разом із
споминами про дорогих
людей, стануть найкращим
підтвердженням реального
піклування кожного
добродія про нашу спільну
українську справу,
виразником якої прагне бути
тижневик "Свобода".*

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими,
що 6 травня 2000 р., на 94-му році життя відійшла у
вічність у Нью-Йорку наша кузинка

бл. п.

**ІРЕНА
ТРЕШНЬОВСЬКА**

нар. 26 січня 1906 р. в Щирці

ПАНАХИДА відбулася 8 травня, о год. 7:30 веч. в
похоронному заведенні Петра Яреми у Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 9 травня в ук-
раїнській католицькій церкві св. Юра у Нью-Йорку,
о год. 11-й ранку, а відтак на український католиць-
кий цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У глибокому смутку:

кузини – РОМАН з дружиною ОКСАНОЮ
– ВАЛЬДЕМАР з дружиною
МЕРЦЕДЕС і родиною
– ІГОР з дружиною АННОЮ
– ЦЕЦИЛІЯ, вдова по Богданові
з родиною
– АННА і КСЕНЯ РОШЧАКОВСЬКІ
– ОРЕСТ ЧАПЕЛЬСЬКИЙ
з дружиною ЛЮБОМИРОЮ
і родиною
родина – ЧАПЕЛЬСЬКИХ

Вічна їй пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • Fax: 914-626-5831
e-mail: lvstaruch@aol.com

ЮРІЙ СТЕЦІУК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris.
Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

**Weichert
Realtors**

#1 REALTOR IN N.J. OFF: (973) 635-5000
#1 REALTOR IN MORRIS Co. EVES: (973) 539-8917
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S. FAX: (973) 635-5086

CHATHAM OFFICE:
64 MAIN STREET
CHATHAM, NJ 07928

АКУПУНКТУРА
Розмовляємо українською мовою.
Для новоприбулих – безкоштовна консультація
HUDSON VALLEY WELLNESS CENTER
7 S. Myrtle Ave.
Spring Valley, NY 10977
914-371-2740 (вт., чт., сб.)

1730 Central Park Ave.
Yonkers, NY 10710
914-337-5868 (сп.)

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ФІРМА „МІСТ“
Забіраємо посилки
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

EUROPEAN WOODART CORPORATION
на Флориді потребує майстра з художньої
обробки дерева та столярної справи. Доб-
ра платня та медичне забезпечення.
Тел.: (904) 740-7740 (Vasyl Boychuk)
1 (407) 574-7796

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

 МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н. Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908) 789-1870; (732) 627-0517

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 538 дол. + tax
(round trip)
Нью-Йорк/Львів – 699 дол. + tax
(round trip)
399 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'яси європейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

Фірма „КАРПАТИ“
Переробляє хати, пивниці, направляє да-
хи, виконує цементні праці, переробляє лаз-
нички, малює назовні і всередині. Викон-
ує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: (718) 937-6821
Beeper (917) 491-6150

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

❖ ошаджувати гроші на вищі відсотки
❖ позичати гроші на менші відсотки
❖ мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
ТО ПРИЙДІТЬ ДО НАС
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ
Головне бюро:
215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204
Філії у Нью-Джерсі:
35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880 • Tel.: 732 469-9085
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008 • Tel.: 732 802-0480

10 років чесно і солідно служимо українській громаді

КАРПАТИ
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
Для нас не існує відстаней –
наші клієнти є всюди:
в Канаді, Америці,
Європі, Австралії
та інших країнах

КАРПАТИ
TRAVEL
Найкращі ціни
на квитки
на всі авіалінії світу

МИ ГАРАНТУЄМО:
Швидко і конфіденційну доставку доларів до
рук адресата
Вчасну доставку продуктивних пачок з каталогу
(великий вибір, високоякісні продукти)
До 35% знижки
на сільськогосподарську техніку

А також:
Запрошення до Канади
та США
Візи до України, Польщі,
Росії

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!

